

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/17572.**

Benyújtás dátuma: **2017-09-26 20:32**

Parlex azonosító: **1H8MHUPB0003**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Dr. Trócsányi László, igazságügyi miniszter**

Törvényjavaslat címe: **A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról**

A Kormány nevében mellékelten benyújtom a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat egyeztetése a Magyar Ügyvédi Kamarával megtörtént.

2017. évi törvény

a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról

1. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása

1. §

(1) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha gazdálkodó szervezet vagyonába tartozó vagyontárgy ismeretlen helyen van, és a gazdálkodó szervezet vezetője a vagyontárgy fellelhetőségi helyéről nyilatkozni nem tud vagy a felszámolóval való együttműködési kötelezettségét nem teljesíti, a bíróság a vagyontárgy fellelhetőségi helyének megállapítása érdekében elrendeli annak körözését. Ha a körözés elrendelésének oka megszűnt, a bíróság a körözést visszavonja.”

(2) A Cstv. a következő 83/T. §-al egészül ki

„83/T. §

E törvénynek a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: 2017. évi ... törvény) módosított 33. § (1a) bekezdését és 33. § (2) bekezdését a 2017. évi ... törvény hatálybalépését követően elrendelt felszámolási eljárásokban kell alkalmazni.”

(3) A Cstv. 33. § (2) bekezdésében a „végrehajtói kézbesítéssel” szövegrész helyébe a „végrehajtói kézbesítéssel illetve tárgykörözéssel” szöveg lép.

2. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

2. §

(1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) a 72. §-t követően a következő alcím címmel egészül ki:

„Levonás a fogva tartott adós keresményéből és a letéti pénzből”

(2) A Vht. 73. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„73. §

A fogva tartott adós esetén a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 134. § (1) bekezdése alapján elvégzett közvetlen levonások után fennmaradó keresményének – a 62. § szerinti mentességre való

tekintet nélkül –, illetve egyéb letéti pénzének – a 74. §-ban meghatározott kivétellel – legfeljebb 50%-át bármely követelés fejében le lehet vonni.”

(3) A Vht. 74. §-a a következő k) ponttal egészül ki:

(Mentes a letiltás alól)

„k) a fogva tartott adós részére a kapcsolattartó által célzottan befizetett összeg,”

3. A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény módosítása

3. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nbjt.) 6. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Eljárási jogsegély iránti megkeresés az 5. § (1) bekezdés a) pontjában megszabott feltétel hiányában is teljesíthető, ha a megkeresett állam e tekintetben is biztosítja a viszonzóságot. Ebben az esetben az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a járási ügyészség rendelkezik hatáskörrel.”

4. §

Az Nbjt. 37. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„37. §

(1) A büntetőeljárás átadható, ha – különösen az elkövetés helyére, a terhelt lakó- vagy tartózkodási helyére vagy a sértett érdekeire figyelemmel – célszerű, hogy azt más állam hatósága folytassa le.

(2) A büntetőeljárás átadásának, illetve a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés előterjesztésének nem akadály, hogy a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény miatt a megkeresett államban már büntetőeljárás van folyamatban.”

5. §

Az Nbjt. 38-42. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„38. §

(1) A büntetőeljárás átadása iránt – a büntetőeljárást folytató bíróság vagy az ügyész (a továbbiakban: magyar igazságügyi hatóság) előterjesztése és az eljárás iratainak megküldése alapján – a vádirat benyújtásáig a legfőbb ügyész, azt követően a miniszter keresi meg a külföldi államot.

(2) A legfőbb ügyész vagy a miniszter a büntetőeljárás átadására irányuló jogsegélykérelem előterjesztésének indokoltságát külföldi állam kezdeményezésére is megvizsgálhatja.

39. §

- (1) A büntetőeljárás átadása érdekében a legfőbb ügyész vagy a miniszter – indokolt esetben a megkeresés előterjesztését megelőzően is – a külföldi állammal egyeztetést folytathat, különösen
- a) az iratok, illetve azok meghatározott részének átadásáról, az átadás módjáról és az iratok lefordításának szükségességéről,
 - b) a büntetőeljárásban lefoglalt vagy bűnjelként kezelt dolgokról, azok átadásáról és az átadás módjáról,
 - c) a büntetőeljárásban zár alá vett vagyonról.

(2) A büntetőeljárás átadása esetén a Magyarországon folytatott eljárási cselekményeket úgy kell tekinteni, mintha azt az átvevő ország által előterjesztett jogsegély iránti megkeresés alapján teljesítették volna. Az iratok, tárgyak, illetve vagyontárgyak átadása tekintetében az eljárási jogsegély rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

40. §

(1) Ha a terhelt a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés alapjául szolgáló magyar büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban van, vagy más, enyhébb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a legfőbb ügyész vagy a miniszter a terhelt átszállításáról a megkeresett állammal egyeztetést folytat.

(2) A terhelt átszállítására csak a magyar büntetőeljárás átvételét követően kerülhet sor.

(3) Ha a büntetőeljárás átadása érdekében a magyar büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban lévő, vagy más, enyhébb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt álló terhelt átszállítására kerül sor, a kényszerintézkedés a terhelt külföldi hatóság részére történő átadásáig tart.

(4) Ha a terhelt házi őrizet vagy lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt áll, és a (3) bekezdés szerinti egyeztetés alapján átadására más módon nem kerülhet sor, az eljárást folytató bíróság vagy az ügyész az átszállítása érdekében a terhelt őrizetét rendelheti el. Az átszállítási őrizet elrendelése az alkalmazott személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedést nem érinti. A terhelt átszállítási őrizete a terhelt külföldi hatóság részére történő átadásáig, de legfeljebb hetvenkét óráig tarthat. Az átszállítási őrizetet meg kell szüntetni, ha a tartama alatt a terhelt átszállítása elháríthatatlan akadály miatt nem hajtható végre. Ebben az esetben a terhelt őrizete az átszállítása érdekében ismételen elrendelhető.

(5) A terhelt átszállításáról a külföldi hatósággal folytatott egyeztetés alapján a NEBEK a rendőrség közreműködésével gondoskodik.

(6) Ha a büntetőeljárás átadására oly módon kerül sor, hogy a terhelt a magyar büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban van, vagy más, enyhébb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a 13. § (2) bekezdését, a 15. §, illetve a 16. § rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni.

41. §

(1) A büntetőeljárás átadására irányuló jogsegélykérelem előterjesztését követően a büntetőeljárás folytatható, de nem kerülhet sor

- a) a nyomozás megszüntetésére,
- b) vádemelésre, a vádemelés elhalasztására,
- c) az ügy közvetítói eljárásra utalására, vagy
- d) ügydöntő határozat hozatalára.

(2) A büntetőeljárás átadására irányuló jogsegélykérelem a külföldi állam átvételről szóló döntéséig vonható vissza.

42. §

(1) Az eljárást folytató ügyész vagy bíróság – a terhelt átszállítására és a büntetőeljárásban lefoglalt dolgok átadására is figyelemmel – a külföldi államnak a büntetőeljárás átvételéről szóló döntését követően megállapítja, hogy a büntetőeljárás átadására került sor és a büntetőeljárást a továbbiakban a külföldi állam hatósága folytatja le, és erre tekintettel a Magyarországon folytatott eljárást megszünteti.

(2) Az eljárást megszüntető határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

(3) Az átadott büntetőeljárás – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – Magyarországon nem folytatható.

(4) A bíróság vagy az ügyész az átadott büntetőeljárás folytatását rendeli el, ha

- a) az átvevő külföldi állam a büntetőeljárást átvételével kapcsolatos döntését visszavonja,
- b) az átvevő külföldi állam a büntetőeljárás átvételét követően megállapítja, hogy a büntetőeljárás átvételére nem kerülhetett volna sor,
- c) az átadott büntetőeljárás lefolytatását Magyarország átveszi.”

6. §

Az Nbjt. 43. és 44. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„43. §

(1) Külföldi államban folyamatban lévő büntetőeljárás átvehető, ha – különösen az elkövetés helyére, a terhelt lakó- vagy tartózkodási helyére, vagy a sértett érdekeire figyelemmel – célszerű, hogy azt Magyarországon folytassák le.

(2) A külföldi államban folyamatban lévő büntetőeljárás átvételének nem akadályja, hogy a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény miatt Magyarországon már büntetőeljárás van folyamatban.

(3) Ha egy külföldi államban folyamatban lévő büntetőeljárás átvétele indokolt, a legfőbb ügyész a büntetőeljárás átadása érdekében a külföldi államot megkeresheti.

44. §

- (1) A büntetőeljárás átvételéről a legfőbb ügyész dönt.
- (2) A büntetőeljárás átvételével kapcsolatos egyeztetésre a 39. § és a 40. § (1) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.
- (3) A külföldi államban folyamatban lévő büntetőeljárásban személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt álló terhelt átvételére csak a büntetőeljárás átvételével kapcsolatos döntést követően kerülhet sor.
- (4) Ha a terhelt az átvétellel érintett büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban van, vagy más, enyhébb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, és átszállítására a büntetőeljárás átadásával összefüggésben került sor, amennyiben annak törvényi feltételei fennállnak, a terhelt átvételekor az ügyészség elrendeli a terhelt őrizetét.
- (5) A terhelt átszállításáról a külföldi állammal történt megállapodásban foglaltak szerint, illetve a külföldi hatósággal folytatott egyeztetés alapján a NEBEK gondoskodik.
- (6) Ha a büntetőeljárás átvételére oly módon került sor, hogy a terhelt a külföldi büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban van, vagy más enyhébb, személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a 34/A. §-t megfelelően kell alkalmazni.”

7. §

Az Nbjt. III. Fejezetének 2. Címe a 44. §-t követően a következő 44/A-44/B. §-sal egészül ki:

„44/A. §

- (1) Az átvett büntetőeljárásban végrehajtott eljárási cselekményeket úgy kell tekinteni, mintha azt a bizonyítási eszköz beszerzésére, átadására, vagy az eljárási cselekmény elvégzésére irányuló eljárási jogsegély alapján végezték volna.
- (2) Ha a büntetőeljárás átvételére a külföldi államban történt vádemelést követően kerül sor, az ügyész a Be. 216. § (1) bekezdése, indokolt esetben a Be. 310. §-a alapján jár el.
- (3) Ha az átvett büntetőeljárásban a külföldi hatóság a terheltet gyanúsítottként kihallgatta, vagy vele szemben vádemelésre került sor, a terhelt gyanúsítottként történő kihallgatása időpontjának a büntetőeljárás átvételéről hozott döntést kell tekinteni. Ha a büntetőeljárás átvételére oly módon került sor, hogy a terhelt a külföldi államban folyamatban lévő büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban van, vagy más, enyhébb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés elrendelése időpontjának a külföldi elrendelés időpontját kell tekinteni.
- (4) Ha a bűncselekmény a magyar törvény szerint csak magánindítványra üldözendő, és a külföldi eljárásban a magánindítványt az arra irányadó jogszabályok szerint előterjesztették, azt az átvett

eljárásban is szabályszerűen előterjesztettnek kell tekinteni. Ha a külföldi államban folyamatban lévő büntetőeljárásban azért nem terjesztettek elő magánindítványt, mert a megkereső hatóság országának törvényei szerint magánindítvány előterjesztése nem szükséges, a jogosultat fel kell hívni a magánindítvány előterjesztésére. A magánindítvány előterjesztésére nyitva álló határidőt a felhívás kézbesítésétől kell számítani.

44/B. §

(1) A külföldi hatóság kérésére az átvett büntetőeljárást befejező határozatról a legfőbb ügyész értesíti a megkereső külföldi hatóságot.

(2) Ha az átvett büntetőeljárás során a terhelttel szemben a bíróság büntetést szab ki, vagy szabadságelvonással járó intézkedést alkalmaz, ennek tartamába a külföldi államban folyamatban volt büntetőeljárásban a terhelttel szemben elrendelt külföldi fogvatartás vagy házi őrizet teljes időtartamát be kell számítani.”

8. §

Az Nbjt. 45. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„45. §

(1) Ha

a) a Btk. 3. §-a alapján Magyarországnak nincs joghatósága, vagy a büntetőeljárás megindítását a legfőbb ügyész nem rendeli el, vagy

b) a büntetőeljárás megszüntetése esetén a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény tekintetében külföldi állam joghatósága állapítható meg, és

az ügy elbírálására joghatósággal rendelkező külföldi államban a büntetőeljárás eredményes lefolytatása várható, a vádirat benyújtásáig az ügyész a legfőbb ügyésznél, azt követően a bíróság a miniszternél kezdeményezheti feljelentés megtételét a külföldi államnál.

(2) Ha a büntetőeljárás átadására került sor, az (1) bekezdés b) pontja alapján a büntetőeljárás megszüntetését követően a külföldi államnál feljelentés nem tehető.

(3) A feljelentés megtételéről a legfőbb ügyész vagy a miniszter dönt. A feljelentés megtételéről az ügyészt, illetve a bíróságot tájékoztatni kell.

(4) A külföldi államnál tett feljelentés önmagában nem akadályozza a büntetőeljárás későbbi folytatásának.”

9. §

Az Nbjt. V. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„V. Fejezet

Eljárási jogsegély

1. Cím

Eljárási jogsegély előterjesztésének és teljesítésének szabályai nemzetközi szerződés és viszonyosság hiányában

61. §

(1) Nemzetközi szerződés és viszonyosság hiányában eljárási jogsegély iránti megkeresés nem teljesíthető, illetve nem terjeszthető elő

- a) ha az 5. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltétel nem teljesül,
- b) ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítéséhez kényszerintézkedés alkalmazása szükséges,
- c) ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítéséhez fogvatartott személy átszállítása szükséges,
- d) ellenőrzött szállítás esetén,
- e) fedett nyomozó alkalmazása esetén,
- f) titkos adatszerzés esetén,
- g) közös nyomozócsoport létrehozása esetén,
- h) tárgy visszaadása esetén.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést a 76. § (1) bekezdésére figyelemmel a legfőbb ügyész fogadja, és – ha a jogsegély teljesítésének e törvényben meghatározott előfeltételei fennállnak – gondoskodik azoknak az általa a jogsegély teljesítésére kijelölt ügyészhez történő eljuttatásáról.

(3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a bíróság csak abban az esetben jogosult, ha azt a megkereső igazságügyi hatóság kifejezetten kéri, vagy a kért eljárási cselekmény végrehajtására a magyar jogszabályok alapján a bíróság jogosult.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott esetben az eljárási jogsegély iránti megkeresést a legfőbb ügyész a bírósághoz történő továbbítás végett a miniszter részére küldi meg.

(5) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésére a vádemelést megelőzően a legfőbb ügyész, azt követően a miniszter jogosult.

(6) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a megkereső igazságügyi hatósággal történő kapcsolattartásra a legfőbb ügyész vagy a miniszter útján kerülhet sor.

(7) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésének eredményét a legfőbb ügyész, illetve a miniszter adja át a megkereső igazságügyi hatóság részére, illetve veszi át a megkereső igazságügyi hatóságtól.

(8) A megkereső államtól az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során felmerült bűnügyi költség megtérítése kérhető. Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése jelentős költséggel jár, a megkereső államtól annak részben vagy egészben történő megelőlegezése kérhető.

(9) A megkeresett állam kérésére a magyar állam az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során felmerült költséget megelőlegezi, illetve megtéríti.

(10) Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában e fejezet rendelkezéseit az (1)-(9) bekezdésben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

2. Cím

Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján teljesített eljárási jogsegély általános szabályai

62. §

(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a megkereső állam igazságügyi hatósága által előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresés fogadására a büntetőeljárás megindítását követően a magyar igazságügyi hatóság közvetlenül jogosult.

(2) Ha e törvény vagy külföldi állam joga alapján az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésére vagy fogadására központi hatóság, miniszter vagy más hatóság jogosult, az eljárási jogsegély iránti kérelem teljesítésével kapcsolatban a külföldi igazságügyi hatóságra és a magyar igazságügyi hatóságra vonatkozó rendelkezéseket a megkeresés előterjesztésére vagy fogadására jogosult hatóságra kell megfelelően alkalmazni.

(3) Eljárási jogsegély iránti megkeresés alapján a megkereső igazságügyi hatóság által kért bármely, a Be. alapján végrehajtható eljárási cselekmény elvégezhető, ha az eljárási cselekmény elvégzésére az eljárási jogsegély iránti megkeresés alapjául szolgáló bűncselekmény miatt magyar büntetőeljárásban is sor kerülhetne.

62/A. §

(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a járásbíróság, vagy a megkeresés alapjául szolgáló bűncselekmény tekintetében a Be. alapján hatáskörrel rendelkező ügyészség rendelkezik hatáskörrel.

(2) A magyar igazságügyi hatóság illetékességét az eljárási cselekmény elvégzésének helye határozza meg. Ha több teljesítési hely állapítható meg, vagy a teljesítés helye nem állapítható meg, az a magyar igazságügyi hatóság jár el, amelyik az ügyben korábban intézkedett.

(3) A jogi személy vonatkozásában előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére – ha a megkeresésből más nem következik – a jogi személy székhelye vagy telephelye szerint illetékes magyar igazságügyi hatóság jogosult.

(4) A legfőbb ügyész vagy a felettes ügyész rendelkezése alapján az eljárási jogsegély iránti megkeresés hatékony teljesítése érdekében az (1)-(3) bekezdés alapján hatáskörrel és illetékességgel nem rendelkező ügyészség is eljárhat.

(5) Ha a magyar hatósághoz olyan eljárási jogsegély iránti megkeresés érkezik, amelynek

teljesítésére nincs hatásköre, vagy nem rendelkezik illetékességgel, a megkeresést a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező miniszterhez vagy magyar igazságügyi hatósághoz továbbítja.

(6) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésére olyan cselekmény miatt került sor, amely a magyar jog szerint szabálysértés, a magyar igazságügyi hatóság a megkeresést teljesítés végett továbbítja a szabálysértési jogsegélyről szóló törvényben meghatározott központi hatósághoz.

62/B. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés bármely olyan módon előterjeszhető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását. Az így előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresést szabályszerűnek kell tekinteni.

(2) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés közvetlenül is előterjeszhető, az sürgős esetben a NEBEK útján is előterjeszhető. Az így előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresést szabályszerűnek kell tekinteni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés rendelkezéseit a megkereső igazságügyi hatóság által továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és – a megkereső állam által megkövetelt eltérő kapcsolattartási forma hiányában – a magyar igazságügyi hatóság által továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is megfelelően alkalmazni kell.

62/C. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés fogadását követően megvizsgálja, hogy a magyar jogszabályok alapján a megkeresés teljesítésének feltételei fennállnak-e.

(2) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresésben foglaltak alapján a teljesítés nem vagy csak részben lehetséges, a magyar igazságügyi hatóság e körülményről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső igazságügyi hatóságot, indokolt esetben egyeztetést kezdeményez, amely során megjelölheti azokat az adatokat, illetve iratokat, amelyeknek ismerete, rendelkezésre bocsátása a megkeresés teljesítéséhez szükséges. A magyar igazságügyi hatóság a megkeresés teljesítéséhez szükséges adatok, illetve iratok megküldésére ésszerű határidőt tűzhet.

(3) Ha a teljesítés akadálya a (2) bekezdésben meghatározott egyeztetés alapján sem küszöbölhető ki, a magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés akadállyal nem érintett részét teljesíti.

62/D. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a magyar büntetőeljárás szabályok szerint kell eljárni. A megkereső igazságügyi hatóság kérelmére más eljárási szabályok, illetve technikai módszer is alkalmazható, ha ez nem összeegyeztethetetlen a magyar jogrendszer

alapelveivel.

(2) Az ügyész rendelkezése alapján a nyomozó hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a megkeresésben kért eljárási cselekményt elvégezheti, illetve az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésében egyéb módon is közreműködhet.

(3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során az érintett személy tanúként vagy terheltként történő kihallgatásakor a magyar jognak és – erre vonatkozó kérelem esetén – a megkereső állam jogának a kihallgatásra, a vallomástétel megtagadására, illetve a vallomástételi mentességekre és akadályokra vonatkozó rendelkezéseit is alkalmazni kell.

(4) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést a megkereső igazságügyi hatóság által kért határidőt alapul véve kell teljesíteni. Ha a megkeresésben kéri, az azt teljesítő magyar hatóság az eljáró külföldi hatóságot kellő időben tájékoztatja a megkeresés teljesítésének helyéről és idejéről.

62/E. §

Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés eredményes teljesítése érdekében szükséges, a magyar igazságügyi hatóság és a megkereső igazságügyi hatóság egyeztetést folytat egymással.

62/F. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság a megkereső igazságügyi hatóság kérésére engedélyezheti, hogy a megkereső állam valamely hatóságának tagja a teljesítés során elvégzett eljárási cselekmény során jelen legyen, ha az nem összeegyeztethetetlen a magyar jogrendszer alapelveivel.

(2) A magyar igazságügyi hatóság az (1) bekezdés alapján a külföldi hatóság tagjának jelenlétére vonatkozó megkeresést teljesíti, ha valószínűsíthető, hogy a külföldi hatóság tagjának jelenlétére figyelemmel az eljárási jogsegély iránti megkeresés olyan módon teljesíthető, hogy ezáltal a megkeresés kiegészítése a továbbiakban elkerülhető.

(3) A külföldi hatóság jelen lévő tagjának jogosultságára a Be. eljárási cselekményen történő jelenléttel kapcsolatos rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(4) A külföldi hatóság jelen lévő tagja által a feladatának végrehajtása során Magyarország területén okozott kárért a magyar jogszabályok alapján, a hivatalos személy károkozására vonatkozó szabályok szerint a magyar állam felel. A magyar állam az e rendelkezés alapján kifizetett kártérítés teljes összegének megtérítését kérheti a megkereső államtól. Ezenfelül további kártérítési igény a megkereső állammal szemben nem érvényesíthető.

62/G. §

A megkereső igazságügyi hatóság kérelmére, vagy ha az az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során indokoltá válik, a magyar igazságügyi hatóság intézkedhet a büntetőeljárásban részt vevő személy vagy e személyre tekintettel más személynek a Be. 95-96. §-ában, 98. §-ában, illetve 244/C. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések szerinti védelméről. A védelmi intézkedések

alkalmazásával kapcsolatban a megkereső igazságügyi hatósággal egyeztetés kezdeményezhető.

62/H. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítését, a megkeresésben meghatározott egyes eljárási cselekmények elvégzését, vagy a megkeresés alapján beszerzett bizonyítási eszköz átadását észszerű időtartamra elhalaszthatja, ha Magyarországon büntetőeljárás vagy más eljárás van folyamatban, és az eljárás sikerét az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése, vagy az eljárási cselekmény elvégzése veszélyeztetné.

(2) A magyar igazságügyi hatóság az (1) bekezdés szerinti halasztásáról – az elhalasztás indokának és várható időtartamának megjelölésével – a megkereső igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

62/I. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság átadja a megkereső igazságügyi hatóságnak az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során megszerzett bizonyítási eszközt, valamint az azzal kapcsolatos iratokat. A bizonyítási eszközök, valamint az azzal kapcsolatos iratok átadásáról egyeztetés folytatható.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés alapján tárgyaknak és egyéb eredeti iratoknak a megkereső igazságügyi hatóság részére történő átadása feltételül szabható, hogy azokat a megkereső állam az átadáskorival azonos állapotban visszaszolgáltatja.

(3) A (2) bekezdés alkalmazása helyett – amennyiben a megkereső hatóság másként nem kérte – az eljárási jogsegély iránti megkeresést másolat átadásával, vagy az eredeti tárgyak, okiratok átadását helyettesítő más, megfelelő módszer alkalmazásával kell teljesíteni.

(4) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során lefoglalt vagy más módon biztosított bizonyítási eszköz átadásáig a bizonyítási eszközről a magyar jogszabályok alapján kell rendelkezni. Ha a bizonyítási eszköz átadására nem a (2) bekezdésében meghatározott feltétellel került sor, a bizonyítási eszköz átadását követően a bizonyítási eszközről történő rendelkezésre a megkereső állam joga irányadó.

62/J. §

A magyar igazságügyi hatóság a megkereső igazságügyi hatóságot tájékoztatja, ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során olyan körülmény merül fel, amely miatt az eljárási jogsegély iránti megkeresés nem teljesíthető.

62/K. §

A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítéséről a Be. rendelkezései alapján, a megkereső igazságügyi hatóság előzetes tájékoztatását és a megkereső igazságügyi hatóság álláspontjának figyelembevételét követően adhat felvilágosítást.

62/L. §

(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során Magyarország területén felmerülő bűnügyi költségeket a magyar állam viseli.

(2) A megkereső államtól a tanú megjelenésével, valamint a szakértő kirendelésével kapcsolatos bűnügyi költség megtérítése kérhető.

(3) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése jelentős költséggel jár, a magyar igazságügyi hatóság a költségek előrelátható összegéről tájékoztatja a megkereső igazságügyi hatóságot, és a megkeresés teljesítésének feltételül szabhatja, hogy a megkereső igazságügyi hatóság a költségeket részben vagy egészben előlegezze vagy térítse meg. A megkeresés teljesítésével kapcsolatos költségek előlegezéséről vagy megtérítéséről a magyar igazságügyi hatóság egyeztetést kezdeményez.

3. Cím

Eljárási jogsegély nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján történő előterjesztésének általános szabályai

63. §

(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik az eljárási jogsegély iránti megkeresés közvetlen előterjesztésére a büntetőeljárás megindítását követően a vádemelésig az ügyészség, azt követően a bíróság jogosult.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést a megkeresett állam hatáskörrel és illetékességgel rendelkező igazságügyi hatóságához kell továbbítani. Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a megkeresés teljesítésére mely igazságügyi hatóság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, a megkeresést közvetlenül a külföldi állam központi hatóságához kell továbbítani.

(3) Eljárási jogsegély iránti megkeresés akkor terjeszthető elő, ha az a büntetőeljárásban szükséges és arányos, és a megkeresésben megjelölt eljárási cselekmény az ott meghatározott feltételekkel a magyar jogszabályok szerint is elvégezhető lenne.

(4) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresésben bármely, a Be. szerinti eljárási cselekmény elvégzését kezdeményezheti, ha a megjelölt eljárási cselekmény az ott meghatározott feltételekkel a magyar jogszabályok szerint is elvégezhető lenne.

63/A. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést a megkeresett állam hivatalos nyelvére, hivatalos nyelveinek egyikére vagy a megkeresett állam által megjelölt nyelvre lefordítva kell megküldeni.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés bármely olyan módon előterjeszhető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását.

(3) Ha lehetőség van az eljárási jogsegély iránti megkeresés közvetlen megküldésére, a megkeresés sürgős esetben a NEBEK útján is előterjeszhető.

(4) Az (1)-(3) bekezdés rendelkezéseit a magyar igazságügyi hatóság által továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és a megkeresett igazságügyi hatóság által a magyar igazságügyi hatóság részére továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is megfelelően alkalmazni kell.

(5) A megkeresett állam rendelkezése alapján a megkeresés előterjesztése, más iratok megküldése vagy a tájékoztatás nyújtása során az iratokat az adott állam által meghatározott módon kell továbbítani, az adott állam központi hatóságának, illetve minisztériumának kell továbbítani, vagy a megkeresett igazságügyi hatóság mellett e szervek részére is továbbítani kell.

(6) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés eredményes teljesítése érdekében szükséges, a magyar igazságügyi hatóság és a megkeresett igazságügyi hatóság az (1)-(5) bekezdés megfelelő alkalmazásával egyeztetést folytathat egymással.

(7) Ha e törvény vagy külföldi állam joga alapján az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésére vagy fogadására miniszter, központi hatóság vagy más hatóság jogosult, az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésével kapcsolatban a magyar igazságügyi hatóságra és a külföldi igazságügyi hatóságra vonatkozó rendelkezéseket a megkeresés előterjesztésére vagy fogadására jogosult hatóságra kell megfelelően alkalmazni.

63/B. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság kérheti a megkeresett igazságügyi hatóságot, hogy a megkeresésben megjelölt eljárási cselekményt a magyar jogszabályok figyelembevételével, illetve az általa meghatározott technikai módszert alkalmazva végezze el.

(2) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresésben az eljárási cselekmény meghatározott határidőben vagy határnapon történő elvégzését kezdeményezheti.

63/C. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság kérheti, hogy a magyar igazságügyi vagy nyomozó hatóság egy vagy több tagja a megkeresett állam területén az eljárási cselekmény elvégzésekor jelen lehessen.

(2) Ha a magyar igazságügyi vagy nyomozó hatóság tagja a megkeresett állam területén az eljárási cselekmény elvégzésekor jelen van, feladatának teljesítése során a megkeresett állam szabályai szerint köteles eljárni.

(3) A magyar állam az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével összefüggésben a magyar igazságügyi vagy nyomozó hatóság megkeresett államban jelen lévő tagja által a feladatainak ellátása során okozott kár miatt a megkeresett állam által kifizetett kártérítés teljes összegét a megkeresett állam jogának megfelelően megtéríti.

63/D. §

Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a megkeresett államban a büntetőeljárásban részt vevő személy, illetve e személyre tekintettel más személy védelme indokolt, a magyar igazságügyi hatóság egyeztetést folytathat a megkeresett igazságügyi hatósággal a megkeresett államban biztosítható védelem eszközeiről. Ennek során a magyar igazságügyi hatóság a Be. 95-96. §-ában, 98. §-ában, illetve 244/C. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazását is kezdeményezheti.

63/E. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során megszerzett bizonyítási eszközt, valamint az azzal kapcsolatos iratok átvételéről egyeztetés kezdeményezhet.

(2) Ha a bizonyítási eszköz átadásakor a megkeresett igazságügyi hatóság azt kéri, a magyar igazságügyi hatóság a bizonyítási eszközt az átadásakorival azonos állapotban visszaszolgáltatja, amint arra Magyarországon már nincs szükség.

(3) Ha a megkeresett igazságügyi hatóság a bizonyítási eszköz átadását elhalasztja, a magyar igazságügyi hatóság a bizonyítási eszköz ideiglenes átadását kezdeményezheti.

(4) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése esetén a megkeresett államban lefoglalt vagy más módon biztosított bizonyítási eszköz Magyarországnak történő átadásáig a bizonyítási eszközről való rendelkezésre a megkeresett állam jogszabályai irányadók. Ha a bizonyítási eszköz átadására nem a (2) vagy a (3) bekezdésben meghatározott feltétellel került sor, a bizonyítási eszköz átvételét követően a bizonyítási eszközről a magyar jogszabályok alapján kell rendelkezni.

63/F. §

A magyar igazságügyi hatóság a megkeresett igazságügyi hatóságot tájékoztatja, ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésének indoka már nem áll fenn.

63/G. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésével összefüggésben Magyarország területén felmerülő költség bűnügyi költség.

(2) A megkeresett állam kérésére az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével összefüggésben a tanú megjelenésével, valamint a szakértő kirendelésével kapcsolatos költséget a magyar igazságügyi hatóság megtéríti.

(3) Ha a megkeresett igazságügyi hatóság tájékoztatása alapján az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése jelentős költségekkel jár, a magyar igazságügyi hatóság a megkeresett állami igazságügyi hatósággal egyeztet, és megvizsgálja, hogy a megkereséssel elérni kívánt cél kisebb költséggel járó eljárási cselekménnyel elérhető-e. Ha ez lehetséges, a magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresést módosíthatja vagy kiegészítheti.

(4) Ha a megkeresett igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítését a teljesítés költségeinek magyar állam általi teljes vagy részleges előlegezésétől vagy megtérítésétől teszi függővé, a költségek előlegezéséről vagy megtérítéséről megállapodás köthető. Ha a megállapodás megkötése megghiúsul, a magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresést módosíthatja, kiegészítheti vagy visszavonhatja.

(5) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével összefüggésben a magyar igazságügyi hatóság általa külföldi hatóságnak megtérített költség bűnügyi költség.

4. Cím

Az eljárási jogsegély egyes formáira vonatkozó különös szabályok

64. §

Az eljárási jogsegély formái különösen:

- a) fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést előterjesztő államba,
- b) fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést teljesítő államba
- c) kihallgatás zártcélú távközlő hálózat útján,
- d) kihallgatás távbeszélő-készülék útján,
- e) ellenőrzött szállítás,
- f) fedett nyomozó alkalmazása,
- g) közös nyomozócsoport létrehozása,
- h) megkeresés nélküli információátadás,
- i) tárgy visszaadása,
- j) hivatalos irat kézbesítése.

5. Cím

Fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést előterjesztő államba

65. §

(1) A Magyarországon fogvatartott személynek a megkereső állam területén elvégzendő eljárási cselekményen való jelenléte érdekében történő ideiglenes átadására irányuló megkeresést a miniszter fogadja.

(2) A fogvatartott személy ideiglenes átadására a megkereső állammal kötött megállapodás alapján kerülhet sor, amelyet a megkereső állam arra jogosult hatóságával a miniszter köt meg.

(3) A miniszter az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesíthetőségéről

- a) előzetes letartóztatásban lévő személy esetén az ügyben eljáró bírósággal vagy az ügyésszel,
- b) jogerős szabadságvesztés vagy elzárás büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést töltő személy esetén a büntetés-végrehajtási bíróval

egyeztet.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott magyar igazságügyi hatóság a fogvatartott személyt nyilatkoztatja, hogy az ideiglenes átadáshoz hozzájárul-e. A fogvatartott személy nyilatkozatát írásban, vagy a bíróság vagy az ügyész előtt szóban tett, és jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozattal teheti meg. Ha a fogvatartott személynek van védője, az ideiglenes átadáshoz történő hozzájárulással kapcsolatban biztosítani kell, hogy a védőjével egyeztethessen.

(5) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy

- a) a megkeresés teljesítése ne veszélyeztesse a Magyarországon folyamatban lévő büntetőeljárás időszerűségét, amely érdekében a megkeresés teljesítése elhalasztható,
- b) az ideiglenes átadás nem eredményezheti a fogvatartás időtartamának meghosszabbítását.

(6) Előzetes letartóztatásban lévő személy ideiglenes átadásának önmagában nem akadály, hogy a végrehajtás során az előzetes letartóztatás meghosszabbítása válhat indokolttá. Ilyen esetben a magyar igazságügyi hatóság a megkereső igazságügyi hatósággal együttműködve biztosítja az előzetes letartóztatásban lévő személy részvételét az előzetes letartóztatás meghosszabbításával kapcsolatos döntéshozatalban.

(7) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével összefüggő külföldi fogvatartás teljes időtartamát be kell számítani az elrendelt előzetes letartóztatásba, a kiszabott büntetésbe vagy az alkalmazott szabadságelvonással járó intézkedésbe.

(8) A fogvatartott személy megkereső államba történő átszállításával és a Magyarország területére történő visszaszállításával kapcsolatos valamennyi költséget a megkereső állam viseli.

(9) A fogvatartott személy megkereső államba történő átszállításáról és a Magyarország területére történő visszaszállításáról a NEBEK a rendőrség közreműködésével gondoskodik.

65/A. §

(1) A megkeresett államban fogva tartott személynek Magyarország területén elvégzendő eljárási cselekményen való jelenléte érdekében történő ideiglenes átvételére irányuló megkeresést a miniszter terjesztheti elő, amelyet a megkeresett állam igazságügyért felelős minisztere részére továbbít.

(2) A megkeresett államban fogvatartott személy ideiglenes átvételére a megkeresett állammal kötött megállapodás alapján kerülhet sor, amelyet a megkereső állam arra jogosult hatóságával a miniszter köt meg.

(3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése érdekében az eljárást folytató bíróság vagy ügyész tesz előterjesztést a miniszterhez.

(4) Az érintett személy fogvatartását a miniszter rendelkezése alapján, a fogvatartás jellegének leginkább megfelelő módon, a magyar büntetés-végrehajtási szabályok szerint kell biztosítani

Magyarországon.

(5) Ha a megkeresett állam igazságügyi hatósága tájékoztatása alapján szükséges, az eljárást folytató bíróság vagy ügyész a megállapodásban foglaltak vagy a megkeresett állam igazságügyi hatóságával történt egyeztetés alapján biztosítja a fogvatartott személy részvételét a fogvatartás meghosszabbításával kapcsolatos döntésben.

(6) Ha a megkeresett állam tájékoztatása alapján a fogvatartás oka megszűnt, a fogvatartott személyt haladéktalanul szabadon kell bocsátani.

(7) A fogvatartott személlyel szemben az átszállítása előtt elkövetett bűncselekmény miatt Magyarországon nem indítható büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától.

(8) A (7) bekezdés nem alkalmazható, ha

- a) a fogvatartott személy ideiglenes átvételére terheltként került sor, a megkeresés alapjául szolgáló bűncselekmény vonatkozásában,
- b) a megkeresett állam a büntetőeljárás lefolytatásához hozzájárul,
- c) az érintett személy a szabadon bocsátását követő tizenöt napon belül nem hagyta el - bár erre lehetősége lett volna - Magyarország területét, vagy
- d) az érintett személy Magyarország területére visszatért.

(9) A (7)-(8) bekezdés nem akadály, hogy az ideiglenesen átvett személlyel szemben az ideiglenes átvétel időtartama alatt vagy a megkeresett államba történt visszaszállítását követően a külföldön tartózkodó terhelt távollétében történő eljárás szabályai szerint büntetőeljárást indítsanak vagy folytassanak, ha annak feltételei fennállnak.

(10) A fogvatartott személy Magyarországra történő átszállítását és a megkeresett államba történő visszaszállítását a NEBEK – szükség esetén az V/A. Fejezet alkalmazásával – a rendőrség közreműködésével végzi. A harmadik állam közreműködéséről a megkeresett államot tájékoztatni kell.

(11) A fogvatartott személy Magyarországra történő átszállításával és a megkeresett államba történő visszaszállításával kapcsolatban felmerült valamennyi költség bűnügyi költség. Az érintett személy magyarországi fogvatartásával kapcsolatban felmerült költségeket a magyar állam viseli.

6. Cím

Fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést teljesítő államba

66. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresésben megjelölt eljárási cselekmény Magyarországon történő elvégzésével összefüggésben a megkereső államban fogva tartott személynek az eljárási cselekményen való jelenléte érdekében Magyarországnak történő ideiglenes átadására irányuló

jogsegély iránti megkeresést a miniszter fogadja.

(2) A fogvatartott személy ideiglenes átvételére a megkereső állammal kötött megállapodás alapján kerülhet sor, amelyet a megkereső állam arra jogosult hatóságával a miniszter köt meg.

(3) Az ideiglenesen átszállított személy fogvatartását a miniszter rendelkezése alapján, a fogvatartás jellegének leginkább megfelelő módon, a magyar büntetés-végrehajtási szabályok szerint kell biztosítani Magyarországon területén.

(4) A fogvatartott személlyel szemben az átszállítása előtt elkövetett bűncselekmény tekintetében a 65/A. § (7)-(9) bekezdésében foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

(5) A fogvatartott személy Magyarországon területére történő átszállításáról és a megkereső államba történő visszaszállításáról a NEBEK a rendőrség közreműködésével gondoskodik.

(6) A fogvatartott személy Magyarországon területére történő átszállításával és a megkereső államba történő visszaszállításával kapcsolatos valamennyi költséget a megkereső állam viseli. A érintett személy magyarországi fogvatartásával kapcsolatban felmerült költséget a magyar állam viseli.

66/A. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresésben megjelölt eljárási cselekmény külföldi államban történő elvégzésével összefüggésben a Magyarországon fogvatartott személynek az eljárási cselekményen való jelenléte érdekében a megkeresett állammal kötött ideiglenes átadására irányuló megkeresést a miniszter terjesztheti elő, amelyet a megkeresett állam igazságügyért felelős minisztere részére továbbít.

(2) A Magyarországon fogvatartott személy ideiglenes átadására a megkeresett állammal kötött megállapodás alapján kerülhet sor, amelyet a megkereső állam arra jogosult hatóságával a miniszter köt meg.

(3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése érdekében az eljárást folytató bíróság vagy ügyész tesz előterjesztést a miniszterhez.

(4) Ha a megkeresett állam rendelkezése alapján a fogvatartott személy ideiglenes átadásához az érintett erre vonatkozó előzetes hozzájárulása szükséges, a fogvatartott személy hozzájáruló nyilatkozatát tartalmazó iratot és annak fordítását is csatolni kell az eljárási jogsegély iránti megkereséshez. A fogvatartott személy nyilatkozatára és a védőjével történő egyeztetésre a 65/A. § (4) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

(5) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítéséből eredő külföldi fogvatartás teljes időtartamát be kell számítani az elrendelt előzetes letartóztatásba, a kiszabott büntetésbe vagy az alkalmazott szabadságelvonással járó intézkedésbe.

(6) A fogvatartott személy megkeresett államba történő átszállítását és a Magyarországon területére történő visszaszállítását a NEBEK – szükség esetén az V/A. Fejezet alkalmazásával – a rendőrség

közreműködésével végzi.

(7) A fogvatartott személy megkeresett államba történő átszállításával és a Magyarország területére történő visszaszállításával kapcsolatos valamennyi költség bűnügyi költség.

7. Cím

Kihallgatás zártcélú távközlő hálózat útján

67. §

(1) A megkereső igazságügyi hatóság által Magyarországon tartózkodó személy tanúként, terheltként vagy szakértőként, audiovizuális eszköz útján történő kihallgatása vagy meghallgatása iránt előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresést a bíróság az érintett személy zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatásának vagy meghallgatásának elrendelésével teljesíti.

(2) A terhelt audiovizuális eszköz útján történő kihallgatására irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresés a terhelt hozzájárulásával teljesíthető.

(3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a tanúként vagy terheltként kihallgatandó személy lakóhelye, tartózkodási helye vagy fogvatartásának helye, illetve a szakértőként meghallgatandó személy lakóhelye, tartózkodási helye vagy székhelye szerinti bíróság illetékes. Ha a szabadlábban lévő, tanúként vagy terheltként kihallgatandó személy Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel, illetve a szakértőként meghallgatandó személy Magyarországon lakóhellyel, tartózkodási hellyel vagy székhellyel nem rendelkezik, az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a Pesti Központi Kerületi Bíróság illetékes.

(4) A kihallgatásra vagy a meghallgatásra a (5)-(7) bekezdésben foglaltak figyelembevételével a megkereső állam jogszabályai irányadók. A kihallgatást vagy a meghallgatást a megkereső igazságügyi hatóság folytatja le.

(5) A kihallgatás vagy a meghallgatás magyarországi helyszínén a megkeresést teljesítő bíróság tagja jár el, és a Be. szabályainak alkalmazásával gondoskodik a kihallgatandó vagy a meghallgatandó személy személyazonosságának ellenőrzéséről, valamint a magyar jogszabályok tiszteletben tartásáról. E feladatot bírósági titkár is elláthatja.

(6) A kihallgatandó vagy a meghallgatandó személy a magyar jogszabályok szerint is élhet a vallomás, illetve a közreműködés megtagadásának jogával. Erre az érintett személyt a kihallgatás vagy a meghallgatás előtt figyelmeztetni kell.

(7) A bíróság az eljárási jogsegély iránti megkeresés megfelelő teljesítése, a megkereső igazságügyi hatósággal való megfelelő kommunikáció érdekében tolmács kirendeléséről határozhat.

(8) A bíróság a megkereső igazságügyi hatósággal történt egyeztetés alapján, indítványra vagy hivatalból tolmácsot rendelhet ki abból a célból, hogy az érintett személy a magyar nyelvet, illetve a megkereső hatóság eljárásának nyelvét megértse.

(9) A bíróság a zártcélú távközlő hálózat útján történt kihallgatásról vagy meghallgatásról készült jegyzőkönyvet, valamint a Be. 244/D. § (2) bekezdése szerinti kép- és hangfelvételt megküldi a megkereső igazságügyi hatóságnak.

(10) A megkereső igazságügyi hatóságtól az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével kapcsolatban Magyarország területén felmerülő valamennyi költség megtérítése kérhető.

67/A. §

(1) Az eljáró bíróság vagy ügyész eljárási jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő a megkeresett államban tartózkodó személy tanúként, terheltként vagy szakértőként, zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatása vagy meghallgatása iránt.

(2) Terhelt zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatására a megkeresett állam hozzájárulása, valamint a megkeresett állam joga által meghatározott feltételek figyelembe vételével kerülhet sor.

(3) A kihallgatást vagy a meghallgatást a magyar jogszabályok alapján a bíróság folytatja le.

(4) A bíróság a kihallgatást vagy a meghallgatás során, a megkeresett igazságügyi hatósággal való megfelelő kommunikáció érdekében tolmács kirendeléséről határozhat. A bíróság a megkeresett igazságügyi hatósággal egyeztetést folytathat az eljárási cselekmény végrehajtása során, az érintett személyek, illetve hatóságok megfelelő megértésének biztosítása érdekében szükséges tolmács biztosításáról.

8. Cím

Kihallgatás távbeszélő-készülék útján

68. §

(1) A Magyarországon tartózkodó személy tanúként vagy szakértőként, telefonkonferencia útján történő kihallgatása vagy meghallgatása iránt előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresést az ügyész teljesíti.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésének nem akadályja, hogy a Be. nem teszi lehetővé e jogintézmény alkalmazását.

(3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés a tanú vagy a szakértő hozzájárulása esetén teljesíthető.

(4) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a tanúként kihallgatandó személy lakóhelye, tartózkodási helye vagy fogvatartásának helye, illetve a szakértőként meghallgatandó személy lakóhelye, tartózkodási helye vagy székhelye szerinti járási ügyészség rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(5) Ha a szabadlábban lévő, tanúként kihallgatandó személy Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel, illetve a szakértőként meghallgatandó személy Magyarországon lakóhellyel, tartózkodási hellyel vagy székhellyel nem rendelkezik, az eljárási jogsegély iránti megkeresés

teljesítésére a Fővárosi Főügyészség rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(6) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést abban az esetben teljesíti a bíróság, ha azt a megkereső igazságügyi hatóság kifejezetten kéri. Ebben az esetben az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a (4) bekezdés szerint illetékességgel rendelkező járásbíróság jár el. Ha a bíróság illetékessége a (4) bekezdés alapján nem állapítható meg, a megkeresés teljesítésére a Pesti Központi Kerületi Bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel. Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a bíróság jár el, eljárására az ügyészre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(7) A telefonkonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás végrehajtásának részleteit és az alkalmazandó eljárási szabályokat az ügyész a megkereső igazságügyi hatósággal előzetesen egyeztetheti.

(8) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésekor a 67. § (3)-(9) bekezdését megfelelően kell alkalmazni, azzal hogy

- a) az eljárási cselekmény magyarországi helyszínén az ügyész feladatait alügyész is elláthatja,
- b) az eljárási cselekményről felvétel készítése nem kötelező.

9. Cím

Ellenőrzött szállítás

69. §

(1) Ellenőrzött szállítás Magyarország területén keresztül történő végrehajtására irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a megyei főügyészség rendelkezik hatáskörrel.

(2) Ellenőrzött szállítás végrehajtására irányuló megkeresés olyan bűncselekménnyel kapcsolatban engedélyezhető, amely tekintetében kiadatásnak van helye.

(3) Az ellenőrzött szállítás végrehajtására a megkereső állammal kötött eseti megállapodás alapján kerülhet sor. Az eseti megállapodást a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ellenőrzött szállítás végrehajtására jogszabályban kijelölt szerve készíti elő.

(4) Az eseti megállapodásban rendelkezni kell:

- a) a szállítmány tartalmáról, várható útvonaláról és a szállítás várható időtartamáról, a szállítás módjáról, a szállítóeszköz azonosítására alkalmas adatokról,
- b) az ellenőrzött szállítást irányító személyről,
- c) az ellenőrzött szállításban közreműködő szervről,
- d) a résztvevők kapcsolattartásának módjáról,
- e) a kísérés módjáról,
- f) a kísérésben részt vevő személyek számáról,
- g) a szállítmány átadásának, átvételének körülményeiről,
- h) az elfogás esetén alkalmazandó intézkedésekről,
- i) a váratlan esemény esetén alkalmazandó intézkedésekről.

(5) Késedelmet nem tűrő esetben – ha az eseti megállapodás megkötése vagy ügyészi jóváhagyása az ellenőrzött szállítás eredményes végrehajtását veszélyeztetné vagy megghiúsítaná – az ellenőrzött szállítás engedélyezésére huszonnégy óra időtartamra a rendőrségnek vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak az eljárási jogsegély iránti megkeresés alapjául szolgáló bűncselekményre figyelemmel hatáskörrel rendelkező, az ellenőrzött szállítás végrehajtására jogszabályban kijelölt szervének vezetője is jogosult. Ebben az esetben az ellenőrzött szállítás ideiglenes engedélyezéséről, azzal egyidejűleg tájékoztatni kell az ügyészt. Az ügyész a tájékoztatást követően haladéktalanul dönt az ellenőrzött szállítás engedélyezéséről. Ha az ügyész az ellenőrzött szállítást nem engedélyezi, az ideiglenes engedélyezés alapján végzett ellenőrzött szállítás eredménye bizonyítékként nem használható fel.

(6) Az ellenőrzött szállítás Magyarország területén keresztül történő végrehajtása során – ideértve annak irányítását, ellenőrzését – a magyar jogszabályok irányadók. Az ellenőrzött szállításban közreműködő szerv a megkereső igazságügyi hatósággal és az ellenőrzött szállításban részt vevő más szervekkel együttműködik. Az ellenőrzött szállítást kezdeményező vagy az abban részt vevő szerv ellenőrzött szállítás végrehajtását érintő kérése akkor teljesíthető, ha az nem ellentétes a magyar jogrendszer alapelveivel.

(7) Az ellenőrzött szállítmány kísérésében az ügyész engedélyével a megkereső állam hatóságának tagja is részt vehet. Az ellenőrzött szállítmány kísérésében fedett nyomozó a fedett nyomozó alkalmazására vonatkozó szabályok szerint vehet részt.

69/A. §

(1) Az ügyész ellenőrzött szállításnak egy vagy több külföldi állam területén keresztül történő végrehajtása végett eljárási jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő.

(2) Ellenőrzött szállítás végrehajtására irányuló megkeresés előterjesztésére olyan bűncselekménnyel kapcsolatban kerülhet sor, amely tekintetében kiadatásnak van helye.

(3) Az ellenőrzött szállítás végrehajtására a külföldi állammal kötött eseti megállapodás alapján kerülhet sor. Az eseti megállapodást a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ellenőrzött szállítás végrehajtására jogszabályban kijelölt szerve készíti elő.

(4) Késedelmet nem tűrő esetben – ha az eseti megállapodás megkötése az ellenőrzött szállítás eredményes végrehajtását veszélyeztetné vagy megghiúsítaná – az ellenőrzött szállítás kezdeményezésére huszonnégy óra időtartamra a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ellenőrzött szállítás végrehajtására jogszabályban kijelölt szervének vezetője is jogosult. Ebben az esetben az ellenőrzött szállítás ideiglenes kezdeményezéséről, azzal egyidejűleg tájékoztatni kell az ügyészt. Az ügyész a tájékoztatást követően haladéktalanul dönt az ellenőrzött szállítás kezdeményezéséről. Ha az ügyész az ellenőrzött szállítást nem kezdeményezi, az ideiglenes kezdeményezés alapján végzett ellenőrzött szállítás eredménye bizonyítékként nem használható fel.

(5) Több külföldi államot érintő ellenőrzött szállítás esetén az eljárási jogsegély iránti megkeresést

valamennyi külföldi állam részére meg kell küldeni. A külföldi államot az ellenőrzött szállításban részt vevő további államokról tájékoztatni kell.

(6) Az eseti megállapodás tartalmára a 69. § (4) bekezdésének, a nyomozó hatóság tagjának vagy fedett nyomozónak a közreműködésére a 69. § (7) bekezdésének rendelkezései az irányadók.

10. Cím

Fedett nyomozó alkalmazása

70. §

(1) Külföldi állam fedett nyomozójának Magyarország területén, valamint magyar fedett nyomozónak Magyarország vagy valamely külföldi állam területén történő alkalmazása iránt előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a fedett nyomozó alkalmazásának engedélyezésére feljogosított ügyész rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(2) Fedett nyomozó alkalmazására a megkereső igazságügyi hatósággal kötött eseti megállapodás alapján kerülhet sor. Az eseti megállapodást a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtására jogszabályban kijelölt szerve készíti elő.

(3) Késedelmet nem tűrő esetben – ha az eseti megállapodás megkötése vagy ügyészi jóváhagyása a fedett nyomozó alkalmazásának eredményességét veszélyeztetné vagy meghíúsítaná – a fedett nyomozó (1) bekezdés szerinti alkalmazásának engedélyezésére huszonnégy óra időtartamra a rendőrségnek vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak az eljárási jogsegély iránti megkeresés alapjául szolgáló bűncselekményre figyelemmel hatáskörrel rendelkező, a fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtására jogszabályban kijelölt szervének vezetője is jogosult. Ebben az esetben a fedett nyomozó alkalmazásának ideiglenes engedélyezéséről, azzal egyidejűleg tájékoztatni kell az ügyészt. Az ügyész a tájékoztatást követően haladéktalanul dönt a fedett nyomozó alkalmazásának engedélyezéséről. Ha az ügyész a fedett nyomozó alkalmazását nem engedélyezi, az ideiglenes engedélyezés alapján végzett alkalmazás eredménye bizonyítékként nem használható fel.

(4) A magyar vagy a külföldi állami fedett nyomozónak Magyarország területén történő alkalmazása során a magyar jogszabályok irányadók. A fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtását irányító szerv a megkereső állam hatóságával, és külföldi fedett nyomozó alkalmazása esetén a külföldi fedett nyomozót foglalkoztató szervvel együttműködik. A fedett nyomozó alkalmazása során a megkereső állam hatóságának, illetve a külföldi fedett nyomozót foglalkoztató szerv kérése akkor teljesíthető, ha az nem ellentétes a magyar jogrendszer alapelveivel.

(5) A magyar fedett nyomozónak külföldi állam területén történő alkalmazása során az adott állam jogszabályai irányadók azzal, hogy a magyar fedett nyomozó a tevékenysége során köteles megtartani a magyar jogszabályokban előírt kötelezettségeket is. A fedett nyomozó alkalmazása során a magyar fedett nyomozót foglalkoztató szerv a külföldi állami hatósággal együttműködik.

70/A. §

(1) Magyar fedett nyomozónak a megkeresett állam területén, illetve külföldi fedett nyomozónak Magyarország vagy valamely külföldi állam területén történő alkalmazása végett az eljárási jogsegély iránti megkeresést az ügyész terjeszti elő.

(2) Fedett nyomozó alkalmazására a külföldi állammal kötött eseti megállapodás alapján kerülhet sor. Az eseti megállapodást a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtására jogszabályban kijelölt szerve készíti elő.

(3) Késedelmet nem tűrő esetben – ha az eseti megállapodás megkötése a fedett nyomozó alkalmazásának eredményességét veszélyeztetné vagy megghiúsítaná – a fedett nyomozó (1) bekezdés szerinti alkalmazásának kezdeményezésére huszonnégy óra időtartamra a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtására jogszabályban kijelölt szervének vezetője is jogosult. Ebben az esetben a fedett nyomozó alkalmazásának ideiglenes kezdeményezéséről azzal egyidejűleg tájékoztatni kell az ügyészt. Az ügyész a tájékoztatást követően haladéktalanul dönt a fedett nyomozó alkalmazásának kezdeményezéséről. Ha az ügyész a fedett nyomozó alkalmazását nem kezdeményezi, az ideiglenes kezdeményezés alapján végzett alkalmazás eredménye bizonyítékként nem használható fel.

(4) A magyar vagy a külföldi fedett nyomozónak valamely külföldi állam területén történő alkalmazása során a fedett nyomozó alkalmazásának helye szerinti állam jogszabályai az irányadók azzal, hogy a magyar fedett nyomozó a tevékenysége során köteles megtartani a magyar jogszabályokban előírt kötelezettségeket is. A magyar fedett nyomozó alkalmazása során a magyar fedett nyomozót foglalkoztató szerv a külföldi állami hatósággal együttműködik.

(5) A külföldi fedett nyomozónak Magyarország területén történő alkalmazása során a magyar jogszabályok irányadók. A fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtását irányító szerv a megkeresett állam hatóságával és a külföldi fedett nyomozót foglalkoztató szervvel együttműködik. A fedett nyomozó alkalmazása során a megkeresett állam hatóságának, illetve a külföldi fedett nyomozót foglalkoztató szerv kérése akkor teljesíthető, ha az nem ellentétes a magyar jogrendszer alapelveivel.

11. Cím

Közös nyomozócsoporthozásának létrehozása

71. §

(1) A megkereső igazságügyi hatóság által közös nyomozócsoporthozására irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére, illetve kezdeményezésére a legfőbb ügyész vagy az általa kijelölt ügyész rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(2) Közös nyomozócsoporthozására irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresést a legfőbb ügyész vagy az általa kijelölt ügyész az alábbi esetekben teljesíthet, illetve terjeszthet elő:

- a) a nyomozás során, ha a több külföldi államra kiterjedő bűncselekmény felderítése különösen bonyolult;

b) ha a bűncselekmény miatt több állam folytat büntetőeljárást, ezért a nyomozások összehangolására van szükség.

72. §

(1) A közös nyomozócsoport a legfőbb ügyész vagy az általa kijelölt ügyész és az arra jogosult külföldi állami hatóság közötti eseti megállapodással jön létre.

(2) A közös nyomozócsoport létrehozásáról szóló eseti megállapodásban rendelkezni kell különösen:

- a) a bűncselekmény leírásáról, amellyel kapcsolatban a közös nyomozócsoportot létrehozzák,
- b) a közös nyomozócsoport működési területéről,
- c) a közös nyomozócsoport összetételéről,
- d) a közös nyomozócsoport vezetőjéről vagy vezetőiről,
- e) a közös nyomozócsoport működésének időtartamáról és a meghosszabbítás feltételeiről,
- f) a közös nyomozócsoport más államban eljáró tagjának jogairól és kötelezettségeiről,
- g) a közös nyomozócsoport működésének feltételeiről,
- h) az eljárási cselekmények közös nyomozócsoport működése során történő kezdeményezésének, elvégzésének módjáról, és az eljárási cselekmények eredménye vagy a közös nyomozócsoport keretei között beszerzett más bizonyítási eszközök átadásának módjáról,
- i) a működés költségeinek viseléséről,
- j) a közös nyomozócsoport más államban eljáró tagja által működési körében okozott károkért való felelősség szabályairól szóló tájékoztatásról.

(3) A közös nyomozócsoport magyar vezetője ügyész lehet.

(4) A közös nyomozócsoport működése során, a megállapodásban foglaltaknak megfelelően, a közös nyomozócsoport magyar vagy külföldi tagja által, Magyarországon vagy egy külföldi államban beszerzett, illetve átadott bizonyítási eszközt vagy elvégzett eljárási cselekményt úgy kell tekinteni, mintha azt a bizonyítási eszköz beszerzésére, átadására, vagy az eljárási cselekmény elvégzésére irányuló eljárási jogsegély keretei között végezték volna.

72/A. §

(1) A közös nyomozócsoport működése során Magyarország területén végzett eljárási cselekmény esetén

- a) a közös nyomozócsoport, – a megállapodás eltérő rendelkezése hiányában – a magyar jogszabályok alapján jár el,
- b) a közös nyomozócsoport működését – a megállapodásban foglaltak szerint – a közös nyomozócsoport magyar vezetője irányítja,
- c) közös nyomozócsoport külföldi tagja Magyarország területén a közös nyomozócsoport magyar vezetőjének utasítása szerint jár el,
- d) a közös nyomozócsoport működésének feltételeit a közös nyomozócsoport magyar vezetője, indokolt esetben a nyomozó hatóság közreműködésével biztosítja.

(2) A közös nyomozócsoport magyar vezetője haladéktalanul tájékoztatja az érintett külföldi hatóságot, ha a közös nyomozócsoport külföldi tagja a magyar jogszabályok szerint büntetendő cselekményt követett el.

72/B. §

(1) A közös nyomozócsoport működése során a külföldi állam területén végzett eljárási cselekmény esetén

- a) a közös nyomozócsoport a külföldi állam jogszabályai alapján jár el,
- b) a közös nyomozócsoport működését - a megállapodásban foglaltak szerint - az eljárási cselekmény elvégzésének helye szerinti vezető irányítja, és biztosítja a közös nyomozócsoport működését.

(2) A közös nyomozócsoport magyar tagja a külföldi állam területén az eljárási cselekmény elvégzése során a közös nyomozócsoport külföldi vezetőjének utasítása szerint jár el. A közös nyomozócsoport magyar tagja nem utasítható olyan eljárási cselekmény elvégzésére, amely a magyar jogrendszer alapelveivel ellentétes. Ilyen esetben a közös nyomozócsoport magyar tagja az utasítás végrehajtását megtagadja és erről haladéktalanul tájékoztatja a közös nyomozócsoport magyar vezetőjét.

12. Cím

Megkeresés nélküli információcsere

73. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság a folyamatban lévő vagy befejezett büntetőügyben a külföldi igazságügyi vagy nyomozó hatóságnak – az információ kérésére irányuló megkeresés nélkül is – közvetlenül tájékoztatást adhat, ha megalapozottan feltehető, hogy a tájékoztatás keretében átadott információ a külföldi hatóság számára bűncselekmény megelőzése, felderítése vagy büntetőeljárás eredményes lefolytatása érdekében más okból szükséges.

(2) A magyar igazságügyi hatóság a tájékoztatás során nyújtott adat bizonyítékként történő felhasználásához akkor járulhat hozzá, ha az adat bizonyítékként történő felhasználásának a Be. szerinti feltételei fennállnak.

(3) A magyar igazságügyi vagy nyomozó hatóság a folyamatban lévő büntetőeljárásban külföldi hatóságtól – az információ kérésére irányuló megkeresés nélkül is – közvetlenül tájékoztatást fogadhat. A tájékoztatás során nyújtott adat a tájékoztatást nyújtó külföldi hatóság hozzájárulása nélkül bizonyítékként nem használható fel.

13. Cím

Tárgy visszaadása

74. §

(1) A megkereső igazságügyi hatóság által a sértettnek történő visszaszolgáltatás érdekében előterjesztett eljárési jogsegély iránti megkeresés teljesítésére az ügyészség rendelkezik hatáskörrel. A teljesítésre az az ügyészség rendelkezik illetékességgel, amelynek területén a megkeresésben megjelölt tárgy vagy a vagyontárgy található.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott megkeresés akkor teljesíthető, ha a megkereső igazságügyi hatóság,

a) a sértett tulajdonjogát kétséget kizáróan igazolja, és

b) a megkeresésben megjelölt tárgy, illetve vagyontárgy, a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontjára, illetve a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és d) pontjára figyelemmel lefoglalható.

(3) A lefoglalást törvény rendelkezése alapján más hatóság is elrendelheti.

(4) Az (5)-(7) bekezdésben meghatározott kivételekkel, a lefoglalt tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek történő visszaszolgáltatás céljából a megkereső igazságügyi hatóságnak át kell adni.

(5) Ha a rendelkezésre álló adatok, illetve a külföldi hatósággal történő egyeztetés alapján a lefoglalás a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a lefoglalt tárgy, illetve vagyontárgy a Be. 155. § (2) bekezdése alapján kiadható, az ügyész, illetve – az ügyész vagy törvény rendelkezése alapján – a lefoglalást elrendelő hatóság a lefoglalást megszünteti és a tárgyat, illetve a vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(6) A tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalása jóhiszemű harmadik személy jogait nem sértheti.

(7) Ha a lefoglalásnak a (6) bekezdésben meghatározott akadálya van, az ügyész a megkereső igazságügyi hatóságot erről haladéktalanul tájékoztatja. Ha a (6) bekezdés szerinti akadály a lefoglalást követően állapítható meg, az ügyész, illetve – az ügyész vagy törvény rendelkezése alapján – a lefoglalást elrendelő hatóság a lefoglalást megszünteti, és a lefoglalt dolgot annak adja ki, akitől a tárgyat, illetve vagyontárgyat lefoglalták.

75. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság eljárési jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő olyan keresett tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalása és átadása érdekében, amely

a) a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontjára, illetve a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és d) pontjára figyelemmel lefoglalható, és

b) lefoglalása a keresett tárgy, illetve vagyontárgy átadását és azonosítását követően a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a Be. 155. § (2) bekezdése alapján kiadható.

(2) A jogsegély iránti megkeresésben meg kell jelölni a sértett tulajdonjogát kétséget kizáróan alátámasztó adatokat, és szükség esetén csatolni kell az ezt alátámasztó bizonyítási eszközöket.

(3) Ha a jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a külföldi államban lefoglalt tárgyat, illetve vagyontárgyat a megkeresett igazságügyi hatóság átadta, a keresett tárgy, illetve vagyontárgy azonosságának megállapítását követően a magyar igazságügyi hatóság a lefoglalást a Be. 155. § (1)

bekezdése alapján haladéktalanul megszünteti, és a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(4) A magyar igazságügyi hatóság a külföldi államban lefoglalt tárgy, illetve vagyontárgy átadása előtt hozzájárulhat a keresett tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalásának megszüntetéséhez, ha

- a) a tárgy, illetve vagyontárgy azonossága kétséget kizáróan megállapítható, és
- b) a lefoglalás megszüntetését követően a megkeresett állam hatósága a tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(5) Ha egy külföldi hatóság tájékoztatást nyújt az (1) bekezdésben foglaltak érdekében körözött tárgy megtalálásáról, amennyiben azt a külföldi állam jogszabályai lehetővé teszik, a magyar igazságügyi hatóság, valamint a nyomozás során az ügyész egyidejű tájékoztatása mellett a nyomozó hatóság – eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése nélkül – a (4) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával, hozzájárulhat a megtalált tárgy, illetve vagyontárgy sértett részére történő visszaszolgáltatásához.

14. Cím

Hivatalos irat kézbesítése

75/A. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság a hivatalos iratot egy külföldi államban tartózkodó címzett részére közvetlenül, posta útján, tértivevény többlétszolgáltatással feladott postai küldeményként kézbesítési bizonyítvánnyal, zárt iratban küldi meg.

(2) A hivatalos iratot – ha a címzett a magyar nyelvet nem ismeri – le kell fordítani a címzett anyanyelvére vagy az általa ismertként megjelölt más nyelvre, vagy – ha ezek a magyar igazságügyi hatóság előtt nem ismertek – a címzett tartózkodás helye szerinti állam hivatalos nyelvére, hivatalos nyelveinek egyikére vagy a külföldi állam által megjelölt nyelvre. Az irathoz mellékelni kell a címzett tájékoztatását az eljárási jogairól és kötelezettségeiről.

(3) Hivatalos iratot csak abban az esetben lehet a címzett tartózkodási helye szerinti külföldi állam igazságügyi hatóságának a kézbesítés érdekében eljárási jogsegély keretében megküldeni, ha

- a) a címzett címe ismeretlen,
- b) a postai úton történő kézbesítés nem volt lehetséges,
- c) megalapozottan feltételezhető, hogy a postai úton történő kézbesítés nem vezet eredményre, vagy
- d) a címzett a megkeresett államban fogvatartásban van.

(4) Ha a hivatalos irat kézbesítésére a (3) bekezdés alapján kerül sor, és a (2) bekezdés alapján a hivatalos iratról nem áll rendelkezésre a megkeresett állam hivatalos nyelvén, hivatalos nyelveinek egyikén vagy a megkeresett állam által megjelölt nyelven készített fordítás, a megkeresett állam részére a kézbesítendő hivatalos irat lényegét tartalmazó kivonatot kell készíteni, amelyet a megkeresett állam hivatalos nyelvére, hivatalos nyelveinek egyikére vagy a megkeresett állam által

megjelölt nyelvére kell lefordítani. A kivonatot az eljárási jogsegély iránti megkereséshez kell csatolni.

(5) Ha a külföldön tartózkodó személy a magyar igazságügyi hatóság idézésére nem jelenik meg, a Be. idézéssel szembeni mulasztásra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók.

(6) Ha a külföldön tartózkodó személy a magyar igazságügyi hatóság idézésére megjelenik, tanú és szakértő, valamint – az idézés alapjául szolgáló büntetőeljárástól eltekintve – a terhelt vonatkozásában a 65/A. § (7)-(9) bekezdésének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(7) Ha a bíróság vagy az ügyész külföldről eljárási jogsegély keretében tanút vagy szakértőt idéz, részükre az utazás és a magyarországi tartózkodás költségének fedezésére előleg folyósítható.”

10. §

Az Nbjt. 76. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában Magyarország a megkereséseket magyar nyelven fogadja.”

11. §

Az Nbjt. 79. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Csatolni kell a jogerős bírósági határozatot vagy annak hiteles másolatát.”

12. §

Az Nbjt. 80. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A házkutatásra, motozásra, lefoglalásra vagy más kényszerintézkedésre irányuló megkeresés

- a) abban az esetben teljesíthető, ha a megkereső állam hitelt érdemlően – ideértve a kényszerintézkedést elrendelő külföldi hatóság határozatának megküldését – igazolja, hogy a külföldi hatóság a kényszerintézkedés elrendelésére a külföldi állam joga alapján jogosult,
- b) előterjesztése estén az eljárási jogsegély iránti megkereséshez mellékelni kell a kényszerintézkedést elrendelő határozatot.”

13. §

Hatályát veszti

- a) az Nbjt. 78. § (1) bekezdés a) és c) pontja,
- b) az Nbjt. 80. § (1a) és (2) bekezdése,
- c) az Nbjt. 81. § (1) bekezdésében az „A jegyzőkönyvet a bíróság pecsétjével kell ellátni.” szövegrész,
- d) az Nbjt. 83.§ (3) bekezdésében a „vagy az eljárási” szövegrész, és
- e) az Nbjt. 83. § (4) és (5) bekezdése.

4. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosítása

14. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 47. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A meghatalmazást ahhoz a bírósághoz, ügyészhez, illetve nyomozó hatósághoz kell benyújtani, amely előtt a meghatalmazás időpontjában a büntetőeljárás folyamatban van. A meghatalmazott védő – a (2a) bekezdésben meghatározott kivétellel – a meghatalmazás benyújtását követően gyakorolhatja eljárási jogait.”

(2) A Be. 47. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) szerinti rendelkezési nyilvántartásban (a továbbiakban: rendelkezési nyilvántartás) a védői meghatalmazásra vonatkozó nyilatkozat csak a meghatalmazás elfogadásával és az elfogadó nyilatkozat rendelkezési nyilvántartásban való rögzítésével érvényes. A rendelkezési nyilvántartásba vett védői meghatalmazás az eljáró bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak történő bejelentéstől hatályos.”

15. §

A Be. 48. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a terhelt, vagy más erre jogosult a terhelt védelméről meghatalmazás útján gondoskodik, ideértve a meghatalmazás rendelkezési nyilvántartásba vételének bejelentését is, a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a védő kirendelését visszavonja. A kirendelés a visszavonással hatályát veszti.”

16. §

(1) A Be. 54. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ügyész a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén érvényesíthet polgári jogi igényt.”

(2) A Be. 54. § (6) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) A sértett jogutódja magánfélként felléphet, ha a jogutódlás a sértett halála vagy megszűnése miatt, illetve jogszabályi rendelkezés alapján következett be.

(7) Ha a polgári jogi igény érvényesítésével kapcsolatos eljárási kérdésről e törvény nem rendelkezik, a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályait kell alkalmazni, feltéve, hogy azok e törvénnyel, illetőleg a büntetőeljárás jellegével nem ellentétesek. A terhelt a magánféllel szemben viszontkeresetet nem indíthat, és ellenkövetelését nem számíthatja be. A terhelt és a magánfél között

létrejött egyezséget a bíróság nem hagyhatja jóvá.”

(3) A Be. 54. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A keresetlevél előterjesztésének és a perindításnak a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott joghatásai nem enyésznek el, ha

a) a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, vagy

b) a magánfél az előterjesztett polgári jogi igényét visszavonja,

és a magánfél az ügy előzményére hivatkozással, az egyéb törvényes útra utasító határozat jogerőre emelkedésétől, vagy a visszavonó nyilatkozat bírósághoz érkezésétől számított harminc napon belül az igényét egyéb törvényes úton szabályszerűen érvényesíti.”

17. §

(1) A Be. 57. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A meghatalmazást – a (2a) bekezdésben meghatározott kivétellel – írásba kell foglalni, és azt a képviselő első eljárás cselekménye előtt kell benyújtani. Ha a képviselő a meghatalmazás benyújtását elmulasztja, ennek pótlására egy alkalommal, legfeljebb nyolc napos határidő kifizetésével fel lehet hívni. Ez a határidő a magánindítvány határidejének lejártát követő időre is átnyúlhat.”

(2) A Be. 57. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A rendelkezési nyilvántartásban a meghatalmazásra vonatkozó nyilatkozat csak a meghatalmazás elfogadásával és az elfogadó nyilatkozat rendelkezési nyilvántartásban való rögzítésével érvényes. A rendelkezési nyilvántartásba vett meghatalmazás az eljáró bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak történő bejelentéstől hatályos.”

18. §

A Be. 70. § (1) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság hivatalos iratának az érintett személy részére átadása (kézbesítés) történhet]

„f) elektronikus úton az E-ügyintézési törvény szerinti hivatalos elérhetőségre, illetve biztonságos elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőségre.”

19. §

(1) A Be. 70/B. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az ügy irataiban fel kell jegyezni, hogy másolat kiadására mely iratról, kinek a részére, milyen formában került sor.”

(2) A Be. 70/B. § (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Aki az (1)-(7) vagy a (10) bekezdés alapján az eljárás során keletkezett iratról másolatot kaphat, kérheti, hogy a másolatot a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság elektronikus formában adathordozón vagy az általa megjelölt elektronikus levelezési címre adja ki, ha az

- a) elektronikus formában,
- b) elektronikus okiratként, vagy
- c) a papíralapú okirat elektronikus másolataként

az eljáró bíróságnál, ügyésznél, illetve nyomozó hatóságnál rendelkezésre áll.”

(3) A Be. 70/B. §-a a következő (12)-(14) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A másolat akkor áll elektronikus formában rendelkezésre, ha a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a papíralapú iratot információs rendszer alkalmazásával szerkesztette meg. Az elektronikus formában rendelkezésre álló, a (11) bekezdés szerint kiadott másolat nem hiteles.

(13) Ha a másolat (11) bekezdés szerinti elektronikus levelezési címre történő kiadása nem teljesíthető, a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a másolatot adathordozón adja ki vagy az indítványozót az általa megjelölt elektronikus levelezési cím útján tájékoztatja arról, hogy az eljárás során keletkezett iratról az (1)-(7) vagy a (10) bekezdés alapján kaphat másolatot.

(14) A másolat kiadására vonatkozó jogosultságok gyakorlása érdekében a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a másolat kiadására jogosultak számára az iratokhoz való elektronikus hozzáférés lehetőségét jogszabályban meghatározottak szerint biztosítja.”

20. §

A Be. 71/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„71/B. §

(1) Bíróság, ügyészség, közjegyző, bírósági végrehajtó, pártfogó felügyelő, megelőző pártfogó felügyelő, jogi segítő, nyomozó hatóság, közigazgatási hatóság, kormányzati ellenőrzési szerv megkeresésére – törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges mértékben és időtartamban – a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság felvilágosítást ad, a büntetőügy iratait vagy annak másolatát megküldi, illetve azokba betekintést engedélyez.

(2) Törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel vagy uniós jogi aktussal létrehozott szerv megkeresésére – a szerv ilyen jogforrásban meghatározott feladatainak ellátásához szükséges mértékben és időtartamban – a bíróság, az ügyész, a nyomozó hatóság vagy az Eurojust nemzeti tagja a büntetőügyről – indokolt esetben az érintettek személyes adatainak közlésével – felvilágosítást ad, a büntetőügy irataiba betekintést engedélyez, a büntetőügy iratairól másolatot ad át.”

21. §

A Be. VI. Fejezete a 74/B. §-t követően a következő IV. Címmel és a következő 74/C-74/O. §-sal

egészül ki:

„IV. Cím
AZ ELEKTRONIKUS KAPCSOLATTARTÁS

74/C. §

- (1) E törvény rendelkezéseit az elektronikus kapcsolattartás során az e Címben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- (2) A büntetőeljárásban az elektronikus kapcsolattartás során kizárólag az E-ügyintézési törvény 17. § (1) bekezdésének megfelelő nyilatkozat tehető.
- (3) E Cím alkalmazásában jogi képviselőnek minősül az ügyvéd és az ügyvédi iroda, ha képviselőként meghatalmazás alapján, pótmagánvádló jogi képviselőjeként, tanú érdekében eljáró ügyvédként, pártfogó ügyvédként vagy eseti gyámként, illetve eseti gondnokként vesz részt az eljárásban.

Választható elektronikus kapcsolattartás

74/D. §

- (1) Az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője – feltéve, hogy az elektronikus ügyintézéshez való joga nem szünetel – az eljárás bármely szakaszában vállalhatja az elektronikus kapcsolattartást.
- (2) Az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó nyilatkozatot a büntetőeljárásban részt vevő személy vagy képviselője az eljáró bíróságnál, ügyésznél vagy nyomozó hatóságnál a 74/C. § (2) bekezdése szerint teheti meg.
- (3) Az elektronikus kapcsolattartás vállalása esetében az eljárás folyamán a büntetőeljárásban részt vevő személy, illetve a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője köteles a bírósággal, az ügyésszel és a nyomozó hatósággal a kapcsolatot a 74/C. § (2) bekezdése szerint, elektronikus úton tartani és a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság is valamennyi iratot elektronikus úton kézbesít a részére.
- (4) Ha az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője az eljárásban még nem vállalta az elektronikus kapcsolattartást, a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a részére papíralapon történő első kézbesítéssel egyidejűleg tájékoztatja arról, hogy a továbbiakban e törvény rendelkezései szerint vállalhatja az elektronikus kapcsolattartást.
- (5) Ha az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője a beadványát a 74/C. § (2) bekezdése szerint, azonban az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó nyilatkozat hiányában nyújtotta be, az eljáró bíróság, ügyész, illetve nyomozó hatóság elektronikus úton figyelmezteti őt arra, hogy a továbbiakban a

kapcsolatot elektronikus úton az erre vonatkozó nyilatkozat 74/C. § (2) bekezdése szerinti megtételével tarthatja.

Kötelező elektronikus kapcsolattartás

74/E. §

(1) Az elektronikus kapcsolattartásra köteles büntetőeljárásban részt vevő személy – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – minden beadványt kizárólag a 74/C. § (2) bekezdése szerint, elektronikus úton nyújthat be a bírósághoz, az ügyészhez és a nyomozó hatósághoz, és a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság is elektronikus úton kézbesít a részére.

(2) Mentesül a kötelező elektronikus kapcsolattartás alól a büntetőeljárásban részt vevő személy, ha az elektronikus ügyintézéshez való joga szünetel.

Elektronikus kapcsolattartás a szakértővel

74/F. §

(1) Az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles szakértő az igazságügyi szakértői névjegyzékbe történő bejelentéssel, az igazságügyi szakértői névjegyzékben nem szereplő, szakértői tevékenységre jogszabályban feljogosított szakértő a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság részére történő nyilatkozattal vállalhatja az elektronikus kapcsolattartást.

(2) Ha a szakértő elektronikus kapcsolattartásra köteles vagy azt az (1) bekezdés szerint vállalja, a szakvéleményét és egyéb beadványát elektronikus úton nyújtja be a bírósághoz, az ügyészhez és a nyomozó hatósághoz és a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság is valamennyi iratot elektronikus úton kézbesít a részére.

(3) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság felhívhatja a nem elektronikus úton kapcsolatot tartó szakértőt, hogy a szakvéleményt adathordozón is nyújtsa be, ha azt elektronikus kapcsolattartással eljáró büntetőeljárásban részt vevő személy részére kell kézbesítenie. A szakértő felel azért, hogy a papíralapú szakvélemény tartalma megegyezzen az adathordozón benyújtott dokumentum tartalmával.

Az elektronikus ügyintézését biztosító szervek egymás közötti és más szervekkel történő elektronikus kapcsolattartása

74/G. §

A büntetőeljárás során az elektronikus ügyintézését biztosító szervek, továbbá a Kormány által kijelölt közfeladatot ellátó szervek elektronikus úton tartják a kapcsolatot egymással.

A meghatalmazott védőre és jogi képviselőre vonatkozó rendelkezések elektronikus kapcsolattartás során

74/H. §

(1) A meghatalmazás alapján eljáró védő és jogi képviselő a bíróságnak, az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak benyújtott első beadványa mellékleteként csatolja az elektronikus okiratként rendelkezésre álló vagy az általa digitalizált meghatalmazást, ha a meghatalmazás rendelkezési nyilvántartásba vételét még nem jelentették be. A bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság – ha e tekintetben alapos kétsége merül fel – digitalizált meghatalmazás esetén az eredeti meghatalmazás bemutatására hívja fel a védőt és a jogi képviselőt az egyezőség megállapítása érdekében.

(2) A meghatalmazott védővel vagy jogi képviselővel eljáró, de saját személyében elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy a meghatalmazás visszavonására irányuló nyilatkozatát papíralapon is benyújthatja. A meghatalmazás visszavonásával egyidejűleg a büntetőeljárásban részt vevő személy nyilatkozik arról, hogy a nyilatkozat benyújtását követően jogi képviselővel, illetve meghatalmazott védővel, vagy anélkül kíván eljárni.

(3) Ha a büntetőeljárásban részt vevő személy a meghatalmazás visszavonását követően meghatalmazott védővel, illetve jogi képviselővel jár el, a meghatalmazás visszavonásával egyidejűleg csatolja az eljáró új védő, illetve jogi képviselő meghatalmazását.

A határidőre vonatkozó rendelkezések elektronikus kapcsolattartás esetén

74/I. §

(1) Ha a büntetőeljárásban a kapcsolattartás elektronikus úton történik, a napokban, munkanapokban, hónapokban vagy években megállapított határidő esetén a határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a bírósághoz, az ügyészhez vagy a nyomozó hatósághoz intézett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján elektronikus úton szabályszerűen benyújtották.

(2) Elektronikus kapcsolattartás esetén a törvény által meghatározott, illetve a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság által megállapított határidőbe nem számít bele az a nap, hónapokban és években meghatározott, illetve megállapított határidő esetén az a lejárat nap, amely során legalább négy órán át jogszabályban meghatározottak szerinti üzemzavar vagy üzemszünet állt fenn.

Papíralapú okiratok elektronikus kapcsolattartás esetén

74/J. §

(1) Ha a beadvány melléklete nem elektronikus okiratként áll rendelkezésre, az elektronikus kapcsolattartást vállaló és az elektronikus kapcsolattartásra köteles büntetőeljárásban részt vevő személy (a továbbiakban: elektronikus úton kapcsolatot tartó) köteles gondoskodni a papíralapú melléklet digitalizálásáról és a papíralapú irat megőrzéséről.

(2) Ha a bíróságnak, az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak eredetileg papíralapú iratot elektronikus úton kell kézbesítenie vagy továbbítania, öt – különösen nagy mennyiségű irat esetén tíz – munkanap áll rendelkezésére, hogy azt digitalizálja. Az irat digitalizálásához szükséges időt – legfeljebb azonban öt munkanapot – a határidő számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni.

(3) Kivételt képez az elektronikus kapcsolattartás alól, ha a kézbesítendő, illetve továbbítandó beadvány, irat vagy bizonyítási eszköz papíralapú bemutatása, megtekintése szükséges, erre különösen akkor kerülhet sor, ha annak nagy mennyisége, sajátos alakja miatt vagy jellegéből adódóan a digitalizálás aránytalan nehézséggel járna vagy lehetetlen, továbbá, ha a valódisága vitás. A papíralapú vagy adathordozón történő benyújtást, illetve továbbítást a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság hivatalból és indítványra is elrendelheti.

(4) Nem kell alkalmazni az elektronikus kapcsolattartás szabályait a személyes jelenléttel járó eljárási cselekmény során benyújtott beadvány, irat vagy bizonyítási eszköz esetén, ideértve a védő és a jogi képviselő részére az eljárási cselekmény helyszínén, valamint az eljárási cselekmény során adott eredeti meghatalmazás azonnali benyújtását is.

Kézbesítés elektronikus kapcsolattartás esetén

74/K. §

(1) A nem elektronikus úton kapcsolatot tartó büntetőeljárásban részt vevő személy papíralapú beadványát – feltéve, hogy azt elektronikus úton kapcsolatot tartó büntetőeljárásban részt vevő személy részére kell kézbesíteni – a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a 74/J. § (2) bekezdésének megfelelően digitalizálja és azt elektronikus úton kézbesíti a büntetőeljárásban részt vevő, az irat megismerésére jogosult másik személy számára.

(2) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a nem elektronikus úton kapcsolatot tartó büntetőeljárásban részt vevő személy részére papíralapon kézbesíti az iratot, ha az eljárásban jogi képviselője vagy elektronikus kapcsolattartást vállaló egyéb képviselője útján jár el, de az iratot nem a képviselő, hanem a büntetőeljárásban részt vevő személy részére kell kézbesíteni, vagy a képviselő részére nem lehet kézbesíteni.

Adatkezelés

74/L. §

A büntetőeljárás során az Országos Bírósági Hivatal és az egyéb elektronikus ügyintézészt biztosító szervek jogosultak az elektronikus úton kapcsolatot tartóknak az elektronikus kapcsolattartás biztosítása céljából hozzájuk érkezett adatainak kezelésére.

Elektronikus irat

74/M. §

(1) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság az elektronikus úton kézbesített iratot minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással vagy elektronikus bélyegzővel látja el.

(2) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság által készített, minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással vagy elektronikus bélyegzővel ellátott irat közokirat.

(3) E törvény alkalmazásában aláírás alatt a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírását vagy elektronikus bélyegzőjét is érteni kell.

Az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megszegésének következményei

74/N. §

(1) Az elektronikus úton tett nyilatkozat hatálytalan, ha az a 74/C. § (2) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg.

(2) Ha az elektronikus úton kapcsolatot tartó a beadványát

a) nem elektronikus úton, vagy

b) elektronikus úton, de nem az e törvényben, illetve az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon

nyújtotta be, – ha e törvény másként nem rendelkezik – a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a panaszt, a felülbírálati indítványt, a kifogást, a fellebbezést, a felülvizsgálati indítványt és a perújítási indítványt érdemi indokolás nélkül elutasítja, a beadványban foglalt egyéb nyilatkozat pedig hatálytalan.

(3) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a 74/C. § (2) bekezdése szerint, elektronikus úton benyújtott beadvány elintézését mellőzheti, ha azt az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője

a) a 74/D. § (5) bekezdése szerinti figyelmeztetés után és

b) az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó, a 74/D. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozat hiányában

nyújtotta be.

(4) Ha az irat azért nem kézbesíthető, mert az elektronikus úton kapcsolatot tartó az elektronikus kapcsolattartáshoz szükséges szolgáltatásokkal nem rendelkezik, a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság az iratot papíralapon kézbesíti.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott esetben az elektronikus úton kapcsolatot tartó rendbírsággal sújtható.

Áttérés papíralapú kapcsolattartásra

74/O. §

(1) Ha az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy jogi képviselőnek nem minősülő képviselője vállalta, hogy a kapcsolatot elektronikus úton tartja, utóbb, beadványának papíralapú benyújtásával egyidejűleg indítványozhatja az eljáró bíróságnál, ügyésznél, vagy nyomozó hatóságnál a papíralapú kapcsolattartásra való áttérés engedélyezését. Az indítványban valószínűsíteni kell, hogy az indítványozó körülményeiben olyan változás következett be, amely miatt az elektronikus úton történő kapcsolattartás a továbbiakban számára aránytalan megterhelést jelentene.

(2) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a papíralapú kapcsolattartásra való áttérést határozat meghozatala nélkül is engedélyezheti, az áttérés iránti indítvány elutasításáról rendelkező határozatát az indítványozónak papíralapon kézbesíti. E határozat elleni jogorvoslat papíralapon is előterjeszhető. A papíralapon benyújtott, az (1) bekezdés szerinti beadványt az áttérés iránti indítvány elutasítása esetén is szabályszerűen benyújtottnak kell tekinteni, azt – az ismételt alaptalan áttérés iránti indítvány előterjesztésének esetét kivéve – elektronikus úton nem kell benyújtani.

(3) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság papíralapon tartja a kapcsolatot a büntetőeljárásban részt vevő személlyel, illetve papíralapú kapcsolattartásra tér át, ha a büntetőeljárásban részt vevő személy elektronikus ügyintézéshez való joga szünetel.”

22. §

A Be. 85. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a szóbeli kihallgatását követően vagy helyette írásban tegyen vallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg leírja és aláírja, az elektronikus okirat formájában elkészített vallomását minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással látja el, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy utóbb a tanút, ha ez szükséges, a kihallgatása céljából a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság megidézzék.”

23. §

A Be. 158/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A megőrzésre kötelezést elrendelő a megőrzéssel érintett adatot minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással láthatja el. Ha az adat eredeti helyen történő megőrzése az érintettnek az adat feldolgozásával, kezelésével, tárolásával vagy továbbításával kapcsolatos tevékenységét jelentősen akadályozná, az elrendelő engedélyével az adat megőrzéséről annak más adathordozóra vagy más információs rendszerbe történő átmásolásával gondoskodhat. Az átmásolást követően az elrendelő az eredeti adatot tartalmazó adathordozóra és információs rendszerre a korlátozásokat részlegesen vagy teljesen feloldhatja.”

24. §

A Be. 166. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A jegyzőkönyvet az ügyész vagy a nyomozó hatóság eljáró tagja szükség esetén kijavítja vagy kiegészíti, a kijavítást és a kiegészítést aláírja, és arról az érdekelteket értesíti. A nyomozási cselekményen jelen voltak a jegyzőkönyv általuk történt megismerését követően a jegyzőkönyv kijavítását vagy kiegészítését indítványozhatják. A kijavítást a jegyzőkönyvben a kijavítás dátumának megjelölésével fel kell jegyezni, vagy az indítvány elutasítását az iratokban fel kell tüntetni. Elektronikus irat kijavítását vagy kiegészítését a kijavítandó vagy kiegészítendő rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni.”

25. §

A Be. 169. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha névcsere, szám- vagy számítási hiba és más hasonló elírás történt, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a határozat kijavítását mind indítványra, mind hivatalból elrendelheti. A kijavítást a határozatra fel kell jegyezni. Elektronikus irat kijavítását a kijavítandó rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni.”

26. §

(1) A Be. 211. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A nyomozási bíró az ülést zártcélú távközlő hálózat útján is megtarthatja. A zártcélú távközlő hálózat útján történő ülésre a (6)-(8) bekezdésben meghatározott kivétellel a 244/A-244/D. § rendelkezéseit kell alkalmazni.”

(2) A Be. 211. §-a a következő (6)-(8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A nyomozási bíró az előzetes letartóztatás meghosszabbítása tárgyában tartott ülést abban az esetben is megtarthatja zártcélú távközlő hálózat útján, ha a 244/A. § (2) bekezdés e) vagy f) pontjában meghatározott feltételek nem állnak fenn.

(7) Az előzetes letartóztatás meghosszabbítása tárgyában tartott ülés esetén a nyomozási bíró a terhelt zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatását az ülés határnapjának meghatározásával egyidejűleg rendeli el, amelyről értesíti a fogva tartást végrehajtó intézetet, az ügyészt, a terheltet és a védőt. Ilyen esetben a határozatot az ülés határnapja előtt kevesebb, mint öt nappal is meg lehet hozni. A bíróság határozatát nem kell indokolni.

(8) Az előzetes letartóztatás meghosszabbítása tárgyában zártcélú távközlő hálózat útján tartott ülés esetén

a) a kihallgatás helye szerint illetékes bíróság bírójának a 244/B. § (2) bekezdésében meghatározott feladatait a fogvatartást végrehajtó intézetnek a fogvatartott személy személyazonosságának megállapítására feljogosított dolgozója is elláthatja, illetve

b) a 244/D. § (1) bekezdése szerinti jegyzőkönyvet nem kell készíteni, a 244/D. § (1) bekezdésében meghatározott adatokat az ülésről készült jegyzőkönyvben kell rögzíteni.”

27. §

A Be. 219. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész a vádirat benyújtásával egyidejűleg megküldi a bíróságnak a vádemelés alapjául szolgáló mindazon iratot, amelyet az ügyész a gyanúsítottnak, illetve a védőnek ismertetésre az eljárás végén átadott, valamint - a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyéryomtat kivételével - a tárgyi bizonyítási eszközöket. Elektronikus kapcsolattartás esetén az ügyész papíralapon annyi példányban küldi meg a vádiratot a bíróságnak, hogy valamennyi nem elektronikus úton kapcsolatot tartó vádlottnak jusson egy-egy példány. Papíralapú kapcsolattartás esetén a bíróság részére az elektronikus formában rendelkezésre álló iratokat elektronikus úton is meg kell küldeni, vagy ha ez nem lehetséges, elektronikus adathordozón kell átadni.”

28. §

A Be. 250. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A jegyzőkönyvben a leírt sorok közé nem szabad beírni. A módosítás vagy javítás folytán szükségtelenné vált szövegrészeket áthúzással, úgy kell törölni, hogy a törölt szövegrész az áthúzás után is olvasható maradjon. Az esetleges módosításokat vagy javításokat a tanács elnöke és a jegyzőkönyvvezető aláírja. Elektronikus irat kijavítását a kijavítandó rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni.”

29. §

A Be. 260. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A jegyzőkönyvbe nem foglalt határozatot – ha e törvény másképp nem rendelkezik – legkésőbb a meghozatalától, illetve a kihirdetésétől számított harminc napon belül, ha hosszabb indokolást igényel, hatvan napon belül kell írásba foglalni. A határozat teljes írásba foglalásának napját a büntetőügy iratai között rögzíteni kell.”

30. §

A Be. 261. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kijavítást a határozatra fel kell jegyezni. Elektronikus irat kijavítását a kijavítandó rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni. Ha a határozatot a kijavítását megelőzően már kézbesítették, a kijavító végzést azoknak kell kézbesíteni, akiknek a részére a bíróság a kijavítással érintett határozatot megküldte.”

31. §

A Be. 321. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ügydöntő határozatot a meghozatala után nyomban ki kell hirdetni. A tárgyaláson meghozott határozat – a bíróság tagjai által aláírt – rendelkező részét a tárgyalási jegyzőkönyvvel együtt kell kezelni.”

32. §

(1) A Be. 379. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ha az egyéb érdekelt az elsőfokú bíróság ítéletének elkobzást, illetőleg vagyonekobzást elrendelő rendelkezése ellen fellebbezést jelentett be, és a másodfokú bíróság e fellebbezés vagy bármely más fellebbezés alapján az elsőfokú bíróságnak az – egyéb érdekelt tulajdonjogát érintő – elkobzást, illetőleg vagyonekobzást kimondó rendelkezését)

„a) nem változtatta meg, és nem helyezte hatályon kívül, a másodfokú bíróság az iratokat az egyéb érdekelt tulajdonjogra vonatkozó igényének elbírálására a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint elsőfokon hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnak küldi meg,”

(2) A Be. 379. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdés esetén a polgári perben elsőfokon eljáró bíróság az egyéb érdekelt tulajdonjogi igényét az egyéb érdekeltnek a büntetőeljárás során bejelentett fellebbezése keretei között, a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint bírálja el.”

33. §

A Be. 583. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kártalanítási igényt keresetlevélben kell előterjeszteni, amely tartalmazza

- a) a kártalanítást igénylő természetes személyazonosító adatait,
- b) ha jogi képviselővel jár el, akkor a jogi képviselő nevét, székhelyét, telefonszámát, elektronikus levélcímét, több jogi képviselő esetén a hivatalos iratok átvételére kijelölt jogi képviselő nevét,
- c) a kártalanítási igény összegét,
- d) az érvényesíteni kívánt jogot a jogalap megjelölése útján,
- e) az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket, és
- f) a tényállításokat alátámasztó és rendelkezésre álló bizonyítékokat, bizonyítási indítványokat.”

34. §

A Be. 584. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kártalanítási igény elbírálása során az (1) bekezdés szerinti bíróság az e törvényben foglalt eltérésekkel a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályai szerint jár el. A perben felperesként a terhelt vagy örököse, alperesként a Magyar Állam képviselőjében az igazságügyért felelős miniszter vesz részt.”

35. §

A Be. Hatálybalépés alcíme a következő 606/C. §-sal egészül ki:

„606/C. §

(1) E törvénynek a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.2.) megállapított 74/C-74/O. §-át – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a Módtv.2. hatálybalépését követően indult büntetőeljárásokban kell alkalmazni.

(2) Az összbüntetésbe foglalás (574. §) és az utólagos összbüntetésbe foglalás (575. §) iránti indítványt, valamint ezen indítvány visszavonását az elítélt védője a 2018. január 1-je előtt indult büntetőeljárások esetében is benyújthatja elektronikus úton a bírósághoz.”

36. §

A Be.

- a) 56. § (5) bekezdésében a „polgári eljárásjog” szövegrész helyébe a „polgári perrendtartásról szóló törvény” szöveg,
- b) 57. § (3) bekezdésében a „Polgári perrendtartásban” szövegrész helyébe a „polgári perrendtartásról szóló törvényben” szöveg,
- c) 71. § (5) bekezdésében az „irat eredeti példányában” szövegrész helyébe az „iratban” szöveg,
- d) 155. § (6) bekezdésében, 159. § (3) bekezdésében, 160. § (3) bekezdésében, 207. § (2) bekezdés g) pontjában, 214. § (1a) bekezdésében, 284. § (3) bekezdésében és 416. § (5) bekezdésében a „Polgári perrendtartás” szövegrész helyébe a „polgári perrendtartásról szóló törvény” szöveg,
- e) 157. § (2) bekezdésében a „biztosítási” szövegrész helyébe az „ideiglenes” szöveg,
- f) 160. § (3) bekezdésében a „határkörrel” szövegrész helyébe a „hatáskörrel” szöveg,
- g) 244/B. § (1) bekezdésében a „személyzet lehet jelen” szövegrész helyébe a „személyzet, valamint fogva lévő személy esetében az őrzést ellátó személy lehet jelen” szöveg,
- h) 244/B. § (4) bekezdésében a „bíróági titkár” szövegrész helyébe a „bíróági titkár, illetve bíróági fogalmazó”, valamint az „a bíróági titkár” szövegrész helyébe az „a bíróági titkár, illetve a bíróági fogalmazó” szöveg,
- i) 257. § (4) bekezdésében a „határozat eredeti példányát” szövegrész helyébe a „határozatot” szöveg,
- j) 262. § (4) bekezdésében az „ügydöntő határozat indokolást is tartalmazó kiadmányát” szövegrész helyébe az „indokolást is tartalmazó ügydöntő határozatot” és az „a határozat indokolást is tartalmazó kiadmányát” szövegrész helyébe az „az indokolást is tartalmazó határozatot” szöveg,
- k) 369. § (1) bekezdésében a „határozatainak kiadmányait” szövegrész helyébe a „határozatát” és a „határozatának kiadmányával” szövegrész helyébe a „határozatával” szöveg,
- l) 395. § (3) bekezdésében a „határozatának kiadmányait” szövegrész helyébe a „határozatát” és a

- „határozatának kiadmányával” szövegrész helyébe a „határozatával” szöveg,
m) 429. § (2) bekezdésében a „határozatának kiadmányait” szövegrész helyébe a „határozatát” és a „határozatának kiadmányával” szövegrész helyébe a „határozatával” szöveg,
n) 583. § (3) bekezdésében a „kártalanítási igényt” szövegrészek helyébe a „keresetlevelet” szöveg, és
o) 584. § (1) bekezdésében a „kérelmet” szövegrész helyébe a „keresetlevelet” szöveg lép.

37. §

Hatályát veszti a Be.

- a) 69/A-69/D. §-a és az azt megelőző alcím,
- b) 70. § (1) bekezdés g) pontja,
- c) 70. § (7a) és (7b) bekezdése,
- d) 71/A. §-a,
- e) 193. § (1) bekezdésében és 253. § (3) bekezdésében az „összefűzött” szövegrész,
- f) 219. § (1a) bekezdése,
- g) 250. § (6) bekezdése és
- h) 588. § (5) bekezdésében az „a határozat eredeti példányára vezetett” szövegrész.

5. Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény módosítása

38. §

Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény (a továbbiakban: NEBEK tv.) 14/F. § (1) és (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A körözött járműre elért találat esetén a körözést a lefoglalásra irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresésnek kell tekinteni, amely alapján a hozzáférési jogosultsággal rendelkező, találatot elérő szerv járművet a büntetőeljárásról szóló törvény alapján lefoglalja, és a NEBEK útján késedelem nélkül kezdeményezi a találat érvényességének ellenőrzését, valamint a járműre elkövetett bűncselekményről elsődlegesen rendelkezésre álló adatok beszerzését.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti találat érvényességének megerősítése, illetve a találattal érintett járműre elkövetett bűncselekményről rendelkezésre álló adat hetvenkét órán belül nem szerezhető be, a találatot elérő szerv a jármű lefoglalását megszünteti, és a járművet annak rendeli kiadni, akitől lefoglalta.

(3) A jármű lefoglalásának (2) bekezdés szerinti megszüntetéséről – a használó, illetve a birtokos adatainak, valamint az egyéb releváns információk közlése mellett – az adatokat elhelyező külföldi

központi hatóságot a NEBEK útján tájékoztatni kell.

(4) Ha arra korábban nem került sor, a találat érvényességének megerősítéséről vagy a jármű lefoglalásának (2) bekezdés szerinti megszüntetéséről a találatot elérő szerv tájékoztatja az eljárási jogsegély teljesítésére jogosult ügyészséget.

(5) A találat érvényességének megerősítése esetén találatot elérő szerv a jármű lefoglalásáról, a NEBEK útján azzal tájékoztatja az adatokat elhelyező ország külföldi központi hatóságát, hogy a jármű lefoglalására, illetve a további eljárási cselekményekre irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésére hatvan nap áll rendelkezésére.

(6) Ha nemzetközi szerződés lehetővé teszi a találatot elérő szerv a nemzetközi bűnügyi együttműködésről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 73. §-ában foglaltak alapján a lefoglalást megszünteti, ha az adatokat elhelyező ország külföldi központi hatósága által rendelkezésre bocsátott adatok alapján megállapítható, hogy a lefoglalás a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a lefoglalt dolog

a) a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a dolog tulajdonosának, vagy

b) külföldi hatóság rendelkezése szerint, a Be. 155. § (3) bekezdés alapján a dolog kiadása iránt alapos igényt bejelentő részére

kiadható.

(7) A (6) bekezdés alapján a lefoglalás megszüntetésére nem kerülhet sor, ha az jóhiszemű harmadik – így különösen a kereskedelmi forgalomban ellenérték fejében történő szerzés tényét igazoló – személy jogát sértené.

(8) Ha az adatokat elhelyező ország külföldi központi hatóság az (5) bekezdésben meghatározott határidőn belül a (6) bekezdés alkalmazásához szükséges adatokat nem bocsátja rendelkezésre vagy az eljárási jogsegély iránti megkeresést nem terjeszti elő, a találatot elérő szerv a lefoglalást megszünteti, és a lefoglalt tárgyat annak rendeli kiadni, akitől lefoglalta. A találatot elérő szerv a lefoglalás megszüntetéséről a külföldi központi hatóságot és az ügyészt tájékoztatja.”

6. A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény módosítása

39. §

A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 9. § (1) bekezdésében az „ügyvéd” szövegrész helyébe az „ügyvéd vagy meghatalmazás alapján kamarai jogtanácsos” jár el.

7. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény módosítása

40. §

(1) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jstv.) 9/A. §-a

helyébe a következő rendelkezése lép:

„9/A. §

(1) Ha a 3. § (1) bekezdésének g) pontja szerinti támogatás iránti kérelmet előterjesztő félről a külön törvény szerinti eljárásban megállapították azt, hogy bűncselekmény áldozata és jogosult az áldozatsegítési szolgáltatások igénybevételére, a rászorultság 5-9. §-ban foglalt szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a fél helyett a jogi szolgáltatás díját az állam viseli, ha a rendelkezésre álló havi nettó jövedelme nem haladja meg a tárgyévet megelőző második év - a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett - nemzetgazdasági bruttó havi átlagkeresetének 86%-át.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti támogatás iránti kérelmet előterjesztő fél terrorcselekmény áldozata, úgy jövedelmi helyzetére tekintet nélkül rászorulónak minősül.”

(2) A Jstv. 89. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„f) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. és 26. cikke.”

8. Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosítása

41. §

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 159/B. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A bíróság határozatát az elektronikus hírközlési szolgáltatók részére az NMHH kézbesítési rendszerén keresztül küldött értesítés napját követő munkanapon kell kézbesítettnek tekinteni.”

9. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása

42. §

(1) A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Ást.) 6. § (3) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(Jövedelmi helyzetére tekintet nélkül rászorulónak tekintendő az az áldozat, aki)

„j) terrorcselekmény áldozatává vált.”

(2) Az Ást. 47. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ez a törvény a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i EU 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. és 26. cikkének való megfelelést szolgálja.”

10. A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény módosítása

43. §

A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény A közvetítői megbeszélés kitűzése alcíme a következő 10/A. §-sal egészül ki:

„10/A. §

(1) Az eljárásban a Be. elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az eljárásban a közvetítőként eljáró ügyvéd elektronikus kapcsolattartásra nem köteles, és nem minősül elektronikus ügyintézés biztosító szervnek.

(3) A közvetítő a közvetítői eljárás során előterjesztett, a Be. 74/D. § (2) bekezdése szerinti, az elektronikus kapcsolattartás vállalására vonatkozó nyilatkozatot a 16. § (1) bekezdésében meghatározott iratokkal együtt megküldi az ügyésznek.

(4) A közvetítői eljárásban a Be. 74/N. § (5) bekezdése alapján rendbírság nem szabható ki.

(5) A közvetítői eljárásban előterjesztett, a Be. 74/O. § (1) bekezdése szerinti indítványt a közvetítő nem utasíthatja el, de a papíralapú kapcsolattartásra való áttérés csak a közvetítői eljárásra vonatkozik.”

11. A szabálysértési jogsegélyről szóló 2007. évi XXXVI. törvény módosítása

44. §

A szabálysértési jogsegélyről szóló 2007. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjstv.) 1. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvény – eltérő rendelkezés hiányában – csak olyan cselekmény esetében alkalmazható, amely a magyar jogszabályok szerint szabálysértés, és a külföldi állam joga szerint is büntetendő.”

45. §

Az Szjstv. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. §

(1) Ha egy külföldi hatóság olyan cselekmény miatt terjeszt elő szabálysértési jogsegély iránt megkeresést, amely államának joga szerint szabálysértés, de a magyar jog szerint bűncselekmény, a központi hatóság a megkeresést teljesítés végett továbbítja a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény, illetve az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény szerint illetékes hatósághoz, és erről a megkereső külföldi hatóságot értesíti.

(2) Ha külföldi hatóság a megkeresését az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 12. számú mellékletében meghatározott olyan cselekmény tekintetében terjesztette elő, amely az államának joga szerint szabálysértés, a központi hatóság az (1) bekezdés megfelelő alkalmazásával jár el, ha cselekmény a magyar jog szerint sem szabálysértés, sem közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegés megállapítására nem alkalmas.”

46. §

Az Szjstv. 27. §-a a következő (1a)-(1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A pénzbírságot kiszabó külföldi határozat akkor is végrehajtható és a végrehajtását a központi hatóság átveszi, ha a határozat alapjául szolgáló cselekmény a magyar jogszabályok szerint a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegésnek minősül.

(1b) Az Európai Unió tagállamaitól érkező külföldi határozatot pénzbírságot kiszabó külföldi határozatnak kell tekinteni, és a végrehajtását a központi hatóság átveszi, ha a végrehajtás átvételét

a) jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság,

b) szabálysértés elkövetését megállapító vagy azon alapuló tagállami határozatban megállapított eljárási költség,

c) sértett vagy közjavára fizetendő jóvátétel

vonatkozásában kezdeményezik.

(1c) Az (1a) és (1b) bekezdés esetén a pénzbírságot kiszabó külföldi határozatot a szabálysértési pénzbírságra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával kell végrehajtani azzal, hogy a bírság kizárólag adók módjára hajtható be, közérdekű munkával történő teljesítésének, valamint elzárásra történő átváltoztatásnak nincs helye. A sértett javára fizetendő jóvátétel esetén a bírság adók módjára történő behajtásának sincs helye.”

47. §

(1) Az Szjstv. 29. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) határozat végrehajthatósága a Szabs. tv. szerint elévült, és a határozat olyan cselekményre vonatkozik, amely a magyar joghatóság alá tartozik,”

(2) Az Szjstv. 29. § (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A külföldi határozat végrehajthatóságára a Szabs. tv. elévülésre vonatkozó szabályait azzal kell alkalmazni, hogy az elévülés határideje a végrehajtás átvétele iránti megkeresés központi hatósághoz érkezésének napján kezdődik.”

48. §

Az Szjstv. 31. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés az Európai Unió tagállamaiból érkező jogsegély esetén akkor alkalmazható,

ha a cselekményt nem a kibocsátó állam területén követték el és az elbírálásra a magyar joghatóság kiterjed. Ebben az esetben a végrehajtás a külföldi határozatban kiszabott pénzbírság teljes összegére terjed ki, abban az esetben is, ha a pénzbírság összege meghaladja a magyar jogszabályok szerint kiszabható legmagasabb összeget.”

49. §

Hatályát veszti az Szjstv.

- a) 4. § (2) bekezdésében az „és bélyegzőlenyomatát” szövegrész,
- b) 29. § (3) bekezdése.

12. A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosítása

50. §

(1) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnytv.) 68. § (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[Elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével közvetlen adathozzáféréssel (a továbbiakban: közvetlen hozzáférés) a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatok teljes körét jogosult átvenni]

„h) az általános rendőri feladatok ellátására létrehozott szerv – jogszabályban meghatározott – személy- és létesítményvédelmi feladatainak ellátása céljából.”

(2) A Bnytv. 69. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adatigénylők kérelmüket elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével (a továbbiakban: elektronikus úton előterjesztett adatigénylés) terjeszthetik elő. Az elektronikus úton előterjesztett adatigénylés során az adatigénylő a bűnügyi nyilvántartó szerv által adott egyedi azonosítóval azonosítja magát, az így küldött kérelem hiteles dokumentumnak minősül. A bűnügyi nyilvántartó szerv az adatközlést elektronikus úton teljesíti, melyet akkor kell kézbesítettnek tekinteni, ha az egyedi informatikai alkalmazás annak hozzáférhetőségét igazolja.”

(3) A Bnytv. 96. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben)

„d) állapítsa meg a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítására irányuló eljárás részletes szabályait.”

51. §

Hatályát veszti a Bnytv. 96. § (3) bekezdés a) pontja.

13. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása

52. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 33. § (6) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Nem szabható ki)

„c) életfogytig tartó szabadságvesztés mellett pénzbüntetés.”

53. §

A Btk. 92/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„92/A. §

(1) A szabálysértési eljárásban kiszabott és végrehajtott elzárás és közérdekű munka teljes időtartamát, valamint a pénzbírságot be kell számítani – a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 127. § (1) bekezdés e) pontja szerint lefolytatott perújítási eljárást követően, a perújítással érintett cselekmény miatt – a büntetőeljárásban kiszabott szabadságvesztésbe, elzárásba, közérdekű munkába, pénzbüntetésbe és javítóintézeti nevelésbe.

(2) A beszámításnál egy napi szabálysértési elzárás egy napi szabadságvesztésnek, illetve elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek valamint egy napi javítóintézeti nevelésnek felel meg.

(3) A szabálysértési pénzbírság ötezer forintonként egy napi szabadságvesztésnek, illetve elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, a pénzbüntetés azonos értékének illetve egy napi javítóintézeti nevelésnek felel meg.

(4) A szabálysértési eljárásban kiszabott közérdekű munka a közérdekű munka azonos mértékének, továbbá a szabálysértési eljárásban kiszabott közérdekű munka hat óránként egy napi szabadságvesztésnek, illetve elzárásnak, egy napi tétel pénzbüntetésnek, valamint egy napi javítóintézeti nevelésnek felel meg.”

54. §

A Btk. IX. Fejezete a 92/A. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„A már végrehajtott büntetés vagy intézkedés beszámítására vonatkozó szabályok

92/B. §

(1) Ha a perújítás, a felülvizsgálat, a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat, vagy a megismételt eljárás eredményeként hozott ítélet az alapügyben hozott határozatot megváltoztatja, az alapügyben kiszabott és végrehajtott büntetést vagy intézkedést be kell számítani. Ha a büntetés

vagy az intézkedés neme eltér, a beszámításra a (2) bekezdésben foglaltak az irányadók.

(2) A beszámításnál

- a) egy napi szabadságvesztés egy napi elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek, hat óra jóvátételi munkának vagy egy napi javítóintézeti nevelésnek
- b) egy napi elzárás egy napi szabadságvesztésnek, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek, hat óra jóvátételi munkának vagy egy napi javítóintézeti nevelésnek
- c) négy óra közérdekű munka egy napi szabadságvesztésnek, egy napi elzárásnak, egy napi tétel pénzbüntetésnek, hat óra jóvátételi munkának vagy egy napi javítóintézeti nevelésnek
- d) egy napi tétel pénzbüntetés egy napi szabadságvesztésnek, egy napi elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, hat óra jóvátételi munkának vagy egy napi javítóintézeti nevelésnek
- e) egy napi javítóintézeti nevelés egy napi szabadságvesztésnek, egy napi elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek vagy hat óra jóvátételi munkának
- f) hat óra jóvátételi munka egy napi szabadságvesztésnek, egy napi elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek vagy egy napi javítóintézeti nevelésnek felel meg.”

55. §

A Btk. 186. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Aki az (1)-(4) bekezdésben meghatározott egészségügyi termék hamisítására irányuló előkészületet követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

56. §

A Btk. 279. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Aki olyan kihívóan közösségellenes vagy erőszakos magatartást tanúsít, amely a hatóság eljárását megzavarja, akadályozza, vagy megghiúsítja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt bírósági eljárásban követik el.”

57. §

(1) A Btk. 396. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Korlátlanul enyhíthető annak a büntetése, aki az (1)-(6) bekezdésében meghatározott költségvetési csalással okozott vagyoni hátrányt a vádirat benyújtásáig megtéríti. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a bűncselekményt bünszövetségben vagy különös visszaesőként követik el.”

(2) A Btk. 396. § (9) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(E § alkalmazásában)

„c) a különös visszaesés szempontjából hasonló jellegű bűncselekmény a költségvetést károsító

bűncselekmény.”

58. §

A Btk. 408. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„408. §

(1) Aki törvényben előírt engedély nélkül

- a) pénzügyi szolgáltatási vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatási,
- b) befektetési szolgáltatási, illetve befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatási, árutőzsdei szolgáltatási, befektetési alapkezelési, kockázati tőkealap-kezelési, tőzsdei, központi értéktári vagy központi szerződő fél,
- c) biztosítási, viszontbiztosítási,
- d) önkéntes kölcsönös biztosító pénztári, magán-nyugdíjpénztári vagy foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltatási

tevékenységet végez, bűntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki az (1) bekezdés a)-c) pontjában megjelölt valamely tevékenységhez kapcsolódóan törvényben előírt

- a) engedély nélkül közvetítői tevékenységet végez,
 - b) nyilvántartásba vétel, illetve bejelentés hiányában közvetítői tevékenységet végez oly módon, hogy annak megtörténte ellenőrzését elmulasztotta,
- vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

59. §

A Btk. 422. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki személyes adat, magántitok, gazdasági titok vagy üzleti titok jogosulatlan megismerése céljából

- a) nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló helyen kívül más helyiséget vagy területet, továbbá – a közösségi közlekedési eszköz kivételével – járművet titokban átkutat,
- b) nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló helyen kívül más helyiségben vagy területen, továbbá – a közösségi közlekedési eszköz kivételével – járművön történeteket titokban technikai eszköz alkalmazásával megfigyeli vagy rögzíti.”

60. §

(1) A Btk. 465. § (1) bekezdése a következő l) és m) ponttal egészül ki:

(E törvény)

„l) 219. §-a a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló,

2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, m) 3., 10., 12., 14., 31., 63., 72-77., 80., 314-318/A., 319. és 331. §-a a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”

(való megfelelést szolgálja.)

(2) A Btk. 465. § (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(E törvény)

„d) 219. §-a a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

61. §

A Btk.

a) 219. § (1) bekezdésében a „személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések” szövegrész helyébe a „személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott rendelkezések” szöveg,

b) 219. § (2) bekezdésében a „személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések” szövegrész helyébe a „személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott rendelkezések” szöveg, és az „érintett tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének” szövegrész helyébe az „érintett hozzáféréshez való jogának gyakorlása érdekében szükséges tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének” szöveg,

c) 219. § (3) bekezdésében a „különleges adatra” szövegrész helyébe a „különleges adatra vagy bűnügyi személyes adatra” szöveg,

d) 286. § (1) bekezdésében az „ügyvédi, jogtanácsosi vagy közjegyzői” szövegrész helyébe az „ügyvédi, szabadalmi ügyvivői vagy közjegyzői” szöveg,

e) 286. § (2) bekezdésében az „ügyvédi, jogtanácsosi vagy közjegyzői” szövegrész helyébe az „ügyvédi, szabadalmi ügyvivői vagy közjegyzői” szöveg,

f) 349. § (3) bekezdésében a „jogtanácsos” szövegrész helyébe a „kamarai jogtanácsos” szöveg,

g) 399. § (4) bekezdés c) pontjában, 400. § (2) bekezdés b) pontjában, 402. § (2) bekezdésében és 403. § (3) bekezdésében a „tőzsdei, elszámolóházi, központi értéktári szövegrész helyébe a „tőzsdei, központi értéktári” szöveg

h) 422. § (1) bekezdés a) pontjában az „egyéb helyiségét” szövegrész helyébe az „ahhoz tartozó egyéb helyiségét” szöveg,

i) 422. § (1) bekezdés b) pontjában az „egyéb helyiségében” szövegrész helyébe az „ahhoz tartozó egyéb helyiségében” szöveg

lép.

14. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi

CLXXX. törvény módosítása

62. §

(1) Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (a továbbiakban: EÜtv.) 22. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A bíróság az (1) bekezdésben meghatározott átadás végrehajtását elhalasztó határozatot az átadásról szóló határozatot követően is meghozhatja. A bíróság az átadás végrehajtásának elhalasztásáról az iratok alapján határoz.”

(2) Az EÜtv. 22. § (5)-(9) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Ha a bíróság a terhelt átadásának végrehajtását elhalasztotta, az elhalasztás indokoltságát

a) a (2) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának foganatba vételét, a (4) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának ismételt foganatba vételét követően haladéktalanul, majd ezt követően három hónap múlva,

b) az a) pontban meghatározottaktól eltérő esetben az átadási letartóztatás elrendelését követő három hónap múlva

az iratok alapján hivatalból felülvizsgálja.

(5a) Ha az átadás végrehajtásának elhalasztása a hat hónapot meghaladja, a bíróság az elhalasztás indokoltságát a hatodik hónaptól kezdődően három havonta ülésen vizsgálja felül, amelyen az ügyész részvétele kötelező.

(6) Az elhalasztás indokoltságának felülvizsgálatát

a) a (2) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának foganatba vételét, a (4) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának ismételt foganatba vételét,

b) az a) pontban meghatározottaktól eltérő esetben az átadási letartóztatás elrendelését követően az ügyész, a terhelt, illetve a védője is indítványozhatja. Ha a terhelt, illetve a védő az elhalasztás felülvizsgálatára irányuló ismételt indítványban új körülményre nem hivatkozik, a bíróság az indítványt érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

(7) A bíróság az elhalasztás indokoltságának felülvizsgálata során

a) megkeresi azt a bíróságot, illetve ügyészséget, amely előtt az elhalasztás alapjául szolgáló büntetőeljárás folyamatban van annak érdekében, hogy a büntetőeljárás állásáról vagy a tervezett eljárási cselekményekről tájékoztatást kérjen,

b) tájékozik az elhalasztás alapjául szolgáló szabadságvesztés vagy elzárás büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtásának állásáról.

(8) A bíróság az elhalasztás indokoltságát az (5)-(7) bekezdésben meghatározottak szerint felülvizsgálja és új határozatot hoz, amelyben

a) fenntartja az átadás végrehajtásának elhalasztását,

b) a fenntartással egyidejűleg elrendeli a terhelt ideiglenes átadását, vagy

c) elrendeli a terhelt átadásának végrehajtását.

(9) A bíróság elrendeli a terhelt átadásának végrehajtását, ha

a) a (2) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának foganatba vételét, a (4) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának ismételt foganatba vételét,

b) az a) pontban meghatározottaktól eltérő esetben az átadási letartóztatás elrendelését követően egy év eltelt.”

63. §

Az EUTv. 38. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a tagállami igazságügyi hatóság által kibocsátott európai nyomozási határozat fogadására a magyar igazságügyi hatóság közvetlenül jogosult, és az európai nyomozási határozat végrehajtása során a tagállami hatóság és a magyar igazságügyi hatóság egymással közvetlenül tart kapcsolatot.”

64. §

Az EUTv. 46. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az ügyész rendelkezése alapján a nyomozó hatóság az európai nyomozási határozatban megjelölt eljárási cselekményt elvégezheti, illetve az európai nyomozási határozat végrehajtásában egyéb módon is közreműködhet.”

65. §

Az EUTv. 54. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az európai nyomozási határozat továbbítására, valamint a tagállami hatósággal való kapcsolattartásra a 38. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az európai nyomozási határozatot a nyomozó hatóság tagállam területén jelen lévő tagja csak az ügyész jóváhagyásával adhatja át közvetlenül a tagállami hatóságnak.”

66. §

Az EUTv. 55. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az adott tagállam központi hatóságot jelölt ki, az európai nyomozási határozat kiegészítését vagy módosítását a tagállam területén jelen lévő bíróság, ügyész vagy - ügyészi jóváhagyással - a nyomozó hatóság tagja általi közvetlen átadás esetén is meg kell küldeni a központi hatóság számára.”

67. §

Az EUTv. 62/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság vagy az ügyész a fogvatartott személyt nyilatkoztatja, hogy az ideiglenes átadáshoz hozzájárul-e. A fogvatartott személy nyilatkozatát írásban, illetve a bíróság vagy az ügyész előtt szóban tett, és jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozattal teheti meg. Ha a fogvatartott személy védővel rendelkezik, az ideiglenes átadáshoz történő hozzájárulással kapcsolatban biztosítani kell, hogy a fogvatartott személy a védőjével egyeztethessen.”

68. §

Az EÜtv. 63/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság vagy az ügyész a fogvatartott személyt nyilatkoztatja, hogy az ideiglenes átadáshoz hozzájárul-e. A fogvatartott személy nyilatkozatát írásban, illetve a bíróság vagy az ügyész előtt szóban tett, és jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozattal teheti meg. Ha a fogvatartott személy védővel rendelkezik, az ideiglenes átadáshoz történő hozzájárulással kapcsolatban biztosítani kell, hogy a fogvatartott személy a védőjével egyeztethessen. A hozzájárulás tényét és módját az európai nyomozási határozatban fel kell tüntetni.”

69. §

Az EÜtv. 66/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az e fejezet szerinti, büntetőügyekben folytatott együttműködés során a tagállami igazságügyi hatóság által előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresés fogadására a büntetőeljárás megindítását követően a magyar igazságügyi hatóság közvetlenül jogosult, és az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a tagállami hatóság és a magyar igazságügyi hatóság egymással közvetlenül tart kapcsolatot.”

70. §

Az EÜtv. 66/F. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az ügyész rendelkezése alapján a nyomozó hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a megkeresésben kért eljárási cselekményt elvégezheti, illetve az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésében egyéb módon is közreműködhet.”

71. §

Az EÜtv. 67. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az e fejezet szerinti, büntetőügyekben folytatott együttműködés során az eljárási jogsegély iránti megkeresés közvetlen előterjesztésére a büntetőeljárás megindítását követően az a magyar igazságügyi hatóság jogosult, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van, és az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a tagállami hatóság és a magyar igazságügyi hatóság egymással közvetlenül tart kapcsolatot.”

72. §

Az EÜtv. 71/E. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„71/E. §

(1) A tagállami igazságügyi hatóság által, a sértettnek történő visszaszolgáltatás érdekében előterjesztett jogsegély iránti megkeresése alapján a magyar igazságügyi hatóság lefoglalja azt a tárgyat, illetve vagyontárgyat,

a) amely tekintetében a tagállami igazságügyi hatóság a sértett tulajdonjogát kétséget kizáróan igazolta, és

b) amely a Btk. 72.§ (1) bekezdés c) pontjára, illetve a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és d) pontjára figyelemmel lefoglalható.

(2) A tagállami igazságügyi hatóság által előterjesztett megkeresés fogadására és teljesítésére az ügyészség rendelkezik hatáskörrel. A teljesítésre az az ügyészség rendelkezik illetékességgel, amelynek területén a tárgy vagy a vagyontárgy található.

(3) A lefoglalásról törvény vagy az ügyész rendelkezése alapján más hatóság is rendelkezhet.

(4) A lefoglalt tárgyat, illetve vagyontárgyat – az (5)-(7) bekezdésben meghatározott kivétellel – a sértettnek történő visszaszolgáltatás céljából a megkereső tagállami igazságügyi hatóságnak át kell adni. Az átadást követően a tárgyról, illetve a vagyontárgyról történő rendelkezésre a tagállam joga az irányadó.

(5) Ha a rendelkezésre álló adatok, illetve a tagállami hatósággal történő egyeztetés alapján a lefoglalás a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a lefoglalt tárgy, illetve vagyontárgy a Be. 155. § (2) bekezdése alapján kiadható, az ügyész, illetve – az ügyész vagy törvény rendelkezése alapján – a lefoglalást elrendelő hatóság a lefoglalást megszünteti és a tárgyat, illetve a vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(6) A tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalása jóhiszemű harmadik személy jogait nem sértheti.

(7) Ha a lefoglalásnak a (6) bekezdésben meghatározott akadálya van, az ügyész a tagállami hatóságot erről haladéktalanul tájékoztatja. Ha a (6) bekezdés szerinti akadály a lefoglalást követően állapítható meg, az ügyész, illetve - az ügyész vagy törvény rendelkezése alapján - a lefoglalást elrendelő hatóság a lefoglalást megszünteti, és a lefoglalt dolgot annak adja ki, akitől a tárgy, illetve vagyontárgyat lefoglalták.

(8) Ha az (1)-(7) bekezdés eltérően nem rendelkezik, a jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a 32. alcím rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

73. §

Az EÜtv. a 71/E. §-t követően a következő 71/F. §-sal egészül ki:

„71/F. §

(1) A bíróság vagy az ügyész eljárási jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő a tagállami igazságügyi hatósághoz olyan keresett tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalása és átadása érdekében, amely

- a) a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontjára, illetve a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és d) pontjára figyelemmel lefoglalható, és
- b) lefoglalása a keresett tárgy, illetve vagyontárgy átadását és azonosítását követően a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a Be. 155. § (2) bekezdése alapján kiadható.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresésben meg kell jelölni a sértett tulajdonjogát kétséget kizáróan alátámasztó adatokat, és szükség esetén csatolni kell az ezt alátámasztó bizonyítási eszközöket.

(3) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a tagállamban lefoglalt tárgyat, illetve vagyontárgyat a tagállami igazságügyi hatóság átadta, a keresett tárgy, illetve vagyontárgy azonosságának megállapítását követően a bíróság vagy az ügyész a lefoglalást a Be. 155. § (1) bekezdése alapján haladéktalanul megszünteti, és a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(4) A bíróság vagy az ügyész a tagállamban lefoglalt tárgy, illetve vagyontárgy átadása előtt hozzájárulhat a keresett tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalásának megszüntetéséhez, ha

- a) a tárgy, illetve vagyontárgy azonossága kétséget kizáróan megállapítható, és
- b) a lefoglalás megszüntetését követően a tagállami igazságügyi hatóság a tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(5) Ha egy tagállami hatóság tájékoztatást nyújt az (1) bekezdésben foglaltak érdekében körözött tárgy megtalálásáról, amennyiben azt a tagállami jogszabályok lehetővé teszik, a bíróság, az ügyész, valamint a nyomozás során az ügyész egyidejű tájékoztatása mellett a nyomozó hatóság – eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése nélkül – a (4) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával hozzájárulhat a megtalált tárgy, illetve vagyontárgy sértett részére történő visszaszolgáltatásához.

(6) Ha az (1)-(5) bekezdés eltérően nem rendelkezik, az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése során a 33. alcím rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

74. §

Az EUtv. V. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„V. Fejezet

A felügyeleti intézkedést elrendelő határozat végrehajtására irányuló jogsegély

37. Értelmező rendelkezés

72. §

E fejezet alkalmazásában felügyeleti intézkedés: az előzetes letartóztatástól eltérő, az ügydöntő határozat meghozatala előtt a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság által a büntetőeljárás során hozott határozatban elrendelt intézkedés, amely a terhelt számára kötelezettséget vagy tilalmat állapít meg.

38. A végrehajtás átvétele

73. §

(1) Felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére az alábbi kötelezettséget, tilalmat tartalmazó szabályok tekintetében kerülhet sor:

- a) a terhelt kötelezése a magyarországi elérhetőségében történt változás bejelentésére,
- b) a terhelt kötelezése arra, hogy meghatározott időpontban meghatározott hatóságnál jelentkezzen,
- c) a terhelt kötelezése arra, hogy tartózkodjon meghatározott személlyel való érintkezéstől,
- d) arra vonatkozó tilalom, hogy a terhelt meghatározott helyre, helységbe vagy meghatározott területre lépjen,
- e) a terhelt kötelezése arra, hogy meghatározott helyen tartózkodjon,
- f) arra vonatkozó korlátozás, hogy a terhelt Magyarország területét elhagyja.

(2) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére akkor kerülhet sor, ha

- a) a terhelt
 - aa) lakóhelye vagy tartózkodási helye Magyarországon van és a terhelt a felügyeleti intézkedésről való tájékoztatást követően Magyarországra történő visszatéréséhez hozzájárult, vagy
 - ab) a Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel nem rendelkező terhelt a felügyeleti intézkedés magyar hatóság általi végrehajtását kéri és igazolja, hogy Magyarországhoz családi, kulturális vagy gazdasági kapcsolataira tekintettel szorosan kötődik,
- b) a tagállami igazságügyi hatóság megküldi
 - ba) a tagállami hatóság felügyeleti intézkedést elrendelő határozatát (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában: tagállami határozat), és
 - bb) az 5. számú mellékletben megjelölt, a tagállami határozatnak megfelelően kitöltött tanúsítványt magyar nyelven.

74. §

(1) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére irányuló jogsegély irányuló megkeresés teljesítésére a terhelt lakóhelye vagy tartózkodási helye szerinti törvényszék székhelyén működő járásbíró, valamint Budapesten és a 73. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja esetén a Budai Központi Kerületi Bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(2) A bíróság feladatait a nyomozási bíró látja el.

(3) A bíróság a végrehajtás átvételére irányuló jogsegély iránti megkeresésről az iratok alapján dönt.

(4) Ha a bírósághoz vagy más hatósághoz valamely tagállamból olyan jogsegély iránti megkeresés érkezik, amelynek elintézésére nem rendelkezik hatáskörrel vagy illetékességgel, a megkeresést haladéktalanul továbbítja a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz, amelyről a bíróság vagy a hatóság a megkereső tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

75. §

(1) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére irányuló jogsegély iránti megkeresés, illetve az egyéb iratok bármely olyan írásban dokumentálható módon közvetlenül előterjeszthetők, amelyek lehetővé teszik az iratok hitelességének megállapítását. Az iratok ilyen módon történő megküldése esetén a jogsegély iránti megkeresés előterjesztését szabályszerűnek kell tekinteni.

(2) Ha arra a megkeresés előterjesztésekor nem került sor, a bíróság kérheti, hogy a tagállami igazságügyi hatóság küldje meg számára az eredeti tanúsítványt, illetve a jogsegély iránti megkeresés alapjául szolgáló eredeti tagállami határozatot vagy ezek hitelesített másolatát.

(3) A jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a bíróságnak a tagállami igazságügyi hatósággal történő kapcsolattartására az (1) bekezdés rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni.

76. §

(1) A bíróság a tagállami határozat és a tanúsítvány kézhezvételétől számított harminc napon belül megvizsgálja, hogy a felügyeleti intézkedés végrehajtása átvételének feltételei fennállnak-e, és

- a) a felügyeleti intézkedés végrehajtását átveszi, egyben meghatározza a végrehajtáshoz szükséges rendelkezéseket, vagy
- b) a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételét megtagadja.

(2) A bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételének megtagadásáról indokolt határozatot hoz.

(3) A bíróság a jogsegély iránti megkeresés tárgyában hozott jogerős határozatot haladéktalanul megküldi a tagállami igazságügyi hatóság részére.

(4) A bíróság határozatával szemben fellebbezést az jelenthet be, akivel a határozatot közölték. A kézbesítés útján közölt határozat ellen három napon belül lehet fellebbezni. A bíróság a fellebbezésről haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot.

(5) A bíróság a fellebbezést a nyilatkozatok beérkezését követően haladéktalanul megküldi a fellebbezés elbírálására jogosult törvényszéknek, amely a kézhezvételt követően legkésőbb az iratoknak a törvényszékhez érkezésétől számított harminc napon belül jogerős határozatot hoz.

(6) Ha a (4) és (5) bekezdés szerinti határozat az ott meghatározott határidőn belül nem hozható meg, a bíróság a késedelem okainak megjelölése mellett erről haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot, és megjelöli a döntéshez előreláthatólag szükséges időtartamot.

77. §

(1) A bíróság a felügyeleti intézkedést elrendelő tagállami határozat végrehajtásának átvételét megtagadhatja, ha

- a) a végrehajtás átvétele sértené a kettős büntethetőség elvét,
- b) a keresett személy gyermekkor miatt nem büntethető,
- c) a magyar törvény szerint a büntethetőség elévült, feltéve, hogy a határozat alapjául szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik,
- d) a tagállami határozat alapjául szolgáló cselekményt Magyarországon, vagy egy tagállamban jogerősen elbírálták, vagy a cselekmény érdeméről olyan határozatot hoztak, amely - a határozatot hozó tagállam joga alapján - azonos cselekmény vonatkozásában újabb büntetőeljárás megindításának akadályát képezi,
- e) a végrehajtás átvételének a 73. §-ban meghatározott feltételei nem állnak fenn,
- f) a megküldött tanúsítvány nyilvánvalóan nem a mellékelt tagállami határozatra vonatkozik, vagy oly mértékben hiányos, pontatlan, hogy erre figyelemmel nem hajtható végre, és a kiegészítésre, illetve kijavításra tűzött határidő eredménytelenül telt el, vagy a felügyeleti intézkedés a kiegészítést, illetve a kijavítást követően sem hajtható végre,
- g) a terhelt Magyarországon mentelmi joggal rendelkezik vagy nemzetközi jogon alapuló mentességet élvez, és mentelmi jogát, illetve mentességét az arra jogosult nem függesztette fel,
- h) a felügyeleti intézkedés megsértése miatt kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása az 5. §-ban meghatározott okból megtagadható lenne.

(2) A bíróság a kettős büntethetőséget nem vizsgálhatja, és a végrehajtás átvételét az (1) bekezdés a) pontja alapján nem tagadhatja meg az 1. számú mellékletben meghatározott bűncselekményfajták tekintetében.

(3) Az adókkal és az illetékekkel, a vámokkal és a devizával kapcsolatos bűncselekmények esetén a kettős büntethetőség vonatkozásában a jogsegély iránti megkeresés teljesítésének nem akadálya, hogy a magyar jog nem ismer ugyanolyan adót, illetéket, valamint vámmal, illetve adóval, illetékekkel azonos hatású díjat, vagy nem tartalmaz ugyanolyan típusú szabályokat az adó-, illeték-, valamint vám- és devizasabályozás terén, mint a tagállam joga.

78. §

(1) A bíróság a végrehajtás átvétele érdekében haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot, ha a 77. § (1) bekezdés d) vagy e) pontjában meghatározott valamely megtagadási ok merül fel, és egyeztetést kezdeményez.

(2) Ha a 77. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott megtagadási ok merül fel, a bíróság erről a tagállami hatóságot haladéktalanul értesíti, a tanúsítvány kiegészítésére, kijavítására ésszerű határidőt tűz, egyben megjelöli azokat az adatokat, amelyek ismerete a végrehajtás átvételével kapcsolatos döntéshez szükséges.

(3) A bíróság a végrehajtás átvétele, a felügyeleti intézkedés eredményes végrehajtása, valamint a

felügyeleti intézkedés megszakításának indokolatlan elkerülése érdekében, vagy más indokolt esetben

- a) a megkereső tagállami igazságügyi hatósággal az (1) és (2) bekezdésben meg nem határozott okból is, vagy
 - b) más tagállam hatóságával is
- egyeztetést kezdeményezhet.

79. §

(1) A bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvétele esetén – a tagállami határozatban meghatározott kötelezettségeknek, illetve tilalmaknak leginkább megfelelő módon – megállapítja, hogy a tagállami határozatban elrendelt felügyeleti intézkedést a Be-ben foglalt mely kényszerintézkedésként vagy e törvény szerinti mely intézkedésként kell végrehajtani, és a tagállami határozatnak megfelelő módon meghatározza a terhelt számára előírt kötelezettségeket és tilalmakat.

(2) A bíróság által meghatározott kényszerintézkedés vagy intézkedés, illetve a terhelt számára előírt kötelezettségek és tilalmak nem lehetnek szigorúbbak a tagállami határozatban elrendelt felügyeleti intézkedés tartalmánál.

(3) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvétele esetén a bíróság a felügyeleti intézkedés tartamát, illetve határidejét a tagállami határozatban megjelölt időtartamnak, illetve határidőnek megfelelően állapítja meg, azonban az nem haladhatja meg a magyar törvényben meghatározott tartamot, illetve határidőt.

(4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvétele esetén annak végrehajtására a magyar jogszabályok irányadók.

(5) A végrehajtás átvétele esetén óvadék megállapítására nem kerülhet sor, azonban a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszköz alkalmazása elrendelhető.

80. §

(1) A bíróság a 73. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott felügyeleti intézkedés esetén a terheltet arra kötelezi, hogy az elérhetőségének megváltozását a változást követő három munkanapon belül a bíróságnak jelentse be.

(2) A bíróság a 73. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott felügyeleti intézkedés esetén a terheltet arra kötelezi, hogy meghatározott időszakonként a lakóhelye vagy a tartózkodási helye szerinti rendőrkapitányságon jelentkezzen.

(3) A terhelt az (1) és (2) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megszegése esetén rendbírósággal sújtható. Erre a terheltet a végrehajtás átvételéről szóló határozatban figyelmeztetni kell.

(4) A bíróság a (2) bekezdésben meghatározott kötelezettség meghatározása esetén a felügyeleti intézkedés indokoltságát hathavonta felülvizsgálja.

81. §

(1) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtására lakhelyelhagyási tilalomként, házi őrizetként vagy távollattásként kerül sor, a felügyeleti intézkedés részleges feloldásáról a bíróság dönt.

(2) A felügyeleti intézkedés szabályainak megszegése esetén a terhelt őrizetbe vételére, illetve szigorúbb kényszerintézkedés elrendelésére nem kerülhet sor.

(3) A (2) bekezdés nem akadályozza annak, hogy a felügyeleti intézkedés szabályainak megszegése esetén – a terhelt magatartása miatt – büntetőeljárás vagy szabálysértési eljárás megindítására, vagy a rendőrségről szóló törvény szerinti rendőri intézkedés alkalmazására kerüljön sor, ha annak törvényi feltételei fennállnak.

82. §

(1) Ha a tagállami igazságügyi hatóság a felügyeleti intézkedés tartamának, illetve határidejének lejártá előtt legalább tíz nappal nem kezdeményezte a felügyeleti intézkedés meghosszabbítását vagy fenntartását, a bíróság a 6. számú mellékletben megjelölt formanyomtatvány szerint, a tagállam hivatalos nyelvén, hivatalos nyelveinek egyikén vagy a tagállam által megjelölt nyelven rendelkezésre álló fordítás felhasználásával tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot a felügyeleti intézkedés meghosszabbításának, illetve fenntartásának szükségességéről.

(2) A tagállami igazságügyi hatóság felügyeleti intézkedés fenntartására, illetve meghosszabbítására irányuló kezdeményezésének elbírálása során a megtagadási okok nem vizsgálhatóak.

(3) A bíróság a végrehajtás során bármikor egyeztetést folytathat a tagállami igazságügyi hatósággal arról, hogy a felügyeleti intézkedés végrehajtása a továbbiakban is indokolt-e.

83. §

(1) A bíróság a 6. számú mellékletben megjelölt formanyomtatvány szerint, a tagállam hivatalos nyelvén, hivatalos nyelveinek egyikén vagy a tagállam által megjelölt nyelven rendelkezésre álló fordítás felhasználásával haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot

a) a terhelt elérhetőségének megváltozásáról,

b) arról, ha a felügyeleti intézkedés végrehajtása akadályba ütközik, különösen, ha a terhelt nem található Magyarországon,

c) a felügyeleti intézkedés megsértéséről, és az azzal összefüggésben Magyarországon esetlegesen fogatosított intézkedésről, vagy

d) a végrehajtás során felmerült olyan körülményekről, amely alapján a tagállami határozat vagy az abban meghatározott felügyeleti intézkedés módosítása, felülvizsgálata, megszüntetése indokolt.

(2) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtása során olyan körülmény merül fel, amely alapján a tagállami határozat, illetve az abban meghatározott felügyeleti intézkedés módosítása nélkül a felügyeleti intézkedés végrehajtása nem folytatható, és a bíróság az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatást követő öt napon belül nem kap megfelelő visszajelzést, a bíróság határidő tűzésével a tagállami igazságügyi hatóságot a tagállami határozat, illetve az abban meghatározott felügyeleti intézkedés módosítására hívhatja fel.

(3) Ha tagállami határozat alapjául szolgáló bűncselekmény miatt, a terhelt visszaszállítása érdekében európai elfogatóparancs kibocsátására került sor, az európai elfogatóparancs végrehajtása során a 3. § (1) bekezdésében meghatározott büntetési tétel felső határára vonatkozó feltétel nem vizsgálható.

84. §

Ha a tagállami igazságügyi hatóság a tagállami határozatot módosítja és erről a bíróságot tájékoztatja, a bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére irányadó szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

85. §

(1) A bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtását megszünteti, ha

- a) a terhelt a végrehajtás megkezdését követően Magyarország területén nem található, és a felkutatására tett intézkedések nem vezettek eredményre,
- b) a tagállami igazságügyi hatóság a tanúsítványt visszavonta, és erről a bíróságot értesítette,
- c) a módosított felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételét a 84. § alapján megtagadta,
- d) a felügyeleti intézkedés tartama vagy határideje fenntartás vagy meghosszabbítás nélkül letelt,
- e) a 83. § (2) bekezdése alapján meghatározott határidő eredménytelenül eltelt,
- f) a 83. § (3) bekezdése alapján kibocsátott európai elfogatóparancs alapján a terhelt őrizetbe vételére került sor,
- g) a terhelttel szemben más ügyben személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó szigorúbb, a felügyeleti intézkedés végrehajtását kizáró kényszerintézkedés elrendelésére került sor, vagy a terhelt szabadságvesztést, elzárást vagy javítóintézeti nevelést tölt.

(2) Ha a felügyeleti intézkedés megszüntetésének az (1) bekezdésben meghatározott indoka felmerül, a bíróság a megszüntetés elkerülése érdekében a tagállami igazságügyi hatósággal egyeztetést folytathat.

(3) A megszüntető határozatot a bíróság a tagállami igazságügyi hatóság részére haladéktalanul megküldi.

86. §

A felügyeleti intézkedést elrendelő tagállami határozat elismerése és végrehajtása során Magyarország területén felmerülő bűnügyi költséget a magyar állam viseli.

39. A végrehajtás átadása

87. §

(1) Ha a büntetőeljárás során a bíróság felügyeleti intézkedésként házi őrizetet, lakhelyelhagyási tilalmat vagy távoltartást rendelt el, a felügyeleti intézkedés végrehajtása más tagállamnak átadható, ha

- a) a terhelt lakóhelye vagy tartózkodási helye a tagállam területén van, és a terhelt a felügyeleti intézkedésről való tájékoztatást követően hozzájárult az e tagállamba történő visszatéréséhez, vagy
- b) a terhelt a felügyeleti intézkedésnek a lakóhelyétől vagy a tartózkodási helyétől eltérő más tagállamban történő végrehajtását kérte, feltéve, hogy a tagállami igazságügyi hatóság a megkeresés továbbításához hozzájárult.

(2) A bíróság által elrendelt felügyeleti intézkedéssel kapcsolatban az alábbi kötelezettségek, illetve tilalmak végrehajtásának átadására kerülhet sor:

- a) a terhelt kötelezése elérhetőségében történt változás bejelentésére,
- b) a terhelt kötelezése arra, hogy meghatározott időpontban, meghatározott hatóságnál jelentkezzen,
- c) a terhelt kötelezése arra, hogy tartózkodjon meghatározott személlyel való érintkezéstől,
- d) arra vonatkozó tilalom, hogy egy meghatározott helyre, helységbe vagy meghatározott területre belépjen,
- e) a terhelt kötelezése arra, hogy meghatározott időpontban meghatározott helyen tartózkodjon.

(3) Ha a bíróság által elrendelt felügyeleti intézkedéssel összefüggésben a (2) bekezdéstől eltérő kötelezettség vagy tilalom megállapítására került sor, vagy arra is sor került, a (2) bekezdéstől eltérő kötelezettség vagy tilalom végrehajtásának átadására a tagállam hozzájárulása esetén, előzetes egyeztetés alapján kerülhet sor.

(4) A terhelt hozzájárulását, vagy kérelmét írásban, továbbá a bíróság vagy az ügyész előtt szóban tett, jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatával terjesztheti elő.

88. §

(1) A bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadását

- a) a felügyeleti intézkedést elrendelő határozat, és
- b) az 5. számú mellékletben megjelölt – a tagállam hivatalos nyelvén, hivatalos nyelveinek egyikén vagy a tagállam által megjelölt nyelven rendelkezésre álló – tanúsítvány megfelelő kitöltésével és annak a tagállam hivatalos nyelvére, hivatalos nyelveinek egyikére vagy a tagállam által megjelölt nyelvre történő fordításának

megküldésével kezdeményezi.

(2) A bíróság és a tagállami igazságügyi hatóság kapcsolattartására a 75. § rendelkezéseit, tagállami igazságügyi hatóságokkal történő egyeztetésre a 78. § (3) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

(3) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadására irányuló jogsegély iránti megkeresés egyidejűleg csak egy tagállamba továbbítható.

(4) Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a bíróság által elrendelt felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadására irányuló jogsegély iránti megkeresés teljesítésére melyik tagállami hatóság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, a kapcsolatfelvételhez szükséges adatokat az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartó pontjain keresztül is be lehet szerezni.

89. §

Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtása a tagállamban még nem kezdődött meg, és a bíróság – a tagállami igazságügyi hatóság tájékoztatása vagy határozata alapján – megállapítja, hogy a felügyeleti intézkedés tagállami jogszabályok szerinti leghosszabb tartamára vagy a felügyeleti intézkedés tagállami átalakítására figyelemmel a felügyeleti intézkedés tagállami végrehajtása nem megfelelő, a tagállami igazságügyi hatóság tájékoztatásának vagy határozatának kézhezvételétől számított tíz napon belül dönthet a tanúsítvány visszavonásáról.

90. §

(1) Ha a tagállami igazságügyi hatóság a felügyeleti intézkedés végrehajtását átveszi, a felügyeleti intézkedés végrehajtására és ellenőrzésére az e törvényben meghatározott kivételekkel a tagállami jogszabályok az irányadóak.

(2) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadása esetén a felügyeleti intézkedés részleges feloldására a magyar bíróság is jogosult.

(3) A bíróság a felügyeleti intézkedés módosításáról, vagy a felügyeleti intézkedéssel kapcsolatos egyéb döntéséről haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot.

(4) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadását követően a felügyeleti intézkedés magyar jogszabályok szerinti meghosszabbítása indokolt, a bíróság a meghosszabbításról oly módon dönt, hogy a bíróság határozata legkésőbb a felügyeleti intézkedés határidejének lejártá előtt öt nappal megérkezzen a tagállami igazságügyi hatósághoz.

(5) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtása során a tagállami igazságügyi hatóság a felügyeleti intézkedés tagállami jogszabályoknak megfelelő határidejének lejártáról tájékoztatja a bíróságot, a bíróság megvizsgálja a felügyeleti intézkedés fenntartásának indokoltságát, és ennek eredményéről, valamint a felügyeleti intézkedés magyar jogszabályok szerinti határidejéről a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

(6) A tagállami igazságügyi hatóság azzal kapcsolatos megkeresése esetén, hogy a felügyeleti intézkedés fenntartása a továbbiakban is indokolt-e, a (3) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(7) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtását a tagállami igazságügyi hatóság megszünteti, a felügyeleti intézkedés végrehajtására a továbbiakban a magyar jogszabályok az irányadóak.

91. §

(1) Ha a tagállami igazságügyi hatóság a bíróságot a felügyeleti intézkedés megsértéséről tájékoztatja, a végrehajtó tagállam által tett intézkedések figyelembevételével, a bíróság a magyar jogszabályok alapján rendelkezik a felügyeleti intézkedésről, amelyről a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

(2) Ha a tagállami igazságügyi hatóság a bíróságot a felügyeleti intézkedés végrehajtását érintő körülményről tájékoztatja, illetve a bíróság határozatának vagy az abban meghatározott felügyeleti intézkedés módosítását kezdeményezi az (1) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

92. §

A felügyeleti intézkedés megsértése esetén, a felügyeleti intézkedés alapjául szolgáló bűncselekmény miatt a terhelt Magyarországra szállítása érdekében a 3. § (1) bekezdésében meghatározott büntetési tétel felső határára vonatkozó feltételre tekintet nélkül európai elfogatóparancs bocsátható ki.”

75. §

Az EUTv. 93. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A biztosítási intézkedést elrendelő tagállami határozat és a 7. számú mellékelt szerinti tanúsítvány bármely olyan módon előterjeszhető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását. Az így előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresést szabályszerűnek kell tekinteni. E rendelkezést a tagállami igazságügyi hatóság részéről továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és a magyar igazságügyi hatóság részéről a tagállami igazságügyi hatóság részére továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is megfelelően alkalmazni kell.”

76. §

Az EUTv. 98. § (5)-(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a magyar igazságügyi hatóság a biztosítási intézkedést elrendelő tagállami határozat végrehajtását elhalasztja, erről, valamint a végrehajtás elhalasztásának várható időtartamáról a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

(6) Ha a végrehajtás elhalasztásának oka megszűnt, a magyar igazságügyi hatóság haladéktalanul intézkedik a határozatban foglalt kényszerintézkedés elrendelése, illetve alkalmazása iránt, amelyről a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.”

77. §

Az EÜtv. 99. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosítási intézkedést elrendelő tagállami határozat végrehajtásáról a magyar igazságügyi hatóság a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.”

78. §

Az EÜtv. 103. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A határozatot és a tanúsítványt bármely olyan módon megküldhető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását. E rendelkezést a magyar igazságügyi hatóság részéről továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és a tagállami igazságügyi hatóság részéről a magyar igazságügyi hatóság részére továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is megfelelően alkalmazni kell.”

79. §

Az EÜtv. 104. és 105. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„104. §

(1) A tagállami hatóság megkeresése alapján - a megkeresésben megjelölt határidőn belül, vagy ha a tagállami hatóság a megkeresésben határidőt nem jelölt meg, akkor haladéktalanul - a (10) bekezdésben meghatározott kivétellel - a bíróság vagy az ügyész közvetlenül nyújt tájékoztatást arról, hogy a megkeresésben megjelölt személlyel szemben a megkeresésben foglalt cselekmény miatt Magyarországon is folyamatban van-e büntetőeljárás (a továbbiakban: párhuzamos eljárások).

(2) A megkeresés közvetlenül és bármely olyan módon előterjeszhető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását. Az így előterjesztett megkeresést szabályszerűnek kell tekinteni. E rendelkezést a tagállami hatóság részéről továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és a magyar bíróság vagy ügyész részéről a tagállami hatóság részére továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is alkalmazni kell.

(3) A megkeresés teljesítésére az a bíróság vagy ügyész rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van vagy folyamatban volt.

(4) Ha a megkeresett bíróság vagy ügyész előtt nincs vagy nem volt folyamatban a megkeresésben megjelölt büntetőeljárás, a megkeresett bíróság vagy ügyész a rendelkezésre álló adatok alapján megkísérli beazonosítani a megkeresés teljesítésére hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot vagy ügyészséget. A bíróság vagy az ügyész a megkeresést hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz vagy ügyészséghez továbbítja, és erről a megkereső tagállami hatóságot tájékoztatja.

(5) Ha a (4) bekezdés alapján a megkeresés teljesítésére hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság vagy ügyészség beazonosítása nem vezet eredményre a bíróság vagy az ügyész a megkeresést a legfőbb ügyészhez továbbítja, és erről a megkereső tagállami hatóságot tájékoztatja.

Ha a legfőbb ügyész beazonosítja a Magyarországon folyamatban lévő, vagy folyamatban volt büntetőeljárást, a megkeresést a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz vagy ügyészséghez továbbítja, és erről a megkereső tagállami hatóságot tájékoztatja.

(6) Ha a tagállami hatóság tájékoztatása szerint a megkeresésben említett személyt a tagállamban fogva tartják, a tagállami megkeresést soron kívül kell teljesíteni.

(7) Ha a bíróság vagy az ügyész az (1) bekezdésben foglalt határidőn belül a tájékoztatást nem tudja megadni, erről a késedelem okainak megjelölése mellett haladéktalanul tájékoztatja a tagállami hatóságot, és megjelöli a tájékoztatás megadásához előreláthatóan szükséges időtartamot.

(8) Ha a megkeresésben megjelölt büntetőeljárás Magyarországon folyamatban van vagy folyamatban volt, a bíróság vagy az ügyész tájékoztatja a tagállami hatóságot

a) az elérhetőségéről,

b) a büntetőeljárás állásáról, a büntetőeljárás befejezése esetén a büntetőeljárást befejező érdemi határozatról,

c) a kapcsolattartás során alkalmazható nyelvekről.

(9) A büntetőeljárás, valamint az azzal érintett személyek beazonosítása, a büntetőeljárás állásának tisztázása érdekében a tagállami hatósággal egyeztetés folytatható. Az egyeztetés során az információ átadása megtagadható, ha az Magyarország alapvető nemzetbiztonsági érdekét sértené, amely kérdésben a miniszter, illetve a legfőbb ügyész állásfoglalása irányadó.

(10) A legfőbb ügyész tájékoztatja a tagállami hatóságot, ha a megkeresésben megjelölt személlyel szemben a megkeresésben foglalt cselekmény miatt Magyarországon nincs, vagy nem volt folyamatban büntetőeljárás.

105. §

(1) Ha párhozamos eljárások folytatására utaló adat merül fel, az eljáró bíróság vagy ügyész az adat megerősítése érdekében közvetlenül megkeresi a tagállami hatóságot.

(2) A megkeresés továbbírására, valamint a tagállami hatósággal történő kapcsolattartásra a 104. § (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

(3) Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a tagállamban a megkeresés teljesítésére melyik hatóság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, a kapcsolatfelvételhez szükséges adatokat az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartó pontjain keresztül is be lehet szerezni.

(4) A bíróság és az ügyész – az eljárás állására és a terhelt előzetes fogvatartására is figyelemmel – a megkeresésben ésszerű határidőt szabhat a megkeresés teljesítésére. Ha a terhelt Magyarországon személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a megkeresés soron kívüli teljesítése kérhető.

(5) Megkeresésében a bíróság vagy az ügyész legalább az alábbi adatokat közli a tagállami hatósággal:

- a) a terhelt, valamint a sértett azonosítására alkalmas adatai,
- b) a büntetőeljárás tárgyát képező cselekmény leírása,
- c) a büntetőeljárás állása,
- d) a büntetőeljárást folytató ügyészség vagy bíróság megnevezése,
- e) az a tény, hogy a terhelt személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll.

(6) A tagállami büntetőeljárás, valamint az azzal érintett személyek beazonosítása, a tagállami büntetőeljárás állásának tisztázása érdekében a tagállami hatósággal egyeztetés folytatható. Az egyeztetés során az információ átadása megtagadható, ha az Magyarország alapvető nemzetbiztonsági érdekét sértené, amely kérdésben a miniszter, illetve a legfőbb ügyész állásfoglalása irányadó.”

80. §

(1) Az EUtv. 106. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a 104-105. § szerinti információcsere alapján vagy más módon megállapítható, hogy párhuzamos eljárások vannak folyamatban, és a párhuzamos eljárások következtében kialakult joghatósági összeütközés más módon nem oldható fel, a legfőbb ügyész az arra jogosult tagállami igazságügyi hatósággal konzultációt folytat a párhuzamos eljárások következményeinek elkerülése érdekében.”

(2) Az EUtv. 106. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A legfőbb ügyész a büntetőeljárás felfüggesztéséről tájékoztatja a tagállami hatóságot. A konzultáció során a legfőbb ügyész a tagállami igazságügyi hatósággal a büntetőeljárásról, a büntetőeljárás állásáról, az abban érintett személyekről egyeztetést folytathat. Az egyeztetés során a kért információ átadása megtagadható, ha az sértené Magyarország alapvető nemzetbiztonsági érdekét.

(4) A felek a konzultáció során minden lényeges szempontot figyelembe vesznek annak eldöntése érdekében, hogy a továbbiakban melyik tagállam folytassa a büntetőeljárást. Ilyen lényeges szempont a bűncselekmény elkövetési helye, a terhelt állampolgársága, a sértett(ek) állampolgársága, a terhelt fogvatartásának helye, a tagállamokban folyó büntetőeljárások állása, az a tény, hogy melyik tagállamban áll rendelkezésre több bizonyíték, illetve hogy a tagállamokban folyamatban lévő büntetőeljárások kapcsolódnak-e az adott tagállamban folyó más büntetőeljáráshoz.”

81. §

Az EUtv. 107. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A konzultáció eredménye alapján

- a) a legfőbb ügyész fogadja a tagállami büntetőeljárás átvételére irányuló megkeresést, vagy tudomásul veszi, hogy a tagállami hatóság a tagállami büntetőeljárást megszünteti, vagy
- b) a legfőbb ügyész, vagy a legfőbb ügyész kezdeményezésére a miniszter – indokolt esetben a büntetőeljárás elkülönítését követően – a magyar büntetőeljárás átadására irányuló jogsegély iránti megkeresést terjeszt elő.

(3) Ha a legfőbb ügyész a tagállami büntetőeljárást átvette, a büntetőeljárás befejezéséről a tagállami hatóságot tájékoztatja.”

82. §

Az EUTv. a 66. alcímet követően a következő 66/A. alcímmel egészül ki:

„66/A. Átmeneti rendelkezések

178/A. §

(1) E törvénynek az európai uniós és nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2017. évi XXXIX. törvénnyel (a továbbiakban: Mód. tv.) megállapított rendelkezéseit a (2)-(4) bekezdésben meghatározott kivétellel a Mód. tv. hatályba lépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

(2) Ha a 111/A. § alapján a Mód. tv. hatálybalépése előtt már elismert tagállami ítélet ismételt megfeleltetésének van helye, a 111/H. § alapján a tagállami ítéletet elismerő, az elismerésekor hatályban lévő törvény rendelkezéseinek megfelelő bírósági határozat megváltoztatására csak abban az esetben kerülhet sor, ha az elbíráláskor hatályban lévő törvény a terhelt számára kedvezőbb rendelkezést tartalmaz.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható, ha a 122/B. § (1) bekezdése alapján a tagállami jog feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezései alkalmazásának lenne helye, de a terheltet már korábban feltételes szabadságra bocsátották.

(4) Nincs helye felülvizsgálatnak, illetve a törvényesség érdekében bejelentetett jogorvoslatnak, ha a (2) bekezdés alapján a 111/E. §-ra figyelemmel a tagállami ítéletet végrehajtandó szabadságvesztésként elismerő bírósági határozat megváltoztatására került sor.”

83. §

Az EUTv. 179. §-a a következő 25. ponttal egészül ki:

(Ez a törvény)

„25. a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”

(való megfelelést szolgálja.)

84. §

Az EÜtv.

- a) 2/A. § (2) bekezdésében a „példányt” szövegrész helyébe az „alkalommal” szöveg,
 - b) 5. § (7) bekezdésében a „határozat egy példányát” szövegrész helyébe a „határozatot” szöveg,
 - c) 29. §-ában a „22. § (4)” szövegrész helyébe a „23. § (3)” szöveg,
 - d) 36. § 1. pontjában az „az arra jogosult hatóság által büntetőeljárásban kibocsátott,” szövegrész helyébe a „büntetőeljárásban az arra jogosult igazságügyi hatóság által kibocsátott vagy más hatóság által kibocsátott és igazságügyi hatóság által jóváhagyott,” szöveg,
 - e) 38. § (1) bekezdésében a „bármely olyan módon előterjeszhető,” szövegrész helyébe a „bármely olyan módon – ideértve a tagállami hatóság Magyarországon jelen lévő tagja általi közvetlen átadást is – előterjeszhető,” szöveg,
 - f) 49. § (1) bekezdésében a „bíróság vagy az ügyész” szövegrész helyébe a „bíróság, az ügyész vagy ezek megbízása alapján a nyomozó hatóság” szöveg,
 - g) 62. § (1) bekezdésében és a 68. § (1) bekezdésében a „számlavezető bank vagy egyéb pénzügyi intézmény székhelye” szövegrész helyébe a „számlát vezető bankfiók helye vagy egyéb pénzügyi intézmény telephelye” szöveg,
 - h) 66/A. § (4) bekezdésében a „62. §-ában” szövegrész helyébe a „6. § (5) bekezdésében” szöveg,
 - i) 70/E. § (1) bekezdésében a „a tagállami hatóság vagy a közös nyomozócsoport tagállami tagja” szövegrész helyébe a „a közös nyomozócsoport tagállami tagja” szöveg,
 - j) 70/G. § (1) bekezdésében a „az ügyész vagy a nyomozó hatóság, illetve a közös nyomozócsoport magyar tagja” szövegrész helyébe a „a közös nyomozócsoport magyar tagja” szöveg,
 - k) 93. § (1) bekezdésében a „szerinti tanúsítvánnyal együtt, magyar nyelven” szövegrész helyébe a „szerinti, magyar nyelvű, vagy magyar nyelvre lefordított tanúsítvánnyal” szöveg,
 - l) 98. § (3) bekezdésében az „(1) bekezdés” szövegrész helyébe a „(2) bekezdés” szöveg,
 - m) 100. § (3) bekezdésében az „értesíti” szövegrész helyébe a „tájékoztatja” szöveg,
 - n) 101. § (2) bekezdésében az „határozatot a tanúsítvánnyal együtt” szövegrész helyébe a „tanúsítványt” szöveg, valamint a „lefordított határozatot és tanúsítványt” szövegrész helyébe a „határozatot és a lefordított tanúsítványt” szöveg
 - o) 103. § (2) bekezdésében a „szerzi be” szövegrész helyébe a „is beszerezheti” szöveg
 - p) 107/A. § (1) bekezdésében a „haladéktalanul a” szövegrész helyébe a „haladéktalanul és közvetlenül a” szöveg
- lép.

85. §

Hatályát veszti az EÜtv.

- a) 34. §-a
- b) 45. § (2) bekezdése,
- c) 66. § (3) bekezdése,
- d) 71/D. § (4) bekezdése,
- e) 93. § (1) bekezdésében az „elismeri és” szövegrész,

- f) 93. § (3) bekezdésében az „elismerésére és” szövegrész,
- g) 93. § (5) bekezdésében az „elismerésére és” szövegrész,
- h) 94. § (2) bekezdésében az „elismerését és”, valamint az „elismerni és” szövegrész,
- i) 94. § (3) bekezdésében az „ismeri el és”, valamint az „elismerését és” szövegrész,
- j) 95. § (1) bekezdésében az „elismerését és” szövegrész,
- k) 95. § (2) bekezdésében az „elismerése és” szövegrész,
- l) 96. § (1) bekezdésében az „elismerése és” szövegrész,
- m) 96. § (2) bekezdésében az „ismeri el és” szövegrész, az „elismerését és”, az „elismerése és”, valamint az „elismeréséhez és” szövegrész,
- n) 97. § (1) bekezdésében az „elismerésének és” szövegrész,
- o) 97. § (2) bekezdésében az „elismerése és” szövegrész,
- p) 100. § (4) bekezdése,
- q) 107. § (4) bekezdése.

15. A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény módosítása

86. §

(1) A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény (a továbbiakban: SIS II. tv.) 27. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A SIS II-t alkalmazó külföldi állam által elhelyezett figyelmeztető jelzés alapján elért találat esetén a kért intézkedést – ideértve a 17. § (4) bekezdése szerinti alternatív intézkedést is – a magyar jogszabályoknak megfelelően oly módon kell végrehajtani, mintha a figyelmeztető jelzést magyar hatóság helyezte volna el. A fogantatosított intézkedésről vagy a végrehajtás akadályáról, illetve a végrehajtáshoz szükséges kiegészítő információk igényléséről a SIRENE Irodát értesíteni kell.”

(2) A SIS II. tv. 27. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tárgy további sorsának rendezése tekintetében szükségessé váló – nem igazságügyi útra tartozó információcserét – az adott figyelmeztető jelzést kibocsátó külföldi hatósággal a tagállami SIRENE Irodákon keresztül kell lefolytatni.”

(3) A SIS II. tv. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. §

(1) A büntetőeljárásban történő lefoglalás vagy büntetőeljárásban történő bizonyítékként való felhasználás céljából körözött tárgyra elhelyezett figyelmeztető jelzés alapján elért találat esetén a

megtalált tárgyat az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv, vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nyomozó hatósági feladatot ellátó szervezeti egysége és vámszerve (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: hatóság) a büntetőeljárásról szóló törvény alapján lefoglalja. Ebben az esetben a figyelmeztető jelzést a tárgy lefoglalására irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresésnek kell tekinteni, és a lefoglalásról értesíteni kell a jogsegély teljesítésére jogosult ügyészséget.

(2) Az (1) bekezdés alapján a 10. § (1) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott tárgy lefoglalása esetén a lefoglalást elrendelő hatóság az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 71/E. §-ában foglaltak alapján a lefoglalást megszünteti, ha a rendelkezésre álló vagy a 27. § (3) bekezdése alapján beszerzett adatok alapján megállapítható, hogy a lefoglalás a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a lefoglalt dolog

a) a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a dolog tulajdonosának, vagy

b) tagállami hatóság rendelkezése szerint, a Be. 155. § (3) bekezdés alapján a dolog kiadása iránt alapos igényt bejelentő részére

kiadható.

(3) A (2) bekezdés alapján a lefoglalás megszüntetésére nem kerülhet sor, ha az jóhiszemű harmadik – így különösen a kereskedelmi forgalomban ellenérték fejében történő szerzés tényét igazoló – személy jogát sértené.

(4) Ha a figyelmeztető jelzést elhelyező tagállami hatóság a lefoglalást követő hatvan napon belül a (2) bekezdés alkalmazásához szükséges adatokat nem bocsátja rendelkezésre vagy az eljárási jogsegély iránti megkeresést nem terjeszti elő, a hatóság a lefoglalást megszünteti, és a lefoglalt tárgyat annak rendeli kiadni, akitől lefoglalta. A hatóság a lefoglalás megszüntetéséről a figyelmeztető jelzést elhelyező tagállami hatóságot és az ügyészt tájékoztatja.”

16. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII törvény módosítása

87. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII törvény a következő 2/A. §-sal egészül ki:

„2/A. §

Ha a közérdekű munka büntetés tartama az 1978. évi IV. törvény alapján napokban került meghatározásra, a Btk. 92/B. § (2) bekezdése szerinti beszámításnál négy óra közérdekű munka alatt egy napi közérdekű munkát kell érteni.”

17. A körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és

azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény módosítása

88. §

A körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény 29. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A körözési eljárást lefolytató szerv a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 33. § (1a) bekezdése alapján elrendelt dolgok körözésének végrehajtása során az Rtv. 29. §-a, 30. §-a, 32. §-a, 39. §-a és 42. § (1) bekezdése szerinti intézkedést alkalmazhatja.”

18. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

89. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 10/B. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha (2) bekezdés szerinti adatközlés vagy a büntetés-végrehajtási bíró tájékoztatása alapján adat merül fel arra vonatkozóan, hogy gyermektartásdíj vagy a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj behajtása iránt végrehajtási eljárás indult, az igazságügyért felelős miniszter az illetékes végrehajtót értesíti az adós javára megítélt kártalanításról, és hogy annak terhére mely követelések kielégítése érdekében van helye követelés lefoglalásának. Ez esetben a kártalanítás kifizetésére csak a végrehajtó által foganatosított követelésfoglalást követően – a 10/A. § (8) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – kerülhet sor azzal, hogy ha a követelésfoglalás a 70/B. § (6) bekezdése szerinti teljesítési határnapot megelőző nyolcadik munkanapig nem érkezik meg az igazságügyért felelős miniszterhez, akkor a kártalanítás kifizetésére annak figyelmen kívül hagyásával kerül sor.

(4) Ha a büntetés-végrehajtási bíró határozatában úgy rendelkezett, hogy részben vagy egészben meg nem térített polgári jogi igényt, illetve bűncselekmény miatt megállapított kártérítést vagy sérelemdíjat a kártalanítás összegéből le kell vonni, az ennek megfelelő összeget a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultja részére, a kártalanítási összeg fennmaradó részét az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott részére kell kifizetni. Ha adat merül fel arra vonatkozóan, hogy gyermektartásdíj behajtása iránt végrehajtási eljárás indult, a kifizetésre csak a végrehajtó ennek lefoglalására irányuló végrehajtási cselekményének foganatosítását követően – a 10/A. § (8) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – kerülhet sor azzal, hogy a követelés kielégítésére elsősorban az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott részére kifizetendő összeg szolgál. Ez utóbbi esetben, ha a követelésfoglalás a 70/B. § (6) bekezdése szerinti teljesítési határnapot megelőző nyolcadik munkanapig nem érkezik meg a miniszterhez, akkor a kártalanítás kifizetésére annak figyelmen kívül hagyásával kerül sor.”

(2) A Bv. tv. 10/B. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A kártalanítást megállapító határozatba foglalt kifizetési módnak az (5) bekezdés keretei között történő, illetve a teljesítési adatok, így különösen a számlaszám megváltoztatását az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott, a védő, illetve a jogi képviselő, valamint a polgári jogi igény vagy a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultja a büntetés-végrehajtási bírónál megtett bejelentéssel kezdeményezheti. A kifizetési mód, illetve a teljesítési adatok megváltozásáról a büntetés-végrehajtási bíró haladéktalanul tájékoztatja az igazságügyért felelős minisztert. A változás akkor vehető figyelembe, ha a kifizetés a kártalanítást megállapító határozatban foglaltaknak megfelelően még nem történt meg.”

90. §

A Bv. tv. 14. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A szabadságelvonással járó büntetés és intézkedés, a kényszerintézkedés, valamint a szabálysértési elzárás foganatba vétele a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtását megszakítja.”

91. §

A Bv. tv. 16. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A büntetés, az intézkedés, a rendbíróság helyébe lépő elzárás és a szabálysértési elzárás végrehajtását a Be.-ben, a Szabs. tv.-ben és az e törvényben meghatározott feltételek szerint, kérelemre vagy hivatalból a bíróság, az igazságügyért felelős miniszter, a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter, valamint a gyermekek és az ifjúság védelméért felelős miniszter felfüggesztheti, elhalaszthatja vagy félbeszakíthatja.”

92. §

A Bv. tv. I. Fejezete a 26. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„Az elektronikus kapcsolattartás szabályai

26/A. §

A büntetés-végrehajtási ügyben, valamint a büntetőügyben eljáró bíróságnak és ügyésznek a végrehajtás érdekében megtett intézkedése során – a 121. § (1) bekezdés g) pontjában és a 353. § e) pontjában foglalt kivétellel – az elektronikus kapcsolattartásra a Be. szabályai az irányadóak.”

93. §

A Bv. tv. 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. §

Életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a határozott ideig tartó szabadságvesztés, az elzárás, a közérdekű munka és a pénzbüntetés nem hajtható végre.”

94. §

A Bv. tv. III. Fejezete a 43/A. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„A rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának elhalasztása

43/B. §

(1) A tanács elnöke a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának megkezdésére a rendbírósággal sújtott kérelmére a 40. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek mellett halasztást engedélyezhet, illetve a 40. § (3) bekezdésében meghatározott okból és keretek között halasztást engedélyez.

(2) A halasztási kérelem elbírálása során a 39. § (7)-(9) bekezdését és a 40. § (4)-(5) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell.”

95. §

A Bv. tv. 51. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A büntetés-végrehajtási bíró és a törvényszék másodfokú határozatával szemben a Be. szerinti törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat alapján a Kúria a törvénysértés megállapítása esetén a megtámadott határozatot

a) megváltoztathatja, vagy

b) hatályon kívül helyezheti, és az eljárást megszüntetheti, vagy szükség esetén az eljárást bíróságot új eljárásra utasíthatja.”

96. §

A Bv. tv. 61/C. §-a a következő (1a)-(1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A bv. szerv vezetője a 187/E. § (1) bekezdés a) és b) pontja esetében – kivéve, ha az elítélt ismeretlen helyre távozott – az előterjesztés megküldésével egyidejűleg haladéktalanul kezdeményezi az ügyésznél a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételének elrendelését. Ez esetben az előterjesztésben utalni kell arra, hogy a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételét kezdeményezte a bv. szerv vezetője az ügyésznél.

(1b) Az ügyész a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételét soron kívül elrendeli, ha

a) a végrehajtásra váró újabb szabadságvesztés tartamára tekintettel alaposan feltehető, hogy az elítélt szökésével vagy elrejtőzésével a büntetés végrehajtása alól kivonná magát,

b) alappal tartani lehet attól, hogy az elítélt szabadságvesztéssel fenyegetett újabb bűncselekményt vagy szabálysértési elzárással is sújtható szabálysértést követne el, illetve a megkezdett cselekményt folytatná, vagy

c) az elítélt a magatartási szabályokat, illetve az elektronikus távfelügyeleti eszköz vállalt alkalmazási szabályait súlyosan megszegte.

(1c) Az ideiglenes foganatba vétel a büntetés-végrehajtási bírónak a reintegrációs őrizet

megszüntetéséről való döntése meghozataláig, de legfeljebb a még letöltendő szabadságvesztés tartamáig terjedhet. Az ügyész határozata ellen a Be. szerinti panasznak van helye. Az ideiglenes foganatba vétel végrehajtása érdekében az ügyész a rendőrség útján intézkedik. Az ügyész a határozatát haladéktalanul megküldi a büntetés-végrehajtási bírónak.”

97. §

A Bv. tv. 76. § (2) bekezdése a következő t) ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés szerinti adatkezelés kiterjed]

„t) az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása és a társadalmi kötődés programba történő bevonás feltételeinek megállapítása és a környezettanulmány elkészítése körében az elítélt által eltávozásra, illetve letelepedésre megjelölt lakás tekintetében az elítélt lakáshasználati jogára és lakáskörülményeire, a befogadó környezetre, az elítélt családi állapotára, iskolai végzettségére, szakképzettségére, foglalkozására, egészségügyi adataira, esetleges káros szenvedélyeire, szociális helyzetére, így különösen családi körülményeire, jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, valamint a bűnismétlési kockázatok valószínűségére és az azt megalapozó adatokra, így a bűnügyi személyes adataira.”

98. §

A Bv. tv. 82. § 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E fejezet alkalmazásában)

„7. befogadó környezet: a társadalmi kötődés mértékének megítélése szempontjából vizsgálandó szociális közeg, amelyben az elítélt szabadulását követően vagy reintegrációs őrizetének elrendelése esetén élni kíván, továbbá ahol az elítélt az enyhébb végrehajtási szabályok elrendelése vagy a társadalmi kötődés programba történő bevonása esetén az eltávozáskor tartózkodna.”

99. §

A Bv. tv. 96. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A BFB elítéltekkel kapcsolatos feladatai:)

„e) a biztonsági kockázati besorolás, a besorolás jogszabályban meghatározott időszakonkénti felülvizsgálata és a besorolás megváltoztatása,”

100. §

A Bv. tv. 99. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Végrehajtási fokozattól függetlenül az elítéltek – az adott részlegben belül a zárkában és lakóhelyiségben is – együtt helyezhetők el a gyógyító-terápiás részlegben, az átmeneti részlegben, a drogrevenüciós részlegben, a pszichoszociális részlegben, a vallási részlegben, valamint az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása során. Az elítéltek végrehajtási fokozattól függetlenül – az adott részlegben belül – együtt helyezhetők el a hosszú időre ítélték részlegében, a fiatalok részlegében és az anya-gyermek részlegében.”

101. §

(1) A Bv. tv. 104. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása iránti előterjesztés, illetve az elítélt vagy védője által benyújtott kérelem megalapozottságának ellenőrzése céljából a bv. intézet az elítélt által eltávozásra megjelölt lakó- vagy tartózkodási hely szerint illetékes büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő útján környezettanulmány elkészítését rendelheti el.”

(2) A Bv. tv. 104. § (2) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Enyhébb végrehajtási szabályok nem alkalmazhatók, ha)

„g) az elítélt ellen szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt újabb büntetőeljárás van folyamatban, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van, a büntetőeljárás eredményének veszélyeztetése okán nem járult hozzá ahhoz, hogy az elítélt a bv. intézetet őrzés nélkül elhagyhassa,”

102. §

A Bv. tv. 113. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elítéltet – megjelenési szándékától függetlenül – elő kell állítani, ha)

„a) büntetőügyben terheltként vagy büntetés-végrehajtási ügyben,”
(idézik.)

103. §

A Bv. tv. 133. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az elítélt keresményének és rendszeres pénzellátásának meghatározott részét a szabadulása idejére tartalékolni kell. A fogvatartás megkezdésétől a tartalékolás havonta meghatározott összege a fogvatartás első négy évében az egy havi alapmunkadíj ötven százalékának egytizenketted része, ezt meghaladó tartamú fogvatartás esetén havonta az egy havi alapmunkadíj huszonöt százalékának egytizenketted része.”

104. §

A Bv. tv. 137. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem terheli az elítéltet)

„b) a büntetőügyben való – ideértve a büntetőügyben lefolytatandó közvetítői eljárást is – és a büntetés-végrehajtási ügyben való előállítás,”
(költsége.)

105. §

A Bv. tv. 156. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az elítélt a bv. szerv által biztosított gyógyszert, illetve gyógyászati segédeszközt használhatja.

Az elítélt a bv. orvos szakmai javaslatára, a bv. intézet vezetőjének engedélyével az általa, a hozzátartozó vagy – kapcsolattartóként nyilvántartásba vett – harmadik személy által finanszírozott és – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a bv. szerv által kérelmére beszerzett, illetve egyéb módon rendelkezésére bocsátott gyógyszer, gyógyászati segédeszközt, gyógyhatású készítményt is használhatja.”

106. §

A Bv. tv. 166. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 165. § (2) bekezdés h)–j) pontja nem engedélyezhető, ha az elítélt]

„a) ellen szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt újabb büntetőeljárás van folyamatban, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van, a büntetőeljárás eredményének veszélyeztetése okán nem járult hozzá ahhoz, hogy az elítélt a bv. intézetet őrzés nélkül elhagyhassa,”

107. §

A Bv. tv. 176. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„176. §

(1) Az elítélt jogszabályban meghatározott módon csomagot fogadhat és küldhet. A csomagküldés lehetőségéről, módjáról és a költségek viseléséről a bv. intézet az elítélt útján küld értesítést.

(2) Az elítélt havonta fogadhat és küldhet csomagot.

(3) A csomag a bv. intézet, valamint a fogvatartás biztonsága érdekében ellenőrizhető, ennek lehetőségéről az elítéltet tájékoztatni kell.

(4) A bv. szerv területén kívülről érkező csomagban élelmiszer, tisztálkodási szer, dohánytermék, valamint – a (7) bekezdésben meghatározott kivétellel – gyógyszer, gyógyászati segédeszköz vagy gyógyhatású készítmény nem küldhető, erre az elítélt és a kapcsolattartásra jogosult figyelmét fel kell hívni. Egyebekben a csomag mindazokat a tárgyakat tartalmazhatja, amelyeket az elítélt engedéllyel magánál tarthat.

(5) Az elítélt kapcsolattartója az élelmiszert, tisztálkodási szert, dohányterméket tartalmazó csomagot ellenérték megfizetése mellett a bv. intézet területén működő, a személyes szükségletekre fordítható összeg levásárlására kijelölt üzletben állíthatja össze jogszabályban meghatározott módon. Az ilyen csomag fogadása beleszámít a (2) bekezdésben meghatározott gyakoriságba.

(6) Ha az elítélt nem kap csomagot, a bv. intézet parancsnoka engedélyezheti, hogy az elítélt a letéti pénzből - a személyes szükségleteire egyébként fordítható összegben felül – a csomag tartalmára vonatkozó szabályok figyelembevételével vásároljon.

(7) Ha a bv. intézet a 156. § (4) bekezdése szerint az elítélt számára a meghatározott gyógyszert, gyógyászati segédeszközt vagy gyógyhatású készítményt nem tudja biztosítani vagy beszerezni, az

elítelt hozzátartozója vagy – kapcsolattartóként nyilvántartásba vett – harmadik személy – a bv. orvos javaslatára, a bv. intézet parancsnokának előzetes engedélyével – azokat csomagban beküldheti. Az ilyen tartalmú csomag fogadása nem számít bele a (2) bekezdésben meghatározott gyakoriságba.

(8) Az elítelt a (2) bekezdésben meghatározott gyakoriságon felül negyedévente egy alkalommal kizárólag ruhaneműt, illetve lábbelit tartalmazó csomagot is fogadhat.

(9) A bv. intézet parancsnoka engedélyezheti, hogy a kapcsolattartó a (4) és (7)-(8) bekezdés szerinti csomagot közvetlenül a bv. intézetben adja át.”

108. §

A Bv. tv. 180. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Eltávozás – a 187. § (6) bekezdés a) pontjában foglaltak kivételével – kizárólag akkor engedélyezhető, ha az elítelt a szabadságvesztésből a büntetés egyharmadát letöltötte, és fegyházban legalább egy évet, börtönben legalább fél évet, fogházban legalább három hónapot kitöltött.”

109. §

A Bv. tv. az V. Fejezet 180. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„A kimaradás, eltávozás engedélyezésének, valamint látogató bv. intézeten kívüli fogadásának közös szabályai

180/A. §

- (1) Nem engedélyezhető kimaradás, eltávozás és látogató bv. intézeten kívüli fogadása, ha
- a) a 178. § (2) bekezdésében, 179. § (1) bekezdésében, illetve 180. § (1) bekezdésében meghatározott időtartam még nem telt el, vagy az elítelt rezsimbe sorolása annak lehetőségét kizárja,
 - b) a rendelkezési jogkör gyakorlója a folyamatban lévő büntető eljárás eredményessége érdekében a kapcsolattartást korlátozta, továbbá ha a 172. § (3) bekezdése alapján a rendelkezési jogkör gyakorlójának korábban meghozott intézkedését alkalmazni kell,
 - c) az elítelt ellen szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt újabb büntetőeljárás van folyamatban, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van, a büntetőeljárás eredményének veszélyeztetése okán nem járult hozzá ahhoz, hogy az elítelt a bv. intézetet őrzés nélkül elhagyhassa,
 - d) az elítelt erőszakos többszörös visszaeső,
 - e) az elítelt kockázatértékelése alapján a visszaesés kockázata vagy biztonsági kockázati besorolása magas,
 - f) az elíteltet a korábbi távolléte alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, az ítélet jogerőre emelkedésétől számított legalább három évig,
 - g) az elítelt a korábbi távollétéről önhibájából nem tért vissza, a bv. intézetbe való

visszaszállítástól számított egy évig,

h) az elítélt a korábbi távollétéről önhibájából késve vagy ittas, vagy bódult állapotban tért vissza, a visszaérkezéstől számított hat hónapig.

(2) Kimaradás, eltávozás és látogató bv. intézeten kívüli fogadása nem engedélyezhető olyan helységbe, ahonnan az elítéltet kitiltották, kivéve, ha azt a rendőrség előzetesen engedélyezte.

(3) Kimaradás, eltávozás, látogató bv. intézeten kívüli fogadása – kivételesen – az (1) bekezdés d)-f) és h) pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén is engedélyezhető, ha az elítélt

a) átmeneti részlegben van,

b) várható szabadulása négy hónapon belül esedékes, vagy

c) személyi vagy családi körülményei a kimaradást, eltávozást különösen indokolják.”

110. §

A Bv. tv. 187. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem vonható be a társadalmi kötődés programba az az elítélt, akivel szemben)

„b) szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt újabb büntetőeljárás van folyamatban, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van, a büntetőeljárás eredményének veszélyeztetése okán nem járult hozzá ahhoz, hogy az elítélt a bv. intézetet őrzés nélkül elhagyhassa.”

111. §

A Bv. tv. 187/C. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

(Az elítélt nem helyezhető reintegrációs őrizetbe, ha)

„f) a bíróság a kiutasításáról rendelkezett.”

112. §

A Bv. tv. 275. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az elzárásra ítélt részére kimaradás nem engedélyezhető, ha ellene szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt újabb büntetőeljárás van folyamatban, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van, a büntetőeljárás eredményének veszélyeztetése okán nem járult hozzá ahhoz, hogy az elítélt a bv. intézetet őrzés nélkül elhagyhassa.”

113. §

(1) A Bv. tv. 280. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A közérdekű munkát az első munkahely kijelöléséről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított két éven belül végre kell hajtani. Ha két éven belül a közérdekű munkát az elítélt önhibájából nem végzi el, a pártfogó felügyelő jelentést készít, és a 290. § (2) bekezdése szerint kezdeményezi az ügyésznél a közérdekű munka szabadságvesztésre való átváltoztatásának

indítványozását.”

(2) A Bv. tv. 280. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdésben meghatározott határidőbe nem számít be

- a) a félbeszakítás,
- b) a közérdekű munka végrehajtásának a 14. § (5) bekezdésében meghatározott megszakítása,
- c) más közérdekű munka, közérdekű munka vagy pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés, illetve a szabálysértési elzárás és a rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtásának időtartama.”

114. §

(1) A Bv. tv. IX. fejezete a 292. §-t megelőzően a következő alcím címmel egészül ki:

„A pénzbüntetés végrehajtásának rendje”

(2) A Bv. tv. IX. fejezete a 293. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„A pénzbüntetés végrehajthatóságának megszűnése

293/A. §

(1) A pénzbüntetés vagy annak hátralévő része nem hajtható végre, ha az ítélet jogerőre emelkedése után az elítélt öt évet vagy azt meghaladó időt töltött szabadságvesztésben vagy előzetes letartóztatásban.

(2) Az (1) bekezdés szerinti időtartamba nem számítható be annak a szabadságvesztésnek a tartama, amely mellett a pénzbüntetést kiszabták.”

115. §

A Bv. tv. 296. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„296. §

(1) A foglalkozástól eltiltás tartama az ítélet jogerőre emelkedésével kezdődik. Ha a foglalkozástól eltiltást szabadságvesztés vagy elzárás mellett szabják ki, tartamába be kell számítani

- a) az ítélet jogerőre emelkedése és a szabadságvesztés, illetve az elzárás megkezdése között eltelt időt,
- b) a szabadságvesztés, illetve az elzárás félbeszakításának tartamát,
- c) a feltételes szabadságon töltött időt, ha a bíróság azt nem szüntette meg,
- d) a közérdekű munka vagy pénzbüntetés átváltoztatása miatti szabadságvesztés idejét.

(2) Nem számít be a foglalkozástól eltiltás tartamába az az idő, amely alatt az elítélt

- a) azt a szabadságvesztést, illetve elzárást tölti, amelynek alapján a bíróság a foglalkozástól eltiltást kiszabta,

- b) olyan összbüntetésbe foglalt szabadságvesztést tölt, amelyhez kapcsolódóan foglalkozástól eltiltást is végre kell hajtani,
- c) az a)-b) pontban megjelölt szabadságvesztés vagy elzárás végrehajtása alól kivonja magát.”

116. §

A Bv. tv. 298. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A járművezetéstől eltiltás tartamába a Btk. 56. § (2) bekezdése szerinti beszámítást megalapozza, ha

- a) az elítélt terhére a vezetői engedély leadásának elmulasztása nem róható, és az ennek okára vonatkozó bejelentést a hatóságnál megtette, amely esetben a beszámítás kezdő napja a bejelentés napja, vagy
- b) az elítéltet az a) pont szerinti bejelentés megtételében elháríthatatlan akadály gátolta, amely esetben a beszámítás kezdő napja az akadály felmerülésének napja.”

117. §

A Bv. tv. 310. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pártfogó felügyelő vagy a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő)

„a) ellátja a pártfogó felügyelet végrehajtásával járó teendőket, így különösen rendszeres és szükség szerint személyes kapcsolattartás útján figyelemmel kíséri a pártfogolt magatartását, munkahelyén vagy az oktatási intézményben, illetve lakóhelyén tanúsított viselkedését, és életvitelét,”

118. §

A Bv. tv. 313. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pártfogó felügyelet tartama alatt a pártfogolt köteles)

„c) a pártfogó felügyelő vagy a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő felhívásának eleget tenni, és elsődlegesen a személyes kapcsolattartás meghatározott rendszeressége és szükség esetén a kapcsolattartás egyéb módja szerint a pártfogó felügyelőnél jelentkezni.”

119. §

A Bv. tv. 339. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a beteg az IMEI-ből engedély nélkül távozik, vagy az intézeten kívül felügyelettel vagy adaptációs szabadságon való tartózkodása során ismeretlen helyre távozik, az IMEI főigazgató főorvosa haladéktalanul kezdeményezi a büntetés-végrehajtási bírónál elfogató parancs kiadását.”

120. §

A Bv. tv. 353. §-a a következő e) ponttal egészül ki:

(A javítóintézeti nevelés végrehajtása alatt szünetel a fiataikorú)

„e) elektronikus ügyintézéshez való joga.”

121. §

A Bv. tv. 423. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2. § c) pontja szerinti kényszerintézkedések hatálya alatt álló személyt a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetben kell elhelyezni. Az országos parancsnok erre a célra – kivételesen – más bv. intézetet is kijelölhet.”

122. §

A Bv. tv.

- a) 3. § 7. pontjában az „értesítőlap: a bíróság által a végrehajtás érdekében – papír alapon vagy elektronikus formátumban – a végrehajtásért felelős szerv részére” szövegrész helyébe az „értesítőlap: a bíróság által a végrehajtás érdekében a végrehajtásért felelős szerv részére” szöveg,
- b) 3. § 9. pont b) alpontjában a „védő, a jogi képviselőként eljáró ügyvéd és jogtanácsos” szövegrész helyébe a „védő, a jogi képviselőként eljáró ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosult személy” szöveg,
- c) 10/A. § (5) bekezdésében az „igényt írásban a fogvatartás helye” szövegrész helyébe az „igényt írásban, a külön jogszabályban a kérelem benyújtására rendszeresített nyomtatványon, a fogvatartás helye” szöveg lép,
- d) 10/B. § (6) bekezdésében a „kifizetése céljából, a kártalanítás kifizetését követő harminc napig kezelheti.” szövegrész helyébe a „kifizetése céljából, a fejezeti kezelésű előirányzat terhére történő kifizetések bizonylatainak külön jogszabályban rögzített megőrzési határidejéig kezelheti.” szöveg lép,
- e) 20. § (4) bekezdésében az „illetve a pártfogó felügyelői vélemény elkészítésének” szövegrész helyébe az „illetve a pártfogó felügyelői vélemény vagy környezettanulmány elkészítésének” szöveg,
- f) 26. § (3) bekezdésében a „(9) és (11) bekezdését” szövegrész helyébe a „(9) és (11)-(14) bekezdését” szöveg,
- g) 76. § (2) bekezdés i) pontjában a „valamint jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira,” szövegrész helyébe a „jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, valamint a bűnismétlési kockázatok valószínűségére és az azt megalapozó adatokra, így a bűnügyi személyes adataira,” szöveg,
- h) 76. § (2) bekezdés p) pontjában a „valamint jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, valamint a sértett” szövegrész helyébe a „jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, valamint a bűnismétlési kockázatok valószínűségére és az azt megalapozó adatokra, így a bűnügyi személyes adataira, továbbá a sértett” szöveg,
- i) 76. § (2) bekezdés s) pontjában a „jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, továbbá” szövegrész helyébe a „jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, a bűnismétlési kockázatok valószínűségére és az azt megalapozó adatokra, így a bűnügyi személyes adataira, továbbá” szöveg,
- j) 140. § (1) bekezdésében a „Az elítéltet” szövegrész helyébe a „Az elítélt” szöveg,

- k) 299. § (5) bekezdésében a „büntetés-végrehajtási bíróhoz fellebbezhet.” szövegrész helyébe a „büntetés-végrehajtási bíróhoz bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be.” szöveg,
- l) 301. § (1) bekezdésében a „296. § rendelkezéseit” szövegrész helyébe a „296. § (1) bekezdés c) pontjának és (2) bekezdésének rendelkezéseit” szöveg, és a 301. § (4) bekezdésében a „szabadságvesztés-büntetést tölt – ideértve a közérdekű munka vagy a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést is –, a várható” szövegrész helyébe a „ szabadságvesztést – ideértve a közérdekű munka vagy a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést is – vagy elzárást tölt, a várható” szöveg,
- m) 312. § (4) bekezdésében az „a szabadságvesztés vagy a közérdekű munka és a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés” szövegrész helyébe az „a szabadságvesztés, az elzárás vagy a közérdekű munka és a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés” szöveg,
- n) 346. §(1) bekezdésében a „ A javítóintézeti nevelést e törvény” szövegrész helyébe a „ A javítóintézeti nevelést a bíróság jogerős ügydöntő határozata alapján, e törvény” szöveg,
- o) 432. (4) bekezdésében a „rendbírság helyébe lépő elzárás halasztására engedélyezett idő.” szövegrész helyébe a „rendbírság helyébe lépő elzárás halasztására vagy félbeszakítására engedélyezett idő.” szöveg
- lép.

123. §

Hatályát veszti a Bv. tv. 36. § (4) bekezdése.

19. Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2017. évi XXXIX. törvény módosítása

124. §

(1) Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2017. évi XXXIX. törvény (a továbbiakban: 2017. évi XXXIX. törvény) 9. §-ának az Nbjt. 46. § (2) bekezdését megállapító rendelkezésében az „555. § (2) bekezdés b), d) és j) pontjában” szövegrész helyett az „555. § (2) bekezdés d) és j) pontjában” szöveg lép hatályba.

(2) A 2017. évi XXXIX. törvény 13. §-ának az Nbjt. 51. § (3) bekezdését megállapító rendelkezésében az „ülést tart.” szövegrész helyett az „ülést tart, amelyen az ügyész részvétele kötelező.” szöveg lép hatályba.

125. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 53. §-ának a Bnytv. 76/A. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Ha az adatigénylő a bűnügyi nyilvántartási rendszerből a 69-70. §-ok szerinti adatigénylés alapján kér adatokat és az a személy, akire az adatátvétel vonatkozik, magyar állampolgár, az

adatigénylő az adatigénylés keretében, azzal egyidejűleg kérheti, hogy a bűnügyi nyilvántartó szerv ellenőrizze, hogy szerepel-e az érintettre vonatkozó adat a tagállami ítéletek nyilvántartásában.”

126. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 54. §-ának a Bnytv. 76/D. §-át megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„76/D. §

A tagállami ítéletek nyilvántartásának adatállományából közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni

- a) a nyomozó hatóság, az ügyészség vagy a bíróság arra a magyar állampolgárságú, bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyre, illetve
- b) a nemzetbiztonsági szolgálatok arra a felderítési, nemzetbiztonsági védelmi és elhárítási, információszerzési, továbbá nemzetbiztonsági, iparbiztonsági, belső biztonsági és bűnmegelőzési ellenőrzési feladata ellátása során érintett magyar állampolgárságú személyre

vonatkozóan kezelt adatot, akivel szemben külföldi bíróság tagállami ítéletet hozott és az ítélet esetében magyar bíróság a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti, a külföldi ítélet elismerésére irányuló eljárást, illetve az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény szerinti megfeleltetési eljárást még nem folytatott le.”

127. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 113/B. § (1) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a végrehajtási jogsegély, illetve az egyéb iratok közvetlenül és bármely olyan dokumentálható módon előterjeszhetőek, amely lehetővé teszi az iratok hitelességének megállapítását. Az iratok ilyen módon történő megküldése esetén az jogsegély előterjesztését szabályszerűnek kell tekinteni.”

128. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 114. § (1) bekezdés b) pontját megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

(A bíróság megtagadja a végrehajtás átvételét, ha)

- „b) a tagállami ítélet alapjául szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik, és a magyar jog szerint a tagállami ítéletben kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés végrehajthatósága elévült,”

129. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 119/B. § (3) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(3) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a végrehajtási jogsegély iratai a tagállami igazságügyi

hatóság számára közvetlenül és bármely olyan dokumentálható módon továbbíthatók, amely lehetővé teszi a végrehajtó tagállam számára az iratok hitelességének megállapítását.”

130. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EUtv. 122. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Ha az elítélt a végrehajtás átvételére irányuló jogsegély bírósághoz érkezésekor külföldön van fogvatartásban, a bíróság az iratok alapján dönt. Egyéb esetben a bíróság ülést tart, amelyen az ügyész részvétele kötelező.”

131. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EUtv. 122/A. §-át megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„122/A. §

A bíróság a jogerős szabadságvesztés büntetést kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedést alkalmazó tagállami ítélet végrehajtásának átvételét akkor is megtagadhatja, ha

- a) a 120/A. §-ban meghatározott feltételek nem állnak fenn,
- b) a magyar jog szerint a kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés végrehajthatósága elévült,
- c) a tagállami igazságügyi hatóság a végrehajtás átvételét megelőzően a 123. § (2) bekezdésére figyelemmel nem járul hozzá ahhoz, hogy az előterjesztett hozzájárulás iránti kérelem alapján az elítélttel szemben az átszállítása előtt elkövetett, a határozat alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt Magyarországon büntetőeljárás induljon, őt elítéljék, vagy egyéb módon vonják el a szabadságát, vagy
- d) a tagállami határozat olyan pszichiátriai vagy orvosi kezelésre irányuló vagy más, szabadságelvonással járó intézkedést tartalmaz, amelyet Magyarország nem tud végrehajtani.”

132. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EUtv. 122/B. §-át megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„122/B. §

(1) Ha a tagállami ítélet nem tartalmaz rendelkezést a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bíróság a megfeleltetés során a tagállami ítéletet kiegészíti, amely során a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a tagállami jog rendelkezési alapján határozza meg, ha annak időpontja megelőzi a feltételes szabadságra bocsátás magyar jogszabályok alapján meghatározható legkorábbi időpontját.

(2) Nem akadály a büntetés végrehajtandó része átvételének, ha a tagállami bíróság ítéletében

meghatározott részében végrehajtani rendelt, a fennmaradó részében próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki. Ebben az esetben a bíróság megvizsgálja, hogy a tagállami ítélet figyelembe vehető-e, azonban a tagállami ítéletben kiszabott, meghatározott részében végrehajtani rendelt, a fennmaradó részében próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés megfeleltetéséről a 111/E. § (3) bekezdése alapján nem rendelkezik.

(3) Ha a végrehajtás átvétele megtagadásának nincs helye, a bíróság a tagállami bíróság ítéletében meghatározott végrehajtani rendelt rész, illetve annak fennmaradó részének végrehajtását veszi át. A végrehajtani rendelt rész tartamának – a próbaidőre felfüggesztett rész tartamára is figyelemmel –, valamint végrehajtási fokozatának meghatározása során a 45/A. alcím rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Ilyen esetben feltételes szabadságra bocsátásra nem kerülhet sor.

(4) Az átvett büntetés végrehajtásának tartama a tagállami ítéletben meghatározott próbaidő tartamába nem számít bele.”

133. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EUtv. 139. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Ha a tagállami ítélet alapjául szolgáló cselekmény nem tartozik a magyar büntető joghatóság alá, vagy a cselekményt a kibocsátó tagállam területén követték el a tagállami ítélet megfeleltetése során a tagállami pénzbüntetés mértéke akkor sem alakítható át, ha az meghaladja a Btk. szerint kiszabható legmagasabb mértéket. Ilyen esetben az egy napi tétel összege a Btk. 50. §-ában megjelölnél magasabb összegben is meghatározható, azonban a pénzbüntetés napi tételeinek száma nem haladhatja meg a Btk. alapján megállapítható mértéket.”

134. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EUtv. 140/A. §-át megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„140/A. §

(1) A bíróság a tagállami pénzbüntetés végrehajtásának átvételét akkor is megtagadhatja, ha a 138. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek.

(2) A 114. § (2) bekezdésében meghatározott megtagadási ok akkor sem alkalmazható, ha

- a) írásbeli eljárás esetén az érintett személy személyesen vagy a tagállam joga szerint eljárni jogosult képviselője útján tájékoztatást kapott a jogorvoslathoz való jogáról, annak határidejéről, és a jogorvoslatra rendelkezésre álló határidő alatt jogorvoslatot nem terjesztett elő, vagy
- b) az érintett személy megfelelő tájékoztatást kapott az eljárásról és a tárgyaláson való személyes megjelenés lehetőségéről, és ezt követően kifejezetten lemondott a szóbeli meghallgatáshoz vonatkozó jogáról, és kijelentette, hogy nem vitatja az ügyet.

(3) A 12. számú mellékletben meghatározott bűncselekményfajták esetében a bíróság a tagállami pénzbüntetés végrehajtásának átvételét nem tagadhatja meg abból az okból, hogy a pénzbüntetést kiszabó tagállami határozat a kettős büntethetőség megsértése miatt nem vehető figyelembe.

(4) A (3) bekezdés rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni abban az esetben is, ha a tagállami hatóság a tagállami pénzbüntetés végrehajtásának átvételét a tagállamban szabálysértésnek minősülő cselekmény tekintetében kezdeményezte. Ebben az esetben a bíróság feladatait bírósági títkárral is elláthatja.

(5) A bíróság a tagállami pénzbüntetés végrehajtásának átvételét nem tagadhatja meg abból az okból, hogy a pénzbüntetést kiszabó tagállami határozat jellegére és tartalmára figyelemmel nincs figyelembe vehető tagállami ítélet. Ilyen esetben a figyelembevétel szabályait a pénzbüntetést kiszabó tagállami határozat tekintetében kell megfelelően alkalmazni.

(6) Ha a tagállami hatóság olyan cselekmény miatt terjeszt elő pénzbüntetés végrehajtásának átvételére irányuló jogsegélyt, amely a tagállam joga szerint bűncselekmény, de a magyar jog szerint szabálysértés, a bíróság a megkeresést teljesítés végett továbbítja a szabálysértési jogsegélyről szóló törvényben meghatározott központi hatósághoz, és erről a tagállami hatóságot tájékoztatja. Ebben az esetben a bíróság a tagállami pénzbüntetés végrehajtásának átvételét nem tagadhatja meg abból az okból, hogy a pénzbüntetést kiszabó tagállami határozat a kettős büntethetőség megsértése miatt nem vehető figyelembe.

(7) A bíróság a tagállami pénzbüntetés végrehajtásának átvételét nem tagadhatja meg abból az okból, hogy a magyar jogszabályok szerint bűncselekménynek minősülő cselekmény a tagállam joga szerint szabálysértés, és ezért a pénzbüntetést kiszabó tagállami határozat a kettős büntethetőség megsértése miatt nem vehető figyelembe.”

135. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EUtv. 140/B. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Ha a tagállami hatóság a tagállami pénzbüntetés végrehajtása iránt előterjesztett jogsegélyt a végrehajtás átvételét követően visszavonta, a bíróság a végrehajtást haladéktalanul megszünteti.”

136. §

(1) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EUtv. 140/D. § (1) és (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) A tagállami határozatban kiszabott pénzbüntetés átváltoztatására csak akkor kerülhet sor, ha ahhoz a kibocsátó tagállam a tanúsítványban hozzájárult. A pénzbüntetés átváltoztatásáról az átváltoztatást elrendelő bíróság a tagállami hatóságot tájékoztatja.

(2) Ha a tagállami hatóság az átváltoztatáshoz nem járult hozzá, és a terhelt nem fizette meg a

pénzbüntetést, a pénzbüntetés adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. A köztartozás behajtását a bíróság a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi.”

(2) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 140/D. §-át megállapító rendelkezése a következő (2a) és (2b) bekezdéssel lép hatályba:

„(2a) A tagállami határozatban kiszabott pénzbüntetés átváltoztatásának nincs helye, ha a végrehajtás átvételére a 140/A. § (3) bekezdése alapján, vagy a 137. § 1. pont b-d) pontban meghatározottak vonatkozásában került sor. A pénzbüntetés – a sértett javára fizetendő jóvátétel kivételével – meg nem fizetése esetén adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. A köztartozás behajtását a bíróság a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi.

(2b) Ha a pénzbüntetés átváltoztatására nincs lehetőség, és a terhelt a pénzbüntetést önként nem fizette meg, a végrehajtás nem vezetett eredményre vagy a tartozás más módon nem hajtható be, a bíróság – az akadály indokának megjelölésével – tájékoztatja a tagállami hatóságot, hogy a tagállami határozat végrehajtása Magyarországon nem lehetséges, és a végrehajtást megszünteti.”

137. §

(1) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 108. § a) pontját megállapító rendelkezésében az „555. § (2) bekezdés b), d) és j) pontjában” szövegrész helyett az „555. § (2) bekezdés d) és j) pontjában” szöveg lép hatályba.

(2) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 113/B. § (2) bekezdését megállapító rendelkezésében az „eredeti vagy hitelesített másolatát” szövegrész helyett az „eredeti példányát vagy hitelesített másolatát” szöveg lép hatályba.

(3) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 119/B. § (4) bekezdését megállapító rendelkezésében az „eredeti vagy hitelesített példányát” szövegrész helyett az „eredeti példányát vagy hitelesített másolatát” szöveg lép hatályba.

(4) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 140/A. § (5) bekezdését megállapító rendelkezésében a „szabálysértés,” szövegrész helyett a „szabálysértés vagy közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegés,” szöveg lép hatályba.

138. §

Nem lép hatályba a 2017. évi XXXIX. törvény 21. § b) és d) pontja.

20. Záró rendelkezések

139. §

(1) Ez a törvény – a (2)-(4) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2017. december 31. napján lép hatályba.

(2) Az 1-59. §, a 61. § d)-g) pontja és a 62-123. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 60. § és a 61. § a)-c) pontja 2018. május 25-én lép hatályba.

(4) A 107. § 2018. július 1-jén lép hatályba.

140. §

E törvény

1. 44-49. és 128. §-a a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló 2005/214/IB kerethatározatnak,

2. 60. §-a a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

3. 60. §-a a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek,

4. 60. §-a a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

5. 62. §-a az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002/584/IB kerethatározatnak,

6. 63-68. §-a a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról szóló 2014/41/EU irányelvnek,

7. 74. §-a a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2009. október 23-i 2009/829/IB tanácsi kerethatározatnak,

8. 75-78. §-a a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló 2003. július 22-i 2003/577/IB tanácsi kerethatározatnak

9. 79-81. §-a a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló 2009/948/IB kerethatározatnak,

10. 128. §-a a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról szóló 2008/947/IB kerethatározatnak,

11. 128. §-a a kölcsönös elismerés elvének a vagyonekmozgást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló 2006/783/IB kerethatározatnak,

12. 131. §-a a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló 2008/909/IB kerethatározatnak,

való megfelelést szolgálja.

Általános indokolás

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény.) 2016. január 1-jén, az annak végrehajtására kiadott, az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 2017. január 1-jén lépett hatályba. Az E-ügyintézési törvény. 108. § (1) bekezdése alapján az elektronikus ügyintézését biztosító szervek 2018. január 1-jétől kötelesek az ügyek elektronikus intézését biztosítani. A Javaslat erre tekintettel újraszabályozza az elektronikus kapcsolattartás szabályait a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényben (a továbbiakban: Be.), mivel az E-ügyintézési törvény értelmében a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság is elektronikus ügyintézését biztosító szervnek minősül.

A módosítás két okból is szükségszerű, egyrészt mert a Be.-nek az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó hatályos szabályai jellemzően a büntetőeljárásban eljáró szervekre vonatkoznak, a büntetőeljárásban részt vevő személyekre csak igen szűk körben (összbüntetésbe foglalás és az utólagos összbüntetésbe foglalás), másrészt az elektronikus kapcsolattartás mind a szervek, mind a személyek vonatkozásában csupán lehetőség, nem kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás szempontjából az E-ügyintézési törvény és a 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet az általános, a Be. a speciális jogszabály. Erre figyelemmel nem szükséges a Be.-ben valamennyi, az elektronikus kapcsolattartással összefüggő technikai jellegű szabályról rendelkezni, azokat háttérjogszabályként az E-ügyintézési törvény és a 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet tartalmazza. A Be.-ben kizárólag azon speciális büntetőeljárás szabályokat kell megjeleníteni, amelyek az elektronikus kapcsolattartásnak az eljárás egészére történő kiterjesztéséből és kötelező alkalmazásából fakadnak.

Tekintettel arra, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: új Be.) 2018. július 1-jén lép hatályba, és már tartalmazza az elektronikus kapcsolattartás szabályait, így a Be.-ben csupán a 2018. január 1. és július 1. közötti időszakra szükséges a szabályokat megalkotni. E szabályok megalkotása az új Be. szabályainak átvételével történik olyan módon, hogy azok illeszkedjenek a Be. rendszerébe és összhangban legyenek annak fogalomhasználatával.

Emellett a Be. jelenlegi szabályozása papíralapú iratkezelésre és kapcsolattartásra íródott, amit az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás új szabályaira tekintettel felül kell vizsgálni, és az olyan ügyviteli szabályokat, amelyek kifejezetten papíralapú dokumentumokra (jegyzőkönyvek, határozatok) vonatkoznak, technológia-semlegessé kell tenni. Ennek megfelelően a Javaslat az aláírással, példánnyal, kiadmánnyal, összefűzött, illetve eredeti irattal kapcsolatos rendelkezéseket úgy módosítja, hogy azok elektronikusan készített iratok esetén alkalmazhatók legyenek.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: új Pp.) elfogadására

és 2018. január 1-i hatálybalépésére tekintettel vált szükségessé a Be. polgári jogi igényre és kártalanításra vonatkozó egyes szabályainak módosítása. Szükséges ugyanis, hogy a Be. szabályozása – ahol kell – összhangban legyen az új Pp. terminológiájával, rendelkezéseivel.

Részletes indokolás

1., 88. §

A gazdálkodó szervezet vagyonának a felszámoló részére történő átadásának elmulasztása, illetve a vagyon fellelhetőségi helyére vonatkozó információk elhallgatása sérti a hitelezők érdekeit. Ugyanis ha az adós vagyont az adós volt vezetője nem adja át tételesen és ténylegesen a felszámolónak, illetve nem hozza a felszámolót ténylegesen olyan helyzetbe, hogy a felszámolás alá vonható vagyon minden eleme felett a rendelkezési jogot megszerezze, akkor ezeket a vagyontárgyakat a felszámolási eljárásban nem lehet az adósságrendezésbe bevonni.

A Javaslát megteremti annak a lehetőségét a felszámolási eljárásban, hogy abban az esetben, ha a gazdálkodó szervezet felszámolás alá vonható vagyonába tartozó vagyontárgy átadása a felszámoló részére nem történt meg, és a vagyontárgy ismeretlen helyen van, annak felkutatása érdekében a bíróság a körözését rendelje el. Erre a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 33. §-ának új (1a) bekezdése teremt meg a jogalapot. A körözés elrendelését a felszámoló akkor kezdeményezheti a felszámolást lefolytató bíróságnál, ha a vagyontárgy a gazdálkodó szervezet székhelyén, telephelyén vagy fióktelepén nem található fel, és a gazdálkodó szervezet vezetője a vagyontárgy fellelhetőségi helyéről nyilatkozni nem tud vagy a felszámolóval való együttműködési kötelezettségét nem teljesíti.

A körözés olyan dologra rendelhető el, amely egyedi azonosító jellel rendelkezik, azaz számokból, betűkből, írásjelekből, matematikai műveleti jelekből, ezek kombinációjából, valamint elektronikus azonosítóból álló jelsorozattal megjelölt vagy egyéb egyedi ismérvei alapján ezek hiányában is kétséget kizáróan azonosítható tárgyról, állatról, növényről van szó. Álljon itt néhány példa: ismert a jármű rendszáma, alvázszáma, gyártmánya, típusa, kategóriája, színe; a műszaki cikk, gyártósról vagy technikai eszköz kategóriája, nyilvántartási száma, gyártója, gyártási száma, teljesítménye; pénz esetében a valutánem, a címlet és a sorozatszám; értékpapír esetén típusa, valutáneme, névértéke, kibocsátója, értékpapírkódja, sorozatszám, állat esetében a billog vagy chipes azonosító.

A felszámolási eljárásban a bíróság által elrendelt tárgykörzés lefolytatása a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyes dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: 2013. évi LXXXVIII. tv.) rendelkezései szerint történne. Ennek érdekében szükséges rendelkezni arról, hogy a körözést lefolytató szerv milyen intézkedéseket alkalmazhat. Ezt a rendelkezést a Javaslát a 2013. évi LXXXVIII. tv. 29. §-ába illeszti be, a kulturális javakra vonatkozó rendelkezést követően és azzal analóg módon.

2. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) összhangjának biztosítása érdekében indokolt a Vht. 73. §-ának, a fogva tartott adóstól történő levonás különleges szabályait meghatározó szakaszának módosítása. A Vht. ugyanis – ellentétben a Bv. tv. 134. § (4) bekezdésében foglaltakkal – a letiltások körében csak a fogva tartott adós keresményét jelöli meg, az egyéb letéti pénzt nem. Az elítélt és az egyéb jogcímen fogvatartott társadalombiztosításon alapuló (nyugdíj), illetve szociális jellegű rendszeres pénzellátása – kérelmére - a büntetés-végrehajtási intézethez kerül folyósításra, ami nem tekinthető keresményének, viszont a fogvatartott adós rendelkezésére álló olyan pénzeszköz, ami – a letiltás alól mentes követelések kivételével – levonás alá vonható. Indokolt ennek megjelenítése a Vht. e speciális rendelkezésében. A hatályos Vht. 73. § (1) bekezdésében olyan tétel is szerepel, ami a Bv. tv. 134. § (1) bekezdése alapján nem minősül közvetlen levonásnak és olyan tételnek, amit a végrehajtás alá vont követelés fejében levonható összeg meghatározásakor figyelmen kívül kellene hagyni. A Javaslat elvégzi ennek átvezetését a Vht. vonatkozó rendelkezésén. A kapcsolattartó például a telefonon történő kapcsolattartás érdekében vagy az egészségügyi szolgáltatás költségének ellentételezésére – a cél megjelölésével – befizetést eszközölhet a büntetés-végrehajtási intézet letéti számlájára, amit a fogvatartott meghatározott célra rendelt letéti pénzeként tartanak nyilván. A jövőben a fogvatartott letéti pénze levonás alá eshet, viszont a meghatározott célra rendelt letéti pénz felhasználása a befizető rendelkezése alapján történik, és elkülönül a szabadon felhasználható letéti pénztől, ezért szükséges annak a Vht. szerinti levonás alól mentes kivételek körében való meghatározása.

3-13. §

A büntetőeljárás átadása átvétele

Az Nbjt. 5. § ezen új bekezdése nem tartalmaz tartalmi módosítást a hatályos szabályozáshoz képest, csupán az V. fejezet új szabályozási struktúrája miatt vált szükségessé a szabály jelen szakaszba történő áthelyezése. A rendelkezés tartalmaz az Eutv. szabályozásával azonos.

Elsődlegesen fontos kiemelni, hogy a büntetőeljárás átadása egy olyan célszerűségi eljárás, melyet akkor kell és indokolt megtenni, ha a bűncselekmény felderítése, vagy a terhelt felelősségre vonása hazánkban, vagy egy külföldi államban a leghatékonyabb.

A büntetőeljárással kapcsolatos átadási eljárás újraszabályozása legfőképpen a jogalkalmazói tapasztalat alapján volt indokolt figyelemmel arra, hogy a hatályos jog olyan kétséges helyzeteket teremtett, amely mind a büntetőeljárás, mind a lefoglalások, mind a terhelt tekintetében is hátrányos, vagy bizonytalan helyzeteket teremtett.

A hatályos szabályozáshoz képest az új szabályozás egyértelmű és egyedi döntési helyzetet

határoz meg. A hatályos szabályozás során az átadási eljáráshoz két (átadással kapcsolatos és átvétellel kapcsolatos) döntés meghozatala volt szükséges, amelyek között egy olyan függő jogi helyzet alakult ki, amely érdemben kezelhetetlen jogi helyzeteket eredményezett. Ezzel szemben az új szabályozás csupán egy döntés, az átvétellel kapcsolatos döntés tekinthető érdeminek. További változás, hogy a Javaslat egyértelműen megengedi, hogy célszerűségi okból, a függő jogi helyzetek - lefoglalt tárgyak, fogvatartásban lévő terhelt – elrendezéséig, az eljárás mindkét államban, akár párhuzamosan legyen folyamatban.

Az új szabályozás megtartja a hatályos döntési szintet, így továbbra is a legfőbb ügyész, vagy a miniszter keresi meg a külföldi államot a büntetőeljárás átadása iránt. A Nbjt. új 38. § (2) bekezdése egy olyan jogsegélynek nem tekinthető kívülről érkező megkeresésről rendelkezik, amely a Magyarországról irányuló jogsegélyi megkeresés előterjesztésének megfontolására, kezdeményezésére irányul.

Az Nbjt. új 39. §-a a büntetőeljárás átadása-átvétele esetén is a jogsegélyi együttműködés egyik főszabályát, a konzultáció szükségességét hangsúlyozza. E konzultációra célszerűségi okból – az indokolatlan formális előterjesztés elkerülése érdekében – akár a átadásra irányuló megkeresés előterjesztését megelőzően, annak előkészítéseként is sor kerülhet. Ez a lehetőség az Eutv-be szabályozott konzultációs eljáráshoz hasonlatos. Az egyeztetés ezen túl kiterjedhet az átadás iránti megkeresés előterjesztését követő időszakra, amely során elsősorban az eljárás átadásának alaki kérdéseiről indokolt egyeztetést folytatni, így különösen a Javaslatban meghatározott kérdések tekintetében. Az egyeztetés előkészítheti a megkeresett állam átvétellel kapcsolatos döntését, de nem kizárt a megkeresett állam döntését követő egyeztetés is.

Az Nbjt. 39. § (2) bekezdése egyértelműen rögzíti azt, hogy az átadás megtörténte után az átadó állam érdemben már nem rendelkezhet a büntetőeljárással kapcsolatban, vagyis minden újonnan bejövő kérelmet, megkeresést annak az államnak indokolt továbbítani, amely részére az átadás megtörtént. Ez a jogi helyzet lényegében azonos azzal, amikor Magyarország egy jogsegélyi megkeresést teljesített, ezért a Javaslat ennek megfelelő rendelkezést rögzít. Ez biztosítja továbbá annak lehetőségét, hogy például bizonyítási eszközök átadására halasztottan, ideiglenesen, vagy a visszaszolgáltatást feltételül szabva kerüljön sor, amely szintén eljárásjogi jogsegélyi általános rendelkezés.

Az Nbjt. új 40. § (1) bekezdése egy kötelező előírást tartalmaz, a fogvalévő terhelt átadását érintő egyeztetéssel kapcsolatban. A (2) bekezdés a jogalkalmazás számára egyértelmű szabályként határozza meg, hogy a fogvalévő terhelt átadás céljából történő átszállítására csak azt követően kerülhet sor, ha a megkeresett állam a büntetőeljárás átvételéről döntött. Ebben az esetben tehát szükségszerű, hogy a két büntetőeljárás párhuzamosan folyik, hiszen a megkeresett állam már megindítja az átvett büntetőeljárást, míg Magyarországon még folyamatban van az a büntetőeljárás, amely a terhelt fogvatartásának jogalapját képezi. A fogvalévő terhelt átadása, átszállítása több módon, több jogintézmény felhasználásával is történhet. Elképzelhető az átvevő állam által kibocsátott európai elfogatóparancs vagy kiadatási kérelem előterjesztése, a

fogvatartott személy eljárás jogsegély – új – intézményeivel történő átszállítása, majd a fogvatartás megszüntetése. Végezetül az átszállítás megvalósulhat a magyar eljárás „égisze” alatt, a magyar eljárás keretei között kifejezetten a büntetőeljárás átadásával összefüggésben is, hiszen a fogvatartásról a jogsegély e szakaszában még a magyar bíróság, ügyészség rendelkezik.

Enyhébb kényszerintézkedés alkalmazása esetén is több megoldás képzelhető el a terhelt átadásával kapcsolatban. Ezen esetekben a már ismertetett módok mellett, előfordulhat a terhelt önkéntes utazásának engedélyezése, vagy az unió területén a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadása is. A (4) bekezdés pedig egy önálló, kifejezetten a büntetőeljárás átadásával összefüggő jogintézményt szabályoz, amely lehetővé teszi az átszállítás végett a terhelt őrizetbe vételét. Ki kell emelni, hogy a terhelt ebben az esetben személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, ezért az őrizet elrendelése a korlátozás módját változtatja meg, mintsem annak önálló elvonását eredményezi. A hatályos szabályozás – lényegében határidő nélkül – tette lehetővé a terhelt átadási letartóztatásának elrendelését, amelyhez képeste az új szabályozás kifejezetten az átszállítással arányos mértékű korlátozást tesz csupán lehetővé. Mindezek ellenére, törekedni kell arra, hogy enyhébb kényszerintézkedés esetén az őrizetbe vételre csak abban az esetben kerüljön sor, ha a terhelt átszállítása más módon megfelelően nem biztosítható.

A (6) bekezdés a fogvatartott személy átadása esetén a specialitás elvének, és más hasonló – a fogvalévő terhelt átadásához kapcsolódó – garanciális szabály maradéktalan érvényesülését biztosítja, annak érdekében, hogy a terhelt az átadást követően ne kerüljön hátrányosabb helyzetbe, mintha átadására európai elfogatóparancs vagy kiadatás alapján került volna sor.

Az új 41. § a már ismertetettek szerint rendelkezik arról, hogy az átadási eljárás előterjesztését követően a magyar büntetőeljárás nem szűnik meg nyomban, az továbbra is folyamatban van. A Javaslat ugyanakkor kizárja azokat az eljárási cselekményeket, amelyek az átadásra irányuló jogsegély előterjesztését követően nem alkalmazhatók, mert a jogsegély előterjesztésével összeegyeztethetetlen helyzetet teremtenének. A javaslat ugyanakkor tartalmazza, hogy az átadásra irányuló jogsegélykérelem a külföldi állam átvételéről szóló döntéséig visszavonható, ezért amennyiben a már említett kizárt eljárási cselekmények végrehajtásának szükségessége merülne fel, úgy az átadásra irányuló jogsegélyt vissza kell vonni.

Az új 42. § rendelkezik a büntetőeljárás átadását követően ez eljárás lezárásának módjáról, melyre csak azt követően kerülhet sor, hogy a külföldi tagállam döntött a büntetőeljárás átvételéről. A Javaslat „követően” szóhasználata arra utal, hogy a megszüntetésre nem az átvétellel egy időben, hanem a függő jogi helyzetek rendezését követően – ésszerű határidőn belül – kerülhet sor. A Javaslat maga határozza meg azt a speciális eljárás megszüntetési okot, amelyet ilyen esetben alkalmazni kell. Az új (2) bekezdés kizárja az eljárás megszüntető határozat elleni jogorvoslati lehetőséget, hiszen ebben az esetben az állam a büntetőigényéről érdemben nem mondott le, azt egy másik állam javára adta át. Ugyancsak kizárja a jogorvoslat lehetőségét az a körülmény, hogy az eljárás megszüntetése egy olyan eljárási cselekménysorozat

szükségszerű következménye, amely a legfőbb ügyész vagy a miniszter által előterjesztett megkereséssel kezdődik. Tekintettel arra, hogy e megkeresés előterjesztése ellen sincs helye jogorvoslatnak, így az azzal ok-okozati összefüggésben lévő eljárási cselekménnyel kapcsolatban lehet azt biztosítani.

A (3) bekezdés határozza meg azt a törvényi akadályt, amely Magyarországon kizárja a büntetőeljárás folytathatásának lehetőségét. Az új (4) bekezdés a (3) bekezdésre figyelemmel azokat az eseteket szabályozza, amelyek során a (3) bekezdés szerinti tilalom áttörhető.

A Magyarországra irányuló, a büntetőeljárás átvételét kezdeményező megkeresés szabályait az új 43-45.§-ok a korábban kifejtetteknek megfelelően szabályozzák. A Javaslat hangsúlyozza az átvétel célszerűségi jellegét, és eltörli a hatályos szabályozás állampolgársággal kapcsolatos szűkítő rendelkezéseit.

Az új (2) bekezdés az egységes jogalkalmazás biztosítása érdekében rögzíti, hogy a büntetőeljárás átvételével kapcsolatos döntésnek nem akadály, ha Magyarországon a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény miatt már folyamatban volt egy eljárás. Annak ellenére, hogy érdemben a hatályos szabályok alapján is erre került sor, a hatályos szabályozáson alakuló gyakorlat az átvétellel kapcsolatos formális döntés meghozatalát nem tette lehetővé, amely a nemzetközi együttműködésben meglehetősen nehezen kezelhető helyzeteket eredményezett.

A 44/A. § rendelkezik azokról a büntetőeljárás helyzetekről, amelyek egy büntetőeljárás átvétele estén sajátos jogi szabályozást igényelnek. Ez a nyomozás abszolút, a gyanúsított kihallgatással induló határideje, valamint az a helyzet, amikor egy olyan büntetőeljárás átvételére kerül sor, amelyben külföldön már vádemelésre került sor. Ez utóbbi esetben nyilvánvaló, hogy a külföldi vádemelés önmagában nem lehet alkalmas Magyarországon a bírósági eljárás kezdeményezésére. Ennek megfelelően főszabály szerint ilyen eljárásban az ügyészség az átvett ügyben „ismételten” vádat emel. Előfordulhat ugyanakkor, hogy az átvett eljárással érintett személy ellen már bírósági eljárás van folyamatban, amelyben a vád kiterjesztésének lehet helye, és ezzel az átvett eljárásban szereplő bűncselekmény vád tárgyává tehető. Felmerülhet végezetül az is, hogy a külföldön indult büntetőeljárás mind személyét, mind tárgyát tekintve azonos a Magyarországon bírósági szakban lévő eljárással. Jóllehet a büntetőeljárás átvételére ilyen esetben is sor kerülhet, sem a vádemelés, sem a vád kiterjesztése nem indokot, elegendő, ha az ügyészség az új bizonyítékokat a bíróság elé terjeszti. A Javaslat vád kiterjesztésével kapcsolatos „indokolt esetben” megfogalmazása erre a helyzetre utal.

A Javaslat az átvett eljárásban is rendezi a külföldi eljárás „jogi státuszát”, amely a korábban kifejtettekre figyelemmel egy eljárási jogsegély iránti megkeresés külföldi állam általi teljesítéséhez hasonlatos.

A Javaslat rendelkezik a külföldi fogvatartás teljes körű beszámításáról, valamint a hatályos

szabályozással egyezően a magánindítványt érintő speciális kérdésekről.

Feljelentés külföldi államnál

Az új szabályozással a Javaslat egyértelműen elhatárolja a feljelentés külföldi államnál jogintézményt a büntetőeljárás átadásától. Amíg utóbbi esetben a magyar állam bizonyos értelemben lemond büntetőjogi igényéről, és hozzájárul, hogy azt célszerűségi okból egy másik állam folytassa le, addig feljelentés a külföldi államnál akkor tehető, ha Magyarországnak nincs joghatósága, vagy a Legfőbb Ügyészség nem intézkedik az eljárás megindítása végett. Végezetül abban az esetben is feljelentés tehető a külföldi államnál, ha a Magyarországon megindult büntetőeljárást a Be. rendelkezési alapján megszüntették, azonban az eljárás adatai alapján olyan körülmények merültek fel, amelyek valószínűvé teszik, hogy egy másik állam az ügyben esetleg eredményesen folytathatja az eljárást. Mindezek alapján látni kell, hogy a feljelentés külföldi államnál egy büntetőeljárás kívüli jogintézmény, folyamatban lévő eljárás tárgyát érintően (az átadással ellentétben, amely kizárólag folyamatban lévő ügyben képzelhető el) nem alkalmazható. A feljelentés és a büntetőeljárás átadásának kapcsolatát a (2) bekezdés egyértelműen szabályozza.

Az intézmény e körben hasonlóságot mutat a megkeresés nélküli információcserével, azonban amíg a feljelentés egy büntetőeljárás kívüli formális aktus, addig a megkeresés nélküli információcsere folyamatban lévő eljárással kapcsolatban is alkalmazható és informális.

Tekintettel arra, hogy az átadással ellentétben feljelentés esetén a magyar állam nem mond le a büntetőjogi igényéről, pusztán az aktuális adatok alapján úgy értékeli, hogy az eljárás lefolytatásának feltételei nem állnak fenn, az új (4) bekezdésben írt rendelkezés egyértelműsíti, hogy a feljelentés nem akadályozza annak, hogy ügyben felmerült újabb adatok alapján az eljárás Magyarországon folytatható (elrendelhető) legyen.

Fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést előterjesztő államba

A jogintézmény egy sajátos eljárásjogi jogsegély, amelyet az Európa Unió tagállamai tekintetében csupán az európai nyomozási határozat bevezetése tett lehetővé. Az intézmény lényege, hogy a megkeresett állam az általa fogvatartott személyt adja át a megkereső állam részére. A megkeresett tagállam tehát nem teljesít eljárási cselekményt, csupán a fogvatartott személy jelenlétét biztosítja a megkereső tagállam által folytatott eljáráshoz. Az érintett személy fogvatartása lehetséges a nyomozás során (előzetes letartóztatás), de a végrehajtás során is (szabadságvesztés büntetés vagy akár átváltoztatott pénzbüntetés). Az átszállított személy tanú, sértett vagy akár terhelti pozícióban is átszállításra kerülhet, attól függően, hogy a fogvatartott személy a megkereső államban folyamatban lévő eljárásban milyen eljárási pozícióban vesz részt. A jogintézmény ezért nem csupán a kiadatás egyik alternatívája, hanem annak kiegészítése is, hiszen olyan esetekben is alkalmazható, amikor kiadatási kérelem előterjesztésére nem

kerülhetne sor.

A második kiegészítő jegyzőkönyv a vádemelést követően bizonyos korlátozásokat tartalmaz (3. cikk - az egyezmény új 11. cikkének (1) bekezdésében) a fogvatartott személy terheltként a vádemelést követő bíróság előtti megjelenésével kapcsolatban. Az Nbjt. ezt a korlátozást ugyanakkor nem tartalmazza, hogy lehetőséget biztosítson az érintett államok e kört érintő megegyezésének, a viszonyosságnak. Fel kell hívni ugyanakkor a figyelmet arra, hogy - kizárólag - a második kiegészítő jegyzőkönyv alapján vádlottként történő bíróság előtti megjelenés érdekében e jogintézmény alapján a terhelt átszállítására nem kerülhet sor.

A 65. § (4) bekezdése előírja a Magyarországon fogvalévő terhelt hozzájárulásával kapcsolatos nyilatkozat beszerzését. A második kiegészítő jegyzőkönyv alapján a terhelt hozzájárulásának hiánya nem kötelező megtagadási ok, ugyanakkor a nyilatkozatra és annak tartalmára figyelemmel a jogsegélykérelem teljesítése megtagadható.

A 65. § (6) bekezdése az Eutv. hasonló szabályához igazodóan arra az esetre utal, amikor a terhelt Magyarországon előzetes letartóztatásban van. A fogvatartott személy átszállítása önmagában nem eredményezheti a fogvatartás meghosszabbítását, azonban előfordulhat, hogy az előzetes letartóztatás meghosszabbítása a fogvatartott személy átszállításának tartama alatt válik esedékessé. Ilyen esetben a fogvatartott személy részvételét a hosszabbítással kapcsolatos eljárási cselekményen a megkereső állammal együttműködve kell biztosítani. Iratok alapján történő döntéshozatalnál ez nem jelenthet különösebb nehézséget. Ülés tartása esetén a terhelt jelenléte távmeghallgatás vagy éppen ideiglenes visszaszállítás útján is biztosítható.

A fogvatartásról minden esetben a jogsegélykérelmet teljesítő állam rendelkezik. Ennek megfelelően, amennyiben a Magyarországon fogvatartott személy átszállítását követően a fogvatartás megszüntetésére kerül sor, úgy a megkereső államot haladéktalanul értesíteni, hogy az érintettet engedjék szabadon. Fordított esetben a fogvatartást a megkeresett állam ezzel kapcsolatos jelzésére kell megszüntetni. Ez utóbbi esetben nem kizárt az átadás alapjául szolgáló cselekmény miatt folyamatban lévő magyar eljárásban a terhelt őrizetbe vétele, ha annak feltételei egyébként fennállnak. Más - az átszállítás előtt elkövetett - bűncselekménnyel összefüggésben ugyanakkor az Nbjt. a specialitás elvének alkalmazásáról rendelkezik, tekintettel arra, hogy fogvatartott személy Magyarországra történő átszállítására került sor.

Fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést teljesítő államba

A jogintézmény az uniós államok között már a 2000 évi egyezmény óta ismert. Ez a jogsegélyi forma lényegében egy járulékos jogsegély, hiszen minden esetben társul hozzá egy eljárási jogsegély teljesítésére irányuló kérelem, amelynek teljesítése során egy, a megkereső tagállamban fogvatartott személy személyes jelenléte is szükséges. Az előző alcímhez hasonlóan a fogvatartott személy ebben az esetben is több eljárási pozícióban vehet részt (tanúként,

terheltként, egyéb érdekeltként) az átszállítása során elvégzett eljárási cselekmény során. Az eredeti jogsegély teljesítéséről minden esetben az arra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező igazságügyi hatóság dönt, az ehhez társuló jelenlétről - a fogvatartott személy átszállításáról - az igazságügyi miniszter köt megállapodást.

Kihallgatás zárt célú távközlő hálózat útján

A jogintézményt az Nbjt. lényegében az Eutv. azonos jogsegélyi formájával egyező módon szabályozza. Tekintettel arra, hogy a büntetőeljárás törvény kizárólag a zárt célú távközlő hálózat útján történő kihallgatás jogintézményét ismeri, így bármilyen jellegű, a magyar hatóságok közreműködésével lebonyolítandó audiovizuális eszköz útján történő meghallgatást ezen intézmény szabályai szerint kell végrehajtani. A végrehajtás során a Be. zárt célú távközlő hálózat útján történő kihallgatásának szabályait az Nbjt. eltérő rendelkezéseire figyelemmel kell alkalmazni.

E jogintézmény sajátossága, hogy alkalmazása során egyszerre két jogrendszer szabályai érvényesülnek. A megkeresett államban (ahol az érintett jelenlétét biztosítják) az érintett tartózkodási helye szerinti elkülönített helyiségben az eljárási cselekményt biztosító szerv a saját joga alapján jár el, ugyanakkor magát az eljárási cselekményt - például egy kihallgatást - a megkereső állam joga szerint a megkereső állam szerve végzi. Ez a kettőség legszemléletesebben a nyelvhasználat tekintetében érhető tetten, hiszen egyszerre alkalmazzák a megkeresett állam hivatalos nyelvét, az érintett személy által használt nyelvet, valamint a megkereső állam hivatalos nyelvét.

Kihallgatás távbeszélő készülék útján

A jogintézmény az uniós jogsegély keretei között már ismert. A magyar büntetőeljárás jog nem ismeri a telefonos kihallgatást, ezért az Nbjt. a jogsegélyt egyoldalúan szabályozza, azt a magyar igazságügyi hatóságok kizárólag biztosíthatják, nem kezdeményezhetik.

Ellenőrzött szállítás

Az Nbjt. az ellenőrzött szállítást az Eutv. szabályaival egyezően állapítja meg. Tekintettel a jogintézmény jellegére a szabályozás rendezi a halaszthatatlan eseteket is. Ki kell emelni, hogy a halaszthatatlan esetekben az ellenőrzött szállítás nyomozó hatóság által történő engedélyezése, illetve elvégzése nem jelenti jogsegélykérelem nyomozó hatóság általi előterjesztését. A halaszthatatlan engedélyezés lehetősége csupán az eljárási cselekmény elvégzésére terjed ki, amelyet követően kerülhet sor a jogsegélykérelem igazságügyi hatóságok közötti megfelelő előterjesztésére.

Az Eutv. rendelkezéseire képest lényeges eltérés, hogy nem uniós államok esetén ellenőrzött szállítás - a második kiegészítő jegyzőkönyv 18. cikk (1) bekezdésnek megfelelően - csak az un.

kiadatási bűncselekmények esetében kerülhet sor. Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján e rendelkezéstől el lehet térni.

Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában ellenőrzött szállítás nem folytatható.

Fedett nyomozó alkalmazása

Az Nbjt. a fedett nyomozó alkalmazása esetén is az Eutv. azonos intézményének szabályozását követi. Az ellenőrzött szállításhoz hasonlóan itt is ki kell emelni, hogy a halaszthatatlan engedélyezés lehetősége nem azonos a jogsegélykérelem előterjesztésével kapcsolatos jogosultsággal. Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában fedett nyomozó nem alkalmazható.

Közös nyomozó csoport létrehozása

Az Nbjt. szabályozása a közös nyomozócsoport uniós tagállamok között már több éve alkalmazott, és a gyakorlati tapasztalatokra figyelemmel a 2017. évi XXXIX. törvénnyel módosított szabályozásának felel meg. A közös nyomozócsoport alkalmazását a második kiegészítő jegyzőkönyv 20. cikke teszi lehetővé. Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában közös nyomozócsoport nem alakítható.

Megkeresés nélküli információcsere

A második kiegészítő jegyzőkönyv 11. cikke rendelkezik a spontán, megkeresés nélküli információcsereéről. Az intézmény szintén egy atipikus jogsegélyi forma, hiszen egyoldalú és kezdeményezés nélküli eljárás. Az Nbjt. az igazságügyi hatóságok számára biztosítja, hogy az általuk más állam számára hasznosnak ítélt információt továbbítsák. A nyomozó hatóság számára a hasonló információk továbbítására a bűnüldöző szervek közötti együttműködés keretei között van lehetőség. Magyarországra irányuló tájékoztatás ugyanakkor a küldő állam joga szerint irányulhat nyomozó hatóság irányába is. Ezt egyébként célszerűségi okból az Nbjt. is lehetővé teszi. Ennek megfelelően az Nbjt. rendezi annak jogalapját, hogy Magyarországon eljáró nyomozó hatóság közvetlenül fogadja a másik állam által e jogintézmény keretei között továbbított információt.

A jogintézmény további sajátossága, hogy az információ folyamatban lévő és már befejezett büntetőeljárás esetén is továbbítható.

Tárgy visszaadása

A nemzetközi bűnügyi együttműködés egyik kiemelt célja a bűncselekménnyel összefüggésben a sértett (illetve az arra jogosult személy) tulajdonát képező dolgok, vagyontárgyak visszaszolgáltatása. Ez az elvárás a 2000 évi uniós egyezményben és a második kiegészítő jegyzőkönyvben egyaránt megfogalmazásra került. Az egyezmények ugyanakkor nem

határoznak meg konkrét eljárási formát, eljárási szabályokat, hanem az egyezményben részes államokra bízzák, hogy megfelelő és a lehető legegyszerűbb módon biztosítsák a sértettek ezzel kapcsolatos igényérvényesítését. Az elvárás érvényesülésének legtipikusabb formája, amikor a megkereső hatóság eljárási jogsegélyt terjeszt elő egy dolog vagy vagyontárgy felkutatására, biztosítására (lefoglalására), majd annak a sértett részére közvetlen vagy közvetett (megkereső állam útján) történő visszaszolgáltatására.

A nemzetközi jog ugyanakkor ismer olyan kiegészítő adminisztratív eszközöket, amelyek - egyik - célja az ilyen tárgyak hatékony felkutatása és gyors visszaszolgáltatása. Az unió területén ez a Schengeni Információs Rendszer, más államok tekintetében pedig az Interpol Find rendszer. E két körözési rendszer lényegében olyan „biankó” jogsegélykérelemnek tekinthető, amely a dolgok, vagyontárgyak megtalálása esetén „élesedik” és válik a konkrét megtalált dolog biztosítására, visszaszolgáltatására irányuló jogsegéllyé.

Az Nbjt. és az Eutv. új szabályozása rendezi a tárgy visszaadására irányuló közvetlen és formális jogsegélyi együttműködést, valamint - az ágazati jogszabályokkal összhangban - a nemzetközi körözésen alapuló egyszerűsített eljárási formát is.

A tárgy visszaadására irányuló jogsegély teljesítése az ügyészség feladata. A jogsegély a tárgy felkutatását, biztosítását, kiadását célozza, amely eljárási cselekmények a bíróságtól idegen eljárások. Az ügyészi teljesítést nem érinti, hogy a visszaszolgáltatni kért dolgot vagy vagyontárgyat magyar - esetlegesen bíróság előtt folyamatban lévő - büntetőeljárásban foglalták le. Ebben az esetben, az eljárást folytató magyar bírósággal vagy ügyészséggel egyeztetve, az általános szabályok szerint meg kell vizsgálni, hogy a halasztott teljesítés feltételei fennállnak-e. Amennyiben a magyar eljárásban a lefoglalás már megszüntethető, megkezdhető a jogsegély teljesítése.

A jogsegélykérelem célja a sértett részére történő visszaszolgáltatás, ennek megfelelően a (2) bekezdés b) pontjában megjelölt Btk. hivatkozásokat szűk értelemben kell alkalmazni. A tárgy visszaadásának jogalapjául a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény elkövetési tárgy (amelyre a bűncselekményt elkövették), a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján a sértett tulajdonát képező a bűncselekményből származó vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon szolgálhat. Egyes államok a pénzeszközökkel kapcsolatos cselekmények, elsősorban a pénzügyi tranzakciók tekintetében nem tudnak azonosságot megállapítani a sértettől eltulajdonított vagyon és - egy átutalást követően egy másik személy bankszámláján - biztosított vagyon között. E gyakorlati tapasztalatokra tekintettel az Nbjt. a tárgy visszaszolgáltatását lehetővé teszi a Btk. 74.§ (1) bekezdés d) pontja esetén, a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon helyébe lépett vagyonra nézve is. Ki kell ugyanakkor hangsúlyozni a jogintézmény (1) bekezdés szerinti célját (sértettnek történő visszaszolgáltatás), amelyre figyelemmel a Btk. 74. § (1) bekezdés d) pontja szerinti jogalap csak az ismertetett esethez hasonló, a sértetti vagyon és a felkutatott vagyon közötti közvetlen kapcsolat esetén alkalmazható. A tárgy visszaadása azonban

nem szolgálhat a sértett polgári jogi igényének biztosítására.

Az Nbjt. rendelkezése alapján a tárgy visszaadásával érintett dolgot vagy vagyontárgyat le kell foglalni. A büntetőeljárás törvény rendelkezései alapján ez az egyedül alkalmas jogintézmény, amely során a hatóság rendelkezése alapján a lefoglalás megszüntetésével a lefoglalt dolog a sértettnek visszaszolgáltatható. A (3) bekezdés alapján a lefoglalásra törvény rendelkezése alapján más hatóság is jogosult. Az unión kívüli államok esetében e jogszabály az 1999. évi LIV. törvény.

A sértettnek történő visszaszolgáltatás a (4)-(7) bekezdések alapján a megkereső állam részére történő átadással, vagy a megkereső állam hozzájárulása esetén a sértettnek történő közvetlen kiadással is történhet. A lefoglalás megszüntetése tekintetében az Nbjt. figyelemmel van a lefoglalás jogintézményének sajátosságára. A lefoglalás a tárgy visszaadására irányuló jogsegélykérelem eszköze és nem célja, hiszen a lefoglalásnak nem lehet célja önmagában a lefoglalás megszüntetése.

A jogsegélykérelem teljesítése érdekében elrendelt lefoglalást követően még az eljáró szervek feladata a lefoglalt tárgy azonosságának megállapítása, majd annak tisztázása, hogy a Be. 155.§ (1) bekezdésében meghatározott feltételek fennállnak-e. A lefoglalás megszüntetésére akkor kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló adatok, illetve a megkereső állammal folytatott egyeztetés alapján megállapítható, hogy a lefoglalásra a megkereső államban folyamatban lévő büntetőeljárásban a továbbiakban nincs szükség. A jogsegélykérelem jelleg okán ugyanakkor a lefoglalás megszüntetése előtt tisztázni kell, hogy a sértett tulajdonjoga megfelelően igazolásra került-e.

A jogsegélykérelem céljával összefüggő rendelkezés az is, hogy amennyiben az eljáró ügyészség a lefoglalás elrendelését követően állapítja meg, hogy a jogsegélykérelem teljesítésének feltételei nem állnak fenn, így például a sértett tulajdonjoga nem megfelelően igazolható vagy a lefoglalt dolog azonossága kétséges, úgy a lefoglalás megszüntetésének és a tárgy lefoglalást szenvedő részére történő kiadásának van helye. A tárgy visszaszolgáltatása tehát nem léphet a más célból előterjeszhető jogsegélykérelem helyébe. Természetesen amennyiben a tárgy visszaszolgáltatása során a megkereső állam más irányú jogsegélyt terjeszt elő, annak teljesíthetősége esetén a lefoglalás fenntartható.

Az egyszerűsített jogsegélyi formával áll összefüggésben, hogy a teljesítés nem sértheti jóhiszemű harmadik személy jogait. Ennek vizsgálata a teljesítésre jogosult ügyészség feladata, amely során indokolt lehet a megkereső állammal történő egyeztetés. E rendelkezésben is tetten érhető a tárgy visszaadása sajátossága. A tisztán bizonyítási célú eljárási jogsegélyek esetén a lefoglalás nem lehet tekintettel a tulajdoni viszonyokra. Ugyanakkor a jogsegély teljesítésének általános szabályai szerint ilyen esetben a bizonyítási eszköz megkereső állam részére történő átadás megtagadható, eredeti állapotban történő visszaszolgáltatáshoz köthető. E szabályok a tárgy visszaszolgáltatása esetén nem alkalmazhatók, vitás kérdés felmerülése - jóhiszemű

harmadik személy fellépése - esetén a jogsegély megtagadásának van helye.

A második kiegészítő jegyzőkönyv 12. cikke a jogszerű tulajdonosok részére történő visszaszolgáltatást említi, amely az e körben ismert és kialakult nemzetközi tapasztalatokra figyelemmel elsősorban a bűncselekménnyel összefüggő sértetti kárigényeket megtérítő biztosító társaságok, pénzüintézetek igényét jelenti. Ezekben az esetekben az Nbjt. a megkereső állam kifejezett rendelkezése alapján lehetővé teszi, hogy a tárgy visszaadása teljesítése során, ha a lefoglalás megszüntetésének feltételei fennállnak, a lefoglalt dolgot a dologra jogos igényt bejelentő részére adják ki.

A magyar büntetőeljárás törvény alapján ugyanakkor erre közvetlenül nincs lehetőség, csupán a sértett kifejezett rendelkezése esetén. Ennek megfelelően a tárgy visszaadására irányuló jogsegély előterjesztése során a sértettől eltérő személy - biztosító, bank - részére csak akkor kérhető a lefoglalt dolog kiadása, ha erről a bűncselekmény elkövetésekor tulajdonos sértett rendelkezett.

Hivatalos irat kézbesítése

A második kiegészítő jegyzőkönyv lehetővé teszi a kihirdető államokba történő közvetlen kézbesítést. Ennek szabályait - pontosabban a közvetlen kézbesítéstől eltérő jogsegélyi szabályokat - az Nbjt. az Eutv. rendelkezéseivel hasonló módon szabályozza. Kézbesítés iránti jogsegélykérelem a felsorolt esetekben terjeszthető elő. Ennek során a jogsegélyt kötött, ugyanakkor egyszerűsített formában kell elkészíteni. Az egyszerűsített kivonat célja a költséghatékony eljárás biztosítása.

9-11.§-ok

E rendelkezések részben technikai pontosításokat, értelemzavaró kifejezések kijavítását tartalmazzák. Az elektronikus kapcsolattartás 2018. január 1. napjától alkalmazandó szabályaira figyelemmel a büntetőeljárás törvényekben indokoltta vált az un. technológia semleges megfogalmazás alkalmazása. Ez biztosítja, hogy önmagukban az eljárási szabályok indokolatlanul ne tartalmazzanak olyan merev szabályokat, amelyek csak papír alapú, vagy csak elektronikus irat esetén alkalmazhatók.

Az eljárási jogsegély új általános és részletszabályaira figyelemmel az Nbjt. alaki és költségviselési szabályainak hatályos rendelkezései feleslegessé váltak, mert azokat az új V. fejezett tartalmazza. Ennek megfelelő a Javaslat egyes alaki és költségviselési szabályok hatályon kívül helyezéséről rendelkezik.

14-37. §

A Be. 47. § (2)-(2a) bekezdéséhez, 48. § (4) bekezdéséhez és 57. § (2)-(2a) bekezdéséhez

Az E-ügyintézési törvény lehetővé teszi, hogy az ügyfél az ügyintézési rendelkezésének nyilvántartásába (a továbbiakban: rendelkezési nyilvántartás) képviselőre vonatkozó jognyilatkozatot tegyen. A Javaslat a védői és a képviselői meghatalmazás esetére vonatkozóan tartalmazza a rendelkezési nyilvántartásba vétellel kapcsolatos speciális, a büntetőeljárások során alkalmazandó garanciális szabályokat. Eszerint a rendelkezési nyilvántartásban rögzített védői és a képviselői meghatalmazásnak két többlet feltételnek kell megfelelnie a büntetőeljárásban. Egyrészt a védői és képviselői meghatalmazás csak a meghatalmazás elfogadásával, és ennek a rendelkezési nyilvántartásban történő rögzítését követően jogosítja fel a meghatalmazottat a védői, illetve képviselői fellépésre. Másrészt a rendelkezési nyilvántartásba vett védői és képviselői meghatalmazás - a visszaélések elkerülése és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében - csupán az eljáró bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak történő bejelentéstől hatályos. A bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak tehát nem kell előzetesen ellenőriznie, hogy a büntetőeljárásban résztvevő személy rendelkezési nyilvántartásban szerepel-e védői vagy képviselői meghatalmazás, de mégis érvényesül az elektronizáció, hiszen a meghatalmazást nem kell a bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak ténylegesen átadni, elegendő a rendelkezési nyilvántartásra hivatkozni.

A Be. 54. § (4) és (6)-(9) bekezdéséhez

A Be. 54. § (4) bekezdésének módosításával a Javaslat kiemeli, hogy a polgári jogi igény tekintetében a hivatalbóltság követelménye az ügyész tekintetében nem érvényesül. Az ügyész ugyanis csak a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályai szerint, kiegészítő jelleggel és korlátozott jogosítványokkal érvényesíthet a sértett helyett polgári jogi igényt, vagy kapcsolódhat be annak érvényesítésébe a sértett oldalán.

A Javaslat a magánfél tekintetében eltér a sértetti jogutódlásra vonatkozó általános rendelkezésektől, ennek megfelelően a hozzátartozó, a törvényes képviselő vagy a sértett által eltartott személy helyett – az igény magánjogi jellegére tekintettel – egységesen a jogutódnak biztosítja a magánfélként történő fellépés lehetőségét. Annak érdekében azonban, hogy a polgári jogi igény büntetőeljárásban történő érvényesítése a sértett személyétől – pl. élők közötti jogügylet útján – ne távolodjon el, a Javaslat csak akkor engedi meg a jogutód magánfélként történő igényérvényesítését, ha a jogutódlás természetes személy esetén halál, nem természetes személy esetén megszűnés miatt, vagy kifejezett jogszabályi rendelkezés alapján következett be.

A Be. 54. § (7) bekezdésének módosított szövege az új Pp.-vel való terminológiai összhangot teremti meg a viszontkereset, illetve az ellenkövetelés tekintetében.

Szükségessé vált annak egyértelmű rögzítése, hogy a polgári és büntetőeljárások közötti összhang és minél egyszerűbb átmenet érdekében a keresetlevél előterjesztésének és a perindításnak a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott joghatásai fennmaradnak, ha egyéb törvényes útra utasítás vagy visszavonása esetén az igényt a magánfél külön polgári eljárásban érvényesíti.

A Be. 70. § (1) bekezdés f) pontjához

A Javaslat a Be. 70. § (1) bekezdés f) pontját az E-ügyintézési törvénynek megfelelően pontosítja, a hivatalos elérhetőség és a biztonságos elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőség fogalmát az E-ügyintézési törvény határozza meg.

A Be. 70/B. § (9) és (11)-(13) bekezdéséhez

1. Tekintettel arra, hogy az iratról nem csupán papíralapon adható ki másolat, a Javaslat pontosítja, hogy másolat kiadása esetén nem azt kell feljegyezni az ügy irataiban, hogy hány példányban, hanem, hogy milyen formában került sor a másolat kiadására. Annak előírása, hogy fel kelljen jegyezni, hogy papíralapú másolat kiadására hány példányban került sor, nem igényel törvényi szabályozást, elegendő rendeleti szinten előírni.

2. A Javaslat a Be. 70/B. § (11) bekezdését az új Be. 159-160. §-ának megfelelően pontosítja, és ennek megfelelően egészíti ki a 70/B. §-t a (12)-(14) bekezdésekkel.

A Be. 71/B. §-ához

Tekintettel arra, hogy az iratok nem csupán papíralapon állhatnak rendelkezésre, a Javaslat pontosítja a megkeresés esetén történő iratokba való betekintés, másolatadás és felvilágosításadás szabályait.

A Be. 74/C-74/O. §-ához

A Be. 69/A-69/D. §-a tartalmazza az elektronikus kapcsolattartás hatályos szabályait, amelyek jellemzően a büntetőeljárásban eljáró szervekre vonatkoznak, a büntetőeljárásban részt vevő személyekre csak igen szűk körben (összbüntetésbe foglalás és az utólagos összbüntetésbe foglalás), és a hatályos szabályozás értelmében az elektronikus kapcsolattartás mind a szervek, mind a személyek vonatkozásában csupán lehetőség, nem kötelező. A Javaslat annak érdekében, hogy az új Be. XXVII. Fejezete szerinti elektronikus kapcsolattartás részletes, több alcímre tagolt szabályozását a hatályos Be. keretei közé lehessen illeszteni, a Be. 69/A-69/D. §-át hatályon kívül helyezi, és a Be. VI. Fejezetét egy új „Elektronikus kapcsolattartás” elnevezésű IV. Címmel és új 74/C-74/O. §-sal egészíti ki.

Az elektronikus kapcsolattartás Javaslat szerinti szabályainak tehát az új Be. elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályai jelentik az alapjait, azokhoz képest jellemzően olyan változtatásokat tartalmaznak, amelyek a két törvény között rendszertani, terminológiai különbségekből fakadnak.

Tartalmi eltérés a Javaslatban az új Be. szerinti szabályozáshoz képest, hogy a Javaslat a Be. 74/C. § (3) bekezdésében kimondja, hogy az elektronikus kapcsolattartást szabályozó Cím alkalmazásában jogi képviselőnek minősül az ügyvéd és az ügyvédi iroda, ha képviselőként

meghatalmazás alapján, pótmagánvádló jogi képviselőjeként, tanú érdekében eljáró ügyvédként, pártfogó ügyvédként vagy eseti gyámként, illetve eseti gondnokként vesz részt az eljárásban. Erre azért van szükség, mert az új Be. a 10. § 7. pontjában, az értelmező rendelkezések között általános jelleggel rögzíti a jogi képviselő definícióját, mivel azt a fogalmat több helyen is használja (pl. rendbíróság, kézbesítési kifogás). Annak érdekében, hogy a Be. elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályaiban ne kelljen a jogi képviselő fogalmába tartozó személyeket minden említésnél felsorolni, a Javaslat e Cím alkalmazásában vezeti be ezt az összefoglaló fogalmat.

Szintén eltérés, pontosítás az új Be.-hez képest, hogy a Javaslat a Be. 74/M. § (3) bekezdésében explicit módon rögzíti és egyértelművé teszi, hogy ahol a törvény bíróság, ügyész vagy nyomozó hatóság aláírásáról rendelkezik, ezen elektronikus aláírást vagy elektronikus bélyegzőt is érteni kell, amivel a Be. jelenleg kifejezetten papíralapú ügykezelési szabályai technológia-semlegesek lesznek.

A Be. 85. § (5) bekezdéséhez és a 158/A. § (4) bekezdéséhez

A Javaslat az E-ügyintézési törvénynek és az az alapján kiadott rendeleteknek megfelelően pontosítja és egységesíti a minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírás megnevezését.

A Be. 166. § (7) bekezdéséhez, 169. § (5) bekezdéséhez, 250. § (5) bekezdéséhez és 261. § (2) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyv és a határozat nem csupán papíralapon készülhet el, a Javaslat pontosítja a kijavítás és kiegészítés szabályait. Eszerint elektronikus irat kijavítását a kijavítandó rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni.

A Be. 211. § (5) és új (6)-(8) bekezdéséhez

Jogalkalmazói visszajelzések alapján felmerült a hatályos Be. olyan módosításának az igénye, amelynek az a célja, hogy lehetővé tegyék a zártcélú távközlő hálózaton keresztül történő kihallgatás szélesebb körű alkalmazását. Cél ugyanis, hogy már a hatályos jogi környezetben is emelkedjen a távmeghallgatás útján történő kihallgatások száma bizonyos eljárási helyzetekben. A Javaslat ennek megfelelően az előzetes letartóztatás meghosszabbítása tárgyában tartott nyomozási bírói ülések esetében olyan módosításokat tartalmaz, amelyek egyes, ilyen helyzetekben nehezen értelmezhető szabályok esetében eltérést engednek a Be. 244/A-244/D. §-ában meghatározott általános szabályoktól. Így egyrészt nem kell ilyenkor tekintettel lenni a 244/A. § (2) bekezdés e) és f) pontjában meghatározott körülményekre a terheltek esetében. Másrészt az előzetes letartóztatás meghosszabbítása tárgyában tartott nyomozási bírói ülés esetén a távmeghallgatás elrendelését nem kell indokolni, illetve lehetőség van öt napnál kevesebb időtartamon belül is elrendelni az ilyen kihallgatást. Végül jelentős gyakorlati könnyítést hoz az

az eltérő szabály, hogy ilyen esetekben nem kell bírónak jelen lennie a terhelten egy helyiségben, hanem a fogva tartást végrehajtó intézet erre feljogosított dolgozója is megfelelően elláthatja a személyazonosítással kapcsolatos feladatokat, továbbá hogy a Javaslát alapján ilyenkor az elkülönített helyiségben történekről nem kell külön jegyzőkönyvet készíteni.

A Be. 219. § (1) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy 2018. január 1-jétől az ügyészség és a bíróság között kötelező lesz az elektronikus kapcsolattartás, a vádirat benyújtására is elektronikus úton fog sor kerülni. Emellett 2018. január 1-jétől a védők is elektronikus kapcsolattartásra kötelezettek lesznek, a terheltek esetében, pedig, ha az elektronikus ügyintézéshez való joguk nem szünetel, választhatják az elektronikus kapcsolattartást. Erre tekintettel pontosítja a Javaslát a papíralapon megküldött vádiratok példányszámát, eszerint az ügyész a vádirat elektronikus úton történő benyújtása mellett papíralapon annyi példányban küldi meg a vádiratot a bíróságnak, hogy valamennyi nem elektronikus úton kapcsolatot tartó vádlottnak jusson egy-egy példány.

Mivel azonban az elektronikus kapcsolattartás csak a 2018. január 1-jét követően indult büntetőeljárásokban lesz alkalmazandó, továbbra is szükséges szabályozni azokat az eseteket, amikor a vádiratot még papíralapon nyújtja be az ügyész. Ennek érdekében tartja meg a Javaslát azt a szabályt, miszerint papíralapú kapcsolattartás esetén a bíróság részére az elektronikus formában rendelkezésre álló iratokat elektronikus úton is meg kell küldeni, vagy ha ez nem lehetséges, elektronikus adathordozón kell átadni.

A Be. 260. § (4) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy a határozat nem csupán papíralapon készülhet el, a Javaslát pontosítja az írásba foglalás napjának rögzítésére vonatkozó szabályt.

A Be. 321. § (2) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy a határozat nem csupán papíralapon készülhet el, a Javaslát pontosítja a tárgyaláson meghozott határozat rendelkező részének a tárgyalási jegyzőkönyvhöz való csatolásának szabályát.

A Be. 379. § (3) és (5) bekezdéséhez

A Javaslát a Be. 379. § (3) és (5) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre.

A Be. 583. § (2) bekezdéséhez

A Javaslát rögzíti, hogy a kártalanítási igényt keresetlevélben kell előterjeszteni. Ennek szabályozása azért elengedhetetlen, mert a hatályos gyakorlat szerint a polgári bíróságok számos esetben nem kérik számon a beadványokon a polgári perrendtartásról szóló törvénynek a

keresetlevélre vonatkozó követelményeit, ami mind az ügy teljes körű elbírálását megnehezíti, mind a törvényességgel szemben kételyeket ébreszt. A keresetlevél kötelező kellékeit a Javaslat szűkebb keretek között határozza meg a polgári perrendtartásról szóló törvényhez képest, ami a kártalanítási igény speciális jellemzőiből adódik.

A Be. 584. § (2) bekezdéséhez

A Javaslat a Be. 584. § (2) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre.

A Be. 606/C. §-ához

Az E-ügyintézési törvény alapján az elektronikus ügyintézészt biztosító szervek, így a büntetőeljárásban eljáró szervek is kötelesek 2018. január 1-jétől az ügyek elektronikus intézését biztosítani, továbbá az E-ügyintézési törvény szerint elektronikus kapcsolattartásra köteles személyek kötelesek 2018. január 1-jétől az ügyeiket elektronikus kapcsolattartás keretében intézni. A Javaslat kellő időt kíván biztosítani annak érdekében, hogy mind a büntetőeljárásban eljáró szervek, mind a büntetőeljárásban részvevő személyek számára megfelelő idő álljon rendelkezésre az elektronikus kapcsolattartás szabályainak készségszintű alkalmazására és az informatikai felkészülésre, továbbá meg kívánja előzni a folyamatban lévő ügyek meglévő iratanyagának digitalizációjával járó nehézségeket, amelyek akár a büntetőeljárások törvényes és időszerű lefolytatását is akadályozhatják. Ennek érdekében a Javaslat úgy rendelkezik, hogy az elektronikus kapcsolattartás szabályait a 2018. január 1-jén vagy azt követően indult büntetőeljárásokra kell alkalmazni.

Mivel azonban a hatályos szabályozás értelmében az összbüntetésbe foglalás és az utólagos összbüntetésbe foglalás iránti indítványt, valamint ezen indítvány visszavonását az elítélt védője jelenleg is benyújthatja elektronikus úton a bírósághoz, a Javaslat kifejezetten rendelkezik arról, hogy ezen ügyekben a 2018. január 1-je előtt indult büntetőeljárások esetében is lehetőség van a beadvány elektronikus úton történő benyújtására.

A Be.-t érintő szövegcserehez

Tekintettel arra, hogy az iratok és határozatok nem csupán papíralapon készülhetnek el, a Javaslat mellőzi a Be.-ből az eredeti irattal, illetve a kiadmánnyal kapcsolatos rendelkezéseket, mivel ezek elektronikus iratok esetén nem értelmezhetőek. A Javaslat tartalmi módosítást nem végez, csupán technológia-semlegessé teszi a szabályozást.

A Javaslat a Be. 56. § (5) bekezdésének, 57. § (3) bekezdésének, 155. § (6) bekezdésének, 157. § (2) bekezdésének, 159. § (3) bekezdésének, 160. § (3) bekezdésének, 207. § (2) bekezdés g) pontjának, 214. § (1a) bekezdésének, 284. § (3) bekezdésének, 416. § (5) bekezdésének, 583. § (3) bekezdésének és 584. § (1) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre.

A Be. 244/B. § (1) és (4) bekezdését érintő módosítások célja – kapcsolódva a Be. 211. § (5) és

új (6)-(8) bekezdése módosításának a céljaihoz –, hogy általában lehetővé tegye, hogy zártcélú távközlő hálózat útján tartott tárgyalás esetén az elkülönített helyiségben ne csak bíró vagy bírósági titkár, hanem bírósági fogalmazó is elláthassa a személyazonosítással, illetve a jegyzőkönyvezéssel kapcsolatos feladatokat.

A Be. hatályukat veszítő rendelkezéseihez

A Be. 69/A-69/D. §-a és az azt megelőző alcím hatályon kívül helyezése kapcsán lásd a 21. §-hoz írtakat.

A Javaslat hatályon kívül helyezi a Be. 70. § (1) bekezdés g) pontját, valamint (7a) és (7b) bekezdését, tekintettel arra, hogy 2018. január 1-jétől az elektronikus kapcsolattartás kötelező lesz az elektronikus ügyintézészt biztosító szervek, így a bíróság, ügyészség, illetve nyomozó hatóság, továbbá az Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH) számára is, ezért szükségtelen a Be.-ben e szervekre vonatkozó speciális szabályok szerepeltetése. A speciális kézbesítési szabályokra tekintettel azonban a Javaslat módosítja az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvényt (a továbbiakban: Eht.) és abban rendezi, hogy a bíróság határozatát az elektronikus hírközlési szolgáltatók részére az NMHH kézbesítési rendszerén keresztül küldött értesítés napját követő munkanapon kell kézbesítettnek tekinteni.

A Javaslat hatályon kívül helyezi a Be. 71/A. §-át és 250. § (6) bekezdését, tekintettel arra, hogy az technikai jellegű, tisztán iratkezelési szabályokat tartalmaz, amelyek rendeleti szinten is kezelhetők, ahol a papíralapú és az elektronikus iratok kezelése is megfelelő részletességgel és eltéréssel szabályozható.

Tekintettel arra, hogy az iratok és határozatok nem csupán papíralapon készülhetnek el, a Javaslat mellőzi a Be.-ből az eredeti példánnyal, illetve az összefűzött irattal kapcsolatos rendelkezéseket, mivel ezek elektronikus iratok esetén nem értelmezhetőek. A Javaslat tartalmi módosítást nem végez, csupán technológia-semlegessé teszi a szabályozást.

38. §

Az Nbjt. a tárgy visszaadásánál kifejtettek szerint, a Javaslat részben a területet érintő gyakorlati tapasztalatok alapján egységes szabályozási elvek mentén újraszabályozta a bűncselekményekkel kapcsolatos nemzetközi körözés és a sértettnek történő visszaszolgáltatás szabályait.

A NEBEk tv.-ben kialakított új szabályozási rendszerben - a személyt érintő nemzetközi körözéshez hasonlóan, amely során a találat ideiglenes kiadatási kérelemnek tekinthető - találat esetén a nemzetközi tárgykörözést a tárgy lefoglalására irányuló ideiglenes jogsegélynek kell tekinteni. Ezzel a Javaslat egyértelművé teszi, hogy a büntetőeljárás során elrendelt körözés teljesítésére a nemzetközi bűnügyi jogsegély keretrendszerében kerülhet sor. A továbbiakban ezért megszűnik a bűnügyi együttműködés melletti sajátos önálló intézményrendszer.

A Javaslat a NEBEK tv.-ben - a tárgy visszaadásával összhangban - a találatot elérő szervet jogosítja fel arra, hogy a megtalált járművet a büntetőeljárás törvény alapján lefoglalja. A lefoglalást és az azt követő információcserét a NEBEK koordinálja. Ezt követően két óra áll rendelkezésre, hogy a nemzetközi körözést elhelyező állam a körözés tényét, érvényességét megerősítse. Tekintettel arra, hogy az eljárás nemzetközi bűnügyi jogsegély keretei között zajlik, megerősített körözés esetén a találatról értesíteni kell az ügyészséget. Minthogy a lefoglalásra a büntetőeljárás törvény alapján került sor, és a jogintézmény a nemzetközi bűnügyi jogsegély keretei között működik, a lefoglalással kapcsolatos jogorvoslat elbírálására az ügyészség, illetve a nemzetközi bűnügyi együttműködés szabályai szerint a megkereső állam lesz jogosult.

Az ügyészség illetékességét a lefoglalás helye határozza meg, tekintettel arra, hogy egy tárgy lefoglalására irányuló jogsegély teljesítésére a tárgy helye szerint illetékes ügyészség lenne jogosult. A megerősítést követően a nemzetközi körözést elhelyező államnak hatvan nap áll rendelkezésre a jogsegélykérelem előterjesztésére. Amennyiben erre sor kerül, úgy a lefoglalt tárgy kezelését, a jogsegély teljesítését az arra jogosult ügyészség, esetleg bíróság végzi.

Amennyiben a talált jármű (figyelemmel arra, hogy az Interpol Find rendszerben bűncselekménnyel összefüggésben kizárólag lopott gépkocsi helyezhető el) a sértett részére visszaszolgáltatható, a NEBEK tv. a tárgy visszaadása jogintézmény keretei között, egyszerűsített szabályokat határoz meg annak érdekében, hogy a talált jármű a sértettnek, vagy az arra jogosultnak visszaszolgáltatásra kerülhessen. Az egyszerűsített eljárás lényege, hogy a lefoglalás, a körözést elrendelő állammal folytatott egyeztetést, a lefoglalt tárgy azonosítását, a lefoglalást megszüntetését és kiadását a találatot elérő szerv, illetve a NEBEK végzi, és az ügyészség csupán tájékoztatást kap a teljesítésről. Amennyiben a teljesítéssel kapcsolatban probléma merül fel, így például a lefoglalt tárgy iránt harmadik jóhiszemű személy jelentett be igényt, vagy ha a jármű azonossága kétséges, a teljesítést érdemben az ügyészség veszi át.

A gyakorlatban több esetben előfordult, hogy a körözést elhelyező állam a körözés megerősítését követően, a rendelkezésre álló határidő alatt a jogsegélyt nem terjesztette elő. Ezzel összefüggésben fel kell hívni a figyelmet a nemzetközi bűnügyi együttműködés fő szabályára, amely az érintettek közötti egyeztetésre vonatkozik. Amennyiben tehát a megkereső állam a jogsegélykérelem formális előterjesztésével késlekedik, azonban késlekedésének okát időben jelzi és a magyar ügyészséggel együttműködik, az (5) bekezdés szerinti határidő ésszerű keretek között meghosszabbítható. Ha a jogsegély előterjesztésére nem kerül sor, a lefoglalást a találatot elrendelő szerv megszünteti, és a járművet a lefoglalást szenvedő részére adja ki. A kiadásra - tekintettel arra, hogy a lefoglalásra a büntetőeljárás törvény alapján került sor - a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet irányadó. Ennek megfelelően (35.§), ha az arra jogosult a lefoglalás megszüntetését követő 30 napon belül nem jelentkezik a kiadni rendelt járműért, a jármű értékesítését kell elrendelni.

39. §

A módosítás az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) hatálybalépésével kapcsolatban indokolt. Az Üttv. 66. § (4) bekezdés b) pontja alapján a kamarai jogtanácsos jogosult a munkáltató, a munkáltató kapcsolt vállalkozása, valamint a munkáltatóval irányítási vagy fenntartói viszonyban álló szerv számára az ügyvédi tevékenység gyakorlása körében és annak Üttv.-ben meghatározott keretei között, büntetőeljárásban jogi személy képviselőjének ellátására.

40. §

A terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. cikk (6) bekezdése alapján a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a terrorcselekmények áldozatai a nemzeti joggal összhangban, a bűncselekmény körülményeinek súlyosságát és körülményeit kellően hangsúlyozó feltételekkel jogi segítségnyújtáshoz juthassanak. Tekintettel arra, hogy a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény a bűncselekmények áldozatává vált személyek részére jelenleg is privilegizált, magasabb jövedelmi küszöbhez kötött hozzáférést biztosít a jogi segítségnyújtáshoz, a terrorcselekmények áldozatai részére még kedvezményesebb hozzáférés azáltal biztosítható, ha az elszenvedett bűncselekmény súlyára tekintettel, a rászorultságuk vizsgálata nélkül jogosultakká válnak a jogi segítségnyújtás keretében nyújtott valamennyi peres és peren kívüli szolgáltatásra.

41. §

A Javaslat hatályon kívül helyezi a Be. 70. § (7b) bekezdését, tekintettel arra, hogy 2018. január 1-jétől az elektronikus kapcsolattartás kötelező lesz az elektronikus ügyintézészt biztosító szervezetek, így a bíróság, ügyészség, illetve nyomozó hatóság, továbbá az NMHH számára is, ezért szükségtelen a Be.-ben e szervekre vonatkozó speciális szabályok szerepeltetése.

Az egyszerű adatátvitelt és hozzáférést biztosító elektronikus hírközlési szolgáltatók és a kereső- és gyorsítótár-szolgáltatók központi elektronikus hozzáférhetlenné tételi határozatok adatbázisához való kapcsolódásának és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósággal való elektronikus kapcsolattartásának szabályairól szóló 19/2013. (X. 29.) NMHH rendelet (a továbbiakban: NMHH rendelet) 4. § (3) bekezdése azonban utalva a Be. hivatkozott szabályára rögzíti, hogy „az elektronikus értesítést – figyelemmel a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 70. § (7b) bekezdésére – az Ügyfélkapun keresztül való megküldés napját követő munkanapon kell kézbesítettnek tekinteni.” Annak érdekében, hogy az NMHH rendelet vonatkozó szabályának meglegyen a törvényi szintű alapja, szükséges egy ilyen kézbesítéssel kapcsolatos szabály megalkotása. Tekintettel arra, hogy az elektronikus adat ideiglenes és végleges hozzáférhetlenné tételével kapcsolatos NMHH feladatokat az Eht. rendezi, így a vonatkozó kézbesítési szabályt is ebben a törvényben kell rögzíteni.

42. §

A terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a

2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 26. cikk (1) bekezdése alapján a tagállamok biztosítják, hogy a terrorizmus azon áldozatai, akiknek lakóhelye a terrorista bűncselekmény elkövetési helyétől eltérő tagállamban található, hozzáférjenek a jogaikra vonatkozó információkhoz, a rendelkezésre álló segítő szolgálatokhoz és kárenyhítési rendszerekhez abban a tagállamban, ahol a terrorista bűncselekményt elkövették. A bűncselekmények áldozatainak segítségéről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény 6. § (1) bekezdése szerint kárenyhítésre a rászoruló áldozat jogosult. Az a nem Magyarországon honos áldozat, aki Magyarországon válik terrorcselekmény áldozatává, a hazai jövedelmi viszonyainak megfelelő keresete miatt feltehetően nem minősülne rászorulónak és ezért nem lenne jogosult kárenyhítésre. Erre, valamint a terrorcselekmények súlyára tekintettel indokoltnak tűnik, hogy a terrorcselekmények áldozatai (a más tagállamban honos és a Magyarországon élők is) a rászorultság vizsgálata nélkül rászorulóknak minősüljenek és így pusztán az elszenvedett bűncselekmény súlya okán jogosultakká váljanak a kárenyhítésre.

43. §

A Javaslattal megteremti az elektronikus kapcsolattartás közvetítői eljárásban való igénybevételenek jogalapját, egyúttal az elektronikus kapcsolattartás általános szabályait kiegészítő rendelkezéseket vezet be a közvetítői eljárásba. A közvetítőként eljáró ügyvéd az E-ügyintézési törvény alapján nem járhat el elektronikus ügyintézés biztosító szervként, ezért elektronikus kapcsolattartásra nem köteles. A közvetítői eljárásban az elektronikus kapcsolattartás választása nem korlátozott, de ennek hatálya kiterjed a büntetőeljárásra is, ezért a közvetítői eljárás befejezése után a büntetőeljárást folytató ügyészségnek, illetve bíróságnak a nyilatkozatot meg kell küldeni. A közvetítői eljárás a megegyezést célzó és mindkét fél önkéntes részvételén alapuló eljárás, amelyben a Be. szabályaitól eltérően az idézéssel és a mulasztással összefüggésben jelenleg sem szabható ki rendbírság. Ezt a szemléletet tükrözi az is, hogy a Javaslattal alapján a szankció alkalmazására az elektronikus kapcsolattartás szabályainak megszegése miatt sem lesz lehetőség. Felmerülhet olyan helyzet, hogy a papíralapú kapcsolattartásra való áttérést a közvetítői eljárásban kezdeményezik, ilyen esetben azonban nem célszerű, hogy a közvetítő a büntetőeljárásban eljáró hatóságok jogkörébe tartozó, a további büntetőeljárásra is korlátozó jellegű döntést hozzon, és az indítványt elutasítsa. Erre tekintettel a közvetítő a papíralapú kapcsolattartásra való áttérésre irányuló indítványt nem utasíthatja el, de a papíralapú kapcsolattartásra való áttérés hatálya nem terjed túl a közvetítői eljáráson. Ez utóbbi rendelkezés biztosítja, hogy az áttérés szabadsága ne befolyásolhatja a büntetőeljárásban irányadó jogokat.

44-49. §

A kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, a Tanács 2005. február 24-i 2005/214/IB kerethatározatának (a továbbiakban: 2005/214/IB kerethatározat) hazai jogba történő átültetésének Magyarország a szabálysértéseket érintő együttműködés területén a szabálysértési jogsegélyről szóló 2007. évi XXXVI. törvénnyel (a továbbiakban: Szjstv.) tett

eleget.

Az Szjstv. megalkotásának időpontjában a közúti közlekedési jogsértésekkel kapcsolatban nem merült fel, hogy a közlekedési jogsértések más jogág (közigazgatási jog) alá is tartozhatnának, ezért a Szjstv. 1. §-ának (3) bekezdése a törvény alkalmazásául azt a feltételt szabta, hogy a Szjstv. csak olyan cselekmény esetében alkalmazható, amely a magyar jog szerint szabálysértés, és a külföldi állam joga szerint is büntetendő.

A 2005/214/IB kerethatározat 5. cikke ugyanakkor kimondja, hogy a kibocsátó államban büntetendő és a kibocsátó állam joga által meghatározott bűncselekmények esetében, a kerethatározat értelmében és a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül a határozatokat el kell ismerni és végre kell hajtani többek között az olyan magatartás esetében, amely sérti a közúti közlekedés szabályait, beleértve a vezetési- és pihenőidőre, valamint a veszélyes anyagokra vonatkozó rendelkezések megszegését. E rendelkezés alapján tehát teljesen lényegtelen, hogy az átvevő tagállam nemzeti joga a meghatározott cselekményt miként minősíti.

Önmagában az a tény, hogy a hazai szabályozásban egyes közlekedési jogsértések a közigazgatási jog hatálya alá tartoznak, a kettős büntethetőség mérlegelése nélküli alkalmazás miatt nem alapozhatják meg az átadott pénzbírságok végrehajtásának elutasítását. Erre azonban az Szjstv. 1. §-ának (3) bekezdése alapján, mivel az kizárólag a magyar jog szerint szabálysértésnek minősülő cselekményekre teszi lehetővé a végrehajtás átvételét, sor kerül.

A Javaslat a 2005/214/IB kerethatározatnak történő megfelelés érdekében az alábbi pontokon módosítja az Szjstv.-t:

1. a pénzbüntetés végrehajtását kiterjeszti a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési jogsértésekre is, tekintettel arra, hogy ebben az esetben nem a szabályszegést kell vizsgálni és azt a magyar hatóságoknak elbírálni, hanem a külföldi hatóság által a 2005/214/IB kerethatározatban rögzített ügycsoportjának megfelelően átadott, jogerősen megállapított pénzbüntetés végrehajtását kell biztosítani,
2. figyelemmel arra, hogy a hazai szabályozás a közigazgatási bírságok esetén kizárólag az adók módjára történő behajtást teszi lehetővé, a Javaslat kizárja a szabálysértések esetén biztosított közérdekmű munkával való megváltás és elzárás lehetőségét,
3. a végrehajtás eredményessége érdekében a Javaslat rögzíti, hogy az elévülés a végrehajtás átvételének időpontjától számítható azzal, hogy a közigazgatási bírságok esetén is a szabálysértésekre irányadó abszolút elévülési idővel, két évvel kell számolni,
4. a 2005/214/IB kerethatározatban foglaltaknak megfelelően pontosítja a végrehajtással érintett legmagasabb összeget.

A módosítások továbbra sem biztosíthatják azonban azt, hogy az egyes közlekedési jogsértések miatt eljáró közigazgatási hatóságok végrehajtásra átadják a jogerősen kiszabott és be nem fizetett közigazgatási bírságokat, figyelemmel arra, hogy ezen hatóságok nem felelnek meg a 2005/214/IB kerethatározatban felsorolt hatóságok kritériumainak (büntetőbíróság által elbírált ügyek). Tehát a módosítás csak a közigazgatási bírsággal sújtott közlekedési szabályszegések miatt kiszabott pénzbírság végrehajtásának átvételét teszi lehetővé, ezek átadására – az alább jelzett kivétellel – továbbra sincs mód.

Az Európai Unió e kérdést szabályozó irányelvének meghozataláig a Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről, valamint egyes törvényeknek a közlekedésbiztonságot elősegítő európai uniós és nemzetközi kötelezettségek végrehajtásához szükséges módosításáról szóló 2012. évi CLXX. törvény alapján a csatlakozott országok tekintetében van lehetőség a közigazgatási bírsággal sújtott közlekedési szabályszegések miatt kiszabott pénzbírság végrehajtásának átadására.

Az Szjstv. rendelkezései értelmében a végrehajtásra átvett pénzbüntetések a végrehajtó, tehát a magyar állam bevételeit képezi.

A Javaslattal biztosítható a 2005/214/IB kerethatározatnak való teljes körű megfelelés.

50-51. §

A Bnytv. 68. § (1) bekezdés h) pontjához, 69. § (3) bekezdéséhez és 96. §-ához

1. Annak érdekében, hogy megvalósuljon a teljes elektronizálás az adatigénylések tekintetében is, a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnytv.) 69. § (3) bekezdés módosítása szükséges. A módosítás továbbá az E-ügyintézési törvénnyel való összhang biztosítását is szolgálja.

2. A személyvédelmi feladatokat ma Magyarországon, a rendőrség keretein belül két szerv végzi: a Készenléti Rendőrség és a Terrorelhárítási Központ, melyek egyaránt ellátnak létesítményvédelmi feladatokat is. A rendőrségi szerveken kívül van még egy harmadik fegyveres szerv, mely ugyancsak ellát személy- és létesítményvédelmi tevékenységet, az Országgyűlési Őrség.

Mindhárom szerv ugyanazon elvek mentén végzi a személy- és létesítményvédelmi tevékenységet, ugyanakkor míg a Terrorelhárítási Központ, illetve az Országgyűlési Őrség megalakulását követően e szervek számára sor került a személy- és létesítményvédelmi feladatok ellátása érdekében történő adatigénylésekhez, illetve -hozzáférésekhez szükséges rendelkezések

megteremtésére, addig az általános rendőri feladatok ellátására létrehozott szerv számára a megfelelő jogosultságok biztosítása elmaradt. A személy- és létesítményvédelmi feladatok egységes elvek mentén történő ellátásának biztosítása érdekében indokolt tehát, hogy az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv is hozzáférhessen ilyen célból a bűnügyi nyilvántartáshoz.

A Bnytv. 96. §-ához

2018. január 1-jével hatályba lép az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.), amely a hatósági eljárásjog megreformálásával tölti be az általános eljárásjogi kódex szerepét. Az Ákr. 8. § (3) bekezdése értelmében miniszteri rendelet már nem állapíthat meg kiegészítő eljárásjogi rendelkezést. Erre tekintettel, a jelenleg miniszteri rendeletben található, a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítására vonatkozó rendelkezéseket kormányrendeletben szükséges elhelyezni. Ennek megfelelően módosul a Bnytv. érintett felhatalmazó rendelkezése.

52-61. §

A Btk. 33. §-ának (6) bekezdéséhez és ezzel összefüggésben a Bv. tv. 31. §-ához

A Bv. tv. 14. § (5) bekezdése alapján a szabadságvesztés és a kényszerintézkedés foganatosítása a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtását megszakítja. Ilyen esetben tehát előfordulhat, hogy az utóbb életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélnél a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés egészen addig nem hajtható végre, amíg az elítéltet az életfogytig tartó szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátják (azaz legkevesebb huszonöt év elteltével) vagy amíg őt a kötelező kegyelmi eljárás eredményeként nem szabadítják. Így – szemben az elzárással vagy a közérdekű munkával – a hatályos szabályok alapján a pénzbüntetés lényegében korlátlan ideig végrehajtható, amely az elítéltre nézve méltánytalan. Szükséges ezért egyrészt kizárni a pénzbüntetés életfogytig tartó szabadságvesztés melletti kiszabásának lehetőségét, másrészt rögzíteni, hogy életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a pénzbüntetés végrehajtásának nincs helye.

A Btk. 92/A. §-ához

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 2016. január 1-je óta hatályos 92/A. §-a szabályozza azt az esetet, amikor a jogerősen befejezett szabálysértési ügyben utólag, perújítás eredményeként bűncselekmény miatti szankcionálásra kerül sor, melynek során a szabálysértés miatt kiszabott jogkövetkezményt a büntetőeljárásban kiszabott szankcióba be kell számítani. A hatályos szabályozásnak a fiatalkorúak speciális szabadságelvonással járó intézkedésére vonatkozó hiányossága, továbbá az, hogy a jelenlegi szöveg az egyes jogkövetkezmények beszámításánál irányadó mértékek tekintetében sem követi le megfelelően a szankciók tartamára vonatkozó hatályos rendelkezéseket, indokoltá teszik a rendelkezés pontosítását és kiegészítését.

A Btk. 92/B. §-ához

A rendkívüli jogorvoslat bizonyos formáiban folytatott eljárás eredményeként gyakorta előforduló eset az, amikor a rendkívüli jogorvoslat folytán eljáró bíróság, vagy a jogorvoslati eljárás eredményeként lefolytatott megismételt eljárásban eljáró bíróság a jogerő áttörése mellett az alapügyben hozott határozatban kiszabott büntetés illetőleg intézkedés mértékében vagy nemében más büntetést vagy intézkedést szab ki. Miután az alapügyben hozott jogerős ítélet alapján a jogkövetkezmények tekintetében a végrehajtás már leggyakrabban megkezdődött, rendezésre szorul a már végrehajtott és a rendkívüli jogorvoslat, vagy a megismételt eljárás eredményeként meghozott határozatban kiszabott szankció viszonya. Ennek alapjait teremti meg a módosítás annak kimondásával, hogy a már végrehajtott büntetés vagy intézkedés beszámításáról rendelkezni kell. Az azonos nemű büntetés vagy intézkedés beszámításának módja nem, kizárólag az igényel jogszabályi szintű szabályozást, ha az alapügyben hozott ítélettől a rendkívüli jogorvoslat vagy a megismételt eljárás során megváltoztatott ítéletben kiszabott büntetés vagy intézkedés neme tér el, melynek részéletszabályait a Javaslat büntetés és intézkedés nemenként rögzíti. Fontos kiemelni továbbá, hogy a beszámítás nem csak akkor végezhető el, ha a büntetés vagy az intézkedés teljes tartama végrehajtásra került, hanem abban az esetben is, ha a büntetés vagy intézkedés egy részét hajtották végre. Ilyenkor értelemszerűen a büntetés vagy az intézkedés már végrehajtott részét kell beszámítani.

A Btk. 186. § (4a) bekezdéséhez

A Btk. egészségügyi termék fogalma értelemszerűen magába foglalja a gyógyszereket is. A tényállásban szereplő gyógyszer meghamisítása, illetve a hamisított gyógyszer fogalmak értelmezése az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 1. § 42. pontjában meghatározott fogalom – amely az Európai Parlament és a Tanács az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelvnek a hamisított gyógyszerek jogszerű ellátási láncba való bekerülésének megakadályozása tekintetében történő módosításáról szóló 2011/62/EU irányelv (2011. június 8.) fogalmat implementálja a magyar jogba – alapján történhet. E szerint: „Hamisított gyógyszer: bármilyen gyógyszer, amellyel kapcsolatban - a nem szándékos minőségi hiányosság esetét kivéve - az alábbiak valamelyike hamisan van feltüntetve:

- a) azonossága, így annak csomagolása és a címkézése, megnevezése, a hatóanyagokat, segédanyagokat és azok hatáserősségét jelölő összetétele,
- b) eredete, így a gyártója, a gyártó országa, a származási országa vagy a forgalombahozatali engedély jogosultja,
- c) előtörténete, így az alkalmazott forgalmazási lánc azonosítását lehetővé tevő nyilvántartások és dokumentumok;

függetlenül attól, hogy ez sérti-e a szellemi tulajdonjogot;” Ennek megfelelően hamisított gyógyszernek minősül az olyan gyógyszer is, amelyet a legális ellátási lánc megszakításával, jogellenesen, kereskedelmi céllal értékesítenek.

Ugyanakkor új jelenség, hogy Magyarországra nagy mennyiségben, illegálisan kizárólag gyógyszer előállítására alkalmas gyógyszer-hatóanyag érkezik. A hatályos szabályozás szerint ezen anyagok nem minősülnek egészségügyi terméknek.

Annak érdekében, hogy azokkal a személyekkel szemben, akik a kizárólag gyógyszer előállítására alkalmas hatóanyagokkal arra feljogosító engedély nélkül kereskednek, valamint akik a gyógyszerésztől, gyógyszer-nagykereskedőtől az eredeti készítményeket nagymennyiségben, szervezeten megszerzik és továbbadják, hatékonyabb legyen a büntetőjogi fellépés, szükséges az előkészületi magatartás pönalizálására is, hasonlóan a teljesítményfokozó szerrel visszaélés (Btk. 185. §) bűncselekményhez.

A Btk. 279. § (1) és (2) bekezdéséhez

A bírósági eljárás zavartalanságának védelme az igazságszolgáltatás megfelelő működése érdekében biztosítandó közérdek. Ennek megfelelően a fokozott védelem, azaz a hatósági eljárás megzavarása tényállásán belül a bírósági eljárásban való elkövetés minősített esetként kezelése alkotmányos indokokkal alátámasztható.

A rendelkezésre álló statisztikai adatok azt mutatják, hogy indokolt az „eljárás meghiúsítása” fordulat minősített esetként kezelésének megszüntetése és beépítése az alaptényállás keretei közé, mivel e bűncselekmény előfordulása meglehetősen ritka, a legújabb eljárás kódexek komplex, garanciákkal övezett szabályai mellett pedig ezen esetkör megvalósulása még kevésbé valószínű.

A Btk. 396. §-ához

Mivel nyomatékos társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy a költségvetésbe visszakerüljenek az onnan jogellenesen kikerülő pénzeszközök, a Btk. 396. §-ának (8) bekezdése a büntetés korlátlan enyhítésére ad lehetőséget, feltéve, hogy az elkövető a cselekményével a költségvetésnek okozott vagyoni hátrányt a vádirat benyújtásáig megtéríti. A Btk. ezt a kedvezményt valamennyi értékhatár esetén biztosítja, azonban ha a költségvetési csalást bünszövetségben vagy üzletszerűen követik el, korlátlan enyhítésre nem kerülhet sor.

Jogalkalmazói tapasztalatok szerint a költségvetési csalást jellemzően üzletszerűen követik el, azonban mivel ez esetben a korlátlan enyhítés nem alkalmazható, ez adott esetben azt eredményezheti, hogy egy nagyobb (azaz ötszázezer-egy és ötmillió forint közötti) vagyoni hátrányt üzletszerűen okozó terheltet ki kell zárni a kedvezményből, míg egy különösen jelentős (azaz ötszázmillió forint feletti) vagyoni hátrányt nem üzletszerűen okozó terhelt büntetése

korlátlanul enyhíthető lesz. A Javaslat szerinti módosítással az üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás terheltje motiválttá válik abban, hogy az általa okozott vagyoni hátrányt a lehető leghamarabb visszafizesse az államnak.

Nem indokolt ugyanakkor a korlátlan enyhítés lehetőségét minden esetben biztosítani, ezért a Javaslat szerint a különös visszaesőkre a rendelkezés nem alkalmazható. A Btk. 459. §-a 31. pontjának a) alpontja határozza azt meg, hogy különös visszaesőnek az a visszaeső számít, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményt követ el. A normavilágosság követelményére figyelemmel a javaslat azt is meghatározza, hogy a költségvetési csalás szempontjából mit kell hasonló jellegű bűncselekménynek tekinteni. E körbe tartozik a Btk. XXXIX. Fejezetének valamennyi törvényi tényállása.

A Btk. 408. §-ához

A jogosulatlan pénzügyi tevékenységek elsősorban a nemzetgazdasági érdekeket sértik, mivel kiszorítják a legális piaci szereplőket a befektetőknek ígért, minden közgazdasági realitást nélkülöző magas kamat- és hozamígérettel, másrészt ezek betarthatatlansága végül jellemzően a befektetők károsodásához vezet. Megfigyelhető napjainkban, hogy az engedély nélkül végzett pénzügyi tevékenységhez (betétgyűjtés, portfóliókezelés, stb.) közvetítói hálózat kiépítése társul. E közvetítói hálózatok a jogosulatlan tevékenység működtetésében jelentős szerepet játszanak, társadalomra veszélyességük főként abban áll, hogy megsokszorozzák a visszaélések hatókörét, multiplikáló hatással bírnak, és ez a bűncselekmény káros következményeinek súlyában, kiterjedtségében is megnyilvánul.

A pénzügyi tevékenységekhez kapcsolódóan beszélhetünk függő és független közvetítói, illetve ügynöki tevékenységekről. A Btk. nem valamennyi pénzügyi tevékenységhez kapcsolódóan vonja büntetőjogi felelősség alá a jogosulatlanul végzett közvetítói tevékenységet önálló tettesként. Jelenleg a független biztosításközvetítő tevékenység büntetendő. A gyakorlatban nem egyértelmű, hogy a jogosulatlan pénzügyi tevékenységet folytató elkövetők tevékenységéhez kapcsolódó úgynevezett közvetítói, illetve ügynöki tevékenység bűnsegédi magatartásként értékelendő-e. Megjegyzendő, hogy ha a cselekmény kárt okoz, és csalás megállapítására kerül sor, a közvetítő, illetve az ügynök lesz az, aki jellemzően a megtévesztő magatartás kifejtője, így e cselekménynek az elkövetője. A közelmúltban ismertté vált nagyobb visszhangot kiváltó bűnügyek felvetik a büntetőjogi felelősség megállapíthatóságának egyértelművé tételét a közvetítói, illetve ügynöki tevékenység vonatkozásában is, ha azt engedély vagy bejelentés hiányában végzik. Ezen elkövetési magatartás büntetendővé nyilvánítása előrehozott védelmet biztosít, hiszen a tevékenységi láncolatban előrébb állók magatartását rendeli önálló tettesként büntetni.

A módosítás révén a jövőben a nyilvántartásba vétel, illetve a bejelentés hiányában közvetítói vagy ügynöki tevékenységet végzők is önálló tettesként felelnek. Az egyes ágazati szabályok a függő közvetítói tevékenység megkezdését vagy a felügyelet által vezetett nyilvántartásba

vételhez, vagy a tevékenységnek a felügyelethez történő bejelentéséhez köti. Nyilvántartásba vételét vagy maga a közvetítő kezdeményezi, vagy arra a bejelentés megtételét követően kerül sor. A függő közvetítői, illetve ügynöki tevékenység bejelentésére az adott pénzügyi tevékenységet végző köteles, a bejelentésről e tevékenység folytatója legális tevékenység esetében értelemszerűen tudomással bír, illetve a bejelentés megtörténtéről maga is meggyőződhet, sőt a szakmai szabályok szerint meggyőződni köteles.

Mindazonáltal a büntetőjogi felelősség megteremtése feltételezi az adott személy részéről az elvárhatóságot, vagyis, hogy az ágazati szabályok egyértelműen rögzítsék azt, hogy a bejelentési kötelezettség alá eső közvetítői, illetve ügynöki tevékenység megkezdése előtt – tekintve, hogy a bejelentési kötelezettség alanya és a büntetőjogi felelősség alanya eltér – milyen kötelezettsége terheli a közvetítőt, illetve az ügynököt tekintetben, hogy a tevékenység jogszabályszerű folytatásáról meggyőződjön.

A biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bit.) 369. § (2) bekezdése a biztosításközvetítői tevékenység végzésének feltételül szabja – a 370-371. §-ban foglalt kivételekkel –, hogy a biztosításközvetítő (függő és független biztosításközvetítő egyaránt) aktív státuszban szerepeljen az MNB által vezetett felügyeleti biztosításközvetítői nyilvántartásban (Regiszter). A Bit-nek a biztosításközvetítők nyilvántartását érintő előírásaira – így különösen a 411. § (1) bekezdésére, 412. § (6)-(7) bekezdéseire, a 267. § (1) bekezdés j) pontjára, illetve a 268. § (1) bekezdés f) pontjára – figyelemmel a biztosításközvetítő a Regiszterbe annak a biztosítónak vagy engedélyezett biztosításközvetítőnek (alkusznak vagy többes ügynöknek) a bejelentése alapján kerül, akinek a biztosításközvetítő biztosítást közvetít. Az alkuszt és a többes ügynököt – a tevékenységi engedély megadását követően – az MNB veszi nyilvántartásba.

A Bit. 374. § (1) bekezdése alapján a felügyeleti nyilvántartásban szereplő természetes személy biztosításközvetítő a biztosításközvetítői tevékenységet a biztosító, a többes ügynök vagy a független biztosításközvetítő által kiállított arcképes igazolvány birtokában folytathatja. A nevezett jogszabályhely (2)-(4) bekezdései alapján az igazolványnak tartalmaznia kell a természetes személy nevét, címét, és a Felügyelet által megállapított nyilvántartási számát. Abban az esetben, ha a nyilvántartásban szereplő természetes személy a biztosításközvetítői tevékenységét gazdálkodó szervezettel fennálló munkaviszony, megbízási vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében végzi, az igazolvány tartalmazza - az (1) bekezdésben meghatározottakon túl - a gazdálkodó szervezet nevét, székhelyét és cégjegyzékszámát (nyilvántartási számát). Ha a Felügyelet a biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy felügyeleti nyilvántartásban szereplő státusza inaktív szerepeltetéséről döntött, a közvetítő köteles az arcképes igazolványt a kibocsátónak visszaadni.

A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységekről szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) 111. § (1)-(2) bekezdései alapján a befektetési vállalkozás és az árutőzsdei szolgáltató a befektetési

szolgáltatási tevékenysége végzéséhez, illetőleg árutőzsdei szolgáltatása nyújtásához közvetítőt vehet igénybe, mely közvetítő lehet függő ügynök, illetve befektetési vállalkozás.

A befektetési vállalkozás a Bszt. 111. § (1) bekezdése szerinti megállapodást azzal a Magyarország területén székhellyel, lakhellyel (tartózkodási hellyel) rendelkező függő ügynökkel köthet, amely szerepel a Felügyelet 159. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásában, vagy más EGT-államban székhellyel, lakóhellyel (tartózkodási hellyel) rendelkező függő ügynökkel köthet, amelyet a székhelye, lakóhelye (tartózkodási helye) szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatósága vagy a 159. § (3) bekezdése szerinti esetben a Felügyelet nyilvántartásba vett.

A Bszt. 114. § (1) bekezdése értelmében a befektetési szolgáltatási tevékenység, kiegészítő szolgáltatás, illetőleg az árutőzsdei szolgáltatás közvetítésére irányuló tevékenységet függő ügynökként - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - az végezhet, aki szerepel a Felügyelet 159. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartásában és megfelel a 111-116. §-ban foglalt rendelkezéseknek. A Felügyelet - kérelmére - azt a függő ügynököt veszi nyilvántartásba, aki megfelel az e törvényben és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban foglaltaknak. A kérelméhez mellékelni kell többek között a megbízóval kötött szerződést. A Felügyelet a nyilvántartásba vételről vagy annak elutasításáról szóló döntését közli a kérelmezővel. A Bszt. 114. § (6) bekezdése alapján a Felügyelet törli a nyilvántartásból a függő ügynököt, ha a befektetési vállalkozás és árutőzsdei szolgáltató a 123. § (1) bekezdés e) pontja alapján a közvetítővel kötött szerződés megszűnését bejelenti.

Az egyes fizetési szolgáltatókról szóló 2013. évi CCXXXV. törvény 55. § (1) bekezdése szerint, ha pénzforgalmi intézmény, elektronikuspénz-kibocsátó intézmény pénzforgalmi közvetítőt kíván igénybe venni, azt a Felügyeletnek a szerződés megkötését követő öt munkanapon belül bejelenti. Az 55. § (2) bekezdése értelmében a pénzforgalmi intézménynek, elektronikuspénz-kibocsátó intézménynek pénzforgalmi közvetítői tevékenységet kizárólag az végezhet, akit a Felügyelet az (1) bekezdésben foglalt bejelentést követően a 85. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartásba felvesz és megfelel az e törvényben, valamint az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban foglaltaknak.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 202. § (1) bekezdése alapján a Felügyelet ellenőrzési tevékenységének ellátása és a fogyasztók érdekeinek védelme céljából nyilvántartást vezet a közvetítőkről és a közvetítői alvállalkozókról. A 21. § (1) bekezdése alapján a függő ügynök - ide nem értve a jelzáloghitel közvetítői tevékenységet végző függő ügynököt - a Felügyelet engedélye nélkül végezhet ügynöki tevékenységet. Ugyanakkor a 21. § (2) bekezdése értelmében a pénzügyi intézmény az általa megbízott függő ügynök, többes ügynök és közvetítői alvállalkozó személyét, valamint az alkusz az általa megbízott közvetítői alvállalkozó személyét a Felügyelet által meghatározott módon és gyakorisággal köteles bejelenti a Felügyeletnek.

Az ellenőrzések hatékonyságának fokozása és a fogyasztók érdekeinek védelme, valamint a visszaélések megakadályozása érdekében ugyanakkor szükséges egyértelműsíteni, hogy a függő ügynöki tevékenység folytatásának feltétele, hogy szerepelnek a Felügyelet által vezetett nyilvántartásban. Ezt a módosítást az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló előterjesztés 110. §-a végzi el a következők szerint.

„A Hpt. 21. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A függő ügynök – ide nem értve a jelzáloghitel közvetítői tevékenységet végző függő ügynököt – a Felügyelet engedélye nélkül, a 202. § szerinti nyilvántartásba vételt követően végezhet ügynöki tevékenységet.””

Áttekintve az ágazati szabályozásokat megállapítható, hogy a függő ügynök tevékenysége bejelentéséről, így annak jogszerű folytatásáról a Felügyelet által vezetett – a honlapján nyilvánosan elérhető – nyilvántartásokból egyértelműen meggyőződhet.

Végezetül említést érdemel, hogy az önkéntes kölcsönös biztosító pénztári, magánnyugdíjpénztári vagy foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltatási tevékenységhez kapcsolódóan az ágazati törvények terminológiájából adódóan e tevékenységek nem is értelmezhetők, így e tevékenység büntetendővé nyilvánítására ezen ágazatokhoz kapcsolódóan nem is kerül sor.

A Btk. 422. §-ához

A Btk. 422. §-a rendeli büntetni a tiltott adatszerzés büntettét, amely az arra jogosított állami szervek által elvégezhető titkos adatszerzéshez, információgyűjtéshez hasonló, ám jogosulatlanul végzett magatartások szankcionálását biztosítja. E tényállással összefüggésben az elmúlt időszakban jogértelmezési vita alakult ki, mert az eredeti jogalkotói szándékkal szemben a joggyakorlat a „más lakása, egyéb helyisége, vagy az azokhoz tartozó bekerített hely” kifejezés alatt csak a magánlaksértés (Btk. 221. §) bűncselekményhez kapcsolódó értelmezés szerinti magánlakást érti. Erre figyelemmel tehát például a középületekben, intézményekben, hivatalokban, gyárakban, boltokban, stb. lévő, nem lakás célját szolgáló helyiségekben végzett tiltott adatszerzés nem büntethető.

A jogalkotó eredeti szándéka – mint az a Btk. 422. §-ához fűzött miniszteri indokolásból is kiderül – az volt, hogy minden olyan magatartás szankcionálható legyen, amely során a magánszemély elkövető alapvetően zárt térben olyan titkosszolgálati/leplezett eszközt alkalmaz, amelyhez – ha azt hatóság végezné – a hatóságnak bírói engedélyre lenne szüksége. Az ilyen helyen tartózkodók ugyanis joggal számíthatnak bizonyos fokú védettségre személyes adataikat, magántitkaikat, gazdasági, illetve üzleti titkaikat illetően. Annak érdekében, hogy a jogalkotói szándék maradéktalanul érvényesüljön és a jogértelmezési probléma megoldódjon, a Javaslat a tiltott adatszerzés bűncselekmény elkövetési helyét tágabban határozza meg oly módon, hogy a

bárki számára hozzáférhető helyen vagy a közösségi közlekedési eszközökön történt tiltott adatszerzés továbbra sem lesz szankcionálható.

A Btk. 219. §-át érintő szövegcserehez

Az Európai Unió adatvédelmi csomagja átfogóan újraszabályozta a tagállami adatvédelem területét. A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Rendelet) közvetlenül alkalmazandó rendelkezéseket tartalmaz a hatálya alá tartozó adatkörre vonatkozóan. A Rendeletet kiegészítő, a tagállami jogba átültetendő rendelkezéseket határoz meg a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv). Mivel a Rendelet közvetlenül alkalmazandó, a hatálya alá tartozó területen a magyar jogban horizontális adatvédelmi szabályozást rögzítő az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) részleges deregulálására kerül sor, és csak a Rendelet hatálya alá nem tartozó – az Irányelv által is érintett – területen lesz alkalmazandó. Ebből következően a Rendelet kötelező alkalmazásának időpontjától, azaz 2018. május 25-től a Btk. 219. §-ában meghatározott kerettényállást kitöltő adatvédelmi szabályozás két keretkitöltő normaanyagra fog támaszkodni: a Rendeletre és az Infotv.-re. Ennek megfelelően kerül kiegészítésre a személyes adattal visszaélés bűncselekményének kerettényállása.

Az említett európai uniós jogi aktusok és a velük összhangban módosuló Infotv. az adatalany jogai körébe tartozó, az őt érintő adatkezelésekről történő utólagos tájékoztatási jogosultságába tartozó, az adatkezelési folyamat során érvényesülő tájékoztatási jogosultságát hozzáféréshez való jogként definiálja. A hatályos Infotv. 20. §-ában szereplő előzetes tájékoztatási kötelezettség nem tartozik ebbe a körbe, és e kötelezettség megsértését a gyakorlat jelenleg sem tekinti tényállásszerű elkövetési magatartásnak. Ennek megfelelően a 219. § (2) bekezdésében szereplő elkövetési magatartás pontosítására kerül sor akként, hogy a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása csak az uniós aktusok által hozzáféréshez való joggal, azaz az utólagos tájékoztatással összefüggésben lehet tényállásszerű. A Javaslat ennek megfelelően pontosítja terminológiai szempontból az érintett rendelkezést.

A Rendelet 9. cikke és annak nyomán az Infotv. tervezett módosítása kiveszi a személyes adat különleges kategóriái – a különleges adatok – köréből a bűnügyi személyes adatokat és azt önálló kategóriaként fogja kezelni. Az azonos szintű büntetőjogi védelem azonban megkívánja, hogy a bűnügyi személyes adatra elkövetett személyes adattal visszaélés továbbra is fokozottabb büntetőjogi védelmet élvezzen, ezért a 219. § (3) bekezdésében szereplő minősített eset

módosítása is szükséges.

A Btk. 286. és 349. §-át érintő szövegcserehez

Az Üttv. 4. § (1) bekezdése felsorolja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlására az alábbiak jogosultak: ügyvéd, európai közösségi jogász, külföldi jogi tanácsadó, kamarai jogtanácsos, alkalmazott ügyvéd, alkalmazott európai közösségi jogász, ügyvédjelölt és ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadó.

A hatályos szabályozás szerint a zugírászat (Btk. 286. §) bűncselekménye esetében elkövetőként ügyvédi, jogtanácsosi, vagy közjegyzői tevékenységet jogosulatlanul folytató személy jöhet szóba. Tekintettel arra, hogy a tényállás által védeni kívánt jogtanácsosi tevékenység az Üttv. fent említett rendelkezése szerint ügyvédi tevékenységnek minősül, így a zugírászatnál elegendő erre és a közjegyzői tevékenységre utalni. Ebben az esetben indokolt minden jogosulatlan ügyvédi tevékenységre a büntetőjogi védelmet kiterjeszteni

A mező- és erdőgazdasági hasznosítású föld jogellenes megszerzése (Btk. 349. §) bűncselekmény esetében a szerződés megkötésében közreműködő ügyvéd, jogtanácsos, vagy közjegyző is azonos módon felel, mint a szerződő felek. Ennek a körnek a kiterjesztése nem indokolt minden ügyvédi tevékenységet végző olyan személyre, akik érdemben és felelősséggel nem tudnak a szerződéskötésben közreműködni (pl. ügyvédjelölt, alkalmazott ügyvéd) ezért itt a „jogtanácsos” kifejezés pontosítása szükséges, „kamarai jogtanácsos”-ra.

A Btk. 286. §-a a jogban járatlan személyek érdekeinek védelme érdekében rendeli büntetni a zugírászat bűncselekményét. A hatályos rendelkezés alapján a jogosulatlanul és üzletszerűen végzett ügyvédi, jogtanácsosi vagy közjegyzői tevékenység tartozik e körbe. A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Szüt.) egy speciális tudást igénylő jogterületen, az iparjogvédelem területén szabályozza a jogi képviselőt. A Szüt. 1. § (1) bekezdése szerint a szabadalmi ügyvivő feladata, hogy ügyfelét iparjogvédelmi ügyben jogai érvényesítéséhez és kötelezettségei teljesítéséhez hozzásegítse; ennek során iparjogvédelmi ügyekben megbízás vagy kirendelés alapján képviselőt lát el az illetékes bíróságok és más hatóságok előtt, beadványokat, szerződéseket és egyéb okiratokat szerkeszt, valamint iparjogvédelmi ügyekben kutatásokat végez, szakvéleményt, tanácsot és tájékoztatást ad.

A képesítés és szakértelem nélküli szabadalmi szolgáltatók számának növekedésével egyidejűleg - a szellemi alkotások valós jogi védelmére alkalmatlan bejelentésekre figyelemmel - a szellemi tulajdon védelme nem lesz megfelelő szintű. A bejelentések esetleges elutasítása vagy megsemmisülése évek múlva következik be, illetve adott esetben csak utólag derül ki, hogy a túlzottan korlátozott oltalom miatt a megszerzett jog valójában értéktelen. Mindezekre figyelemmel indokolt, hogy ezen a speciális jogterületen, az ügyvédi törvényhez hasonlóan szigorú törvényi követelményekkel szabályozott, jogi képviselőre jogosító szabadalmi ügyvivői tevékenység is hasonló védelmet élvezzen a zugírászat tényállásában, mint az ügyvédi, vagy a

közjegyzői tevékenység.

A Btk. 422. §-át érintő szövegcserehez

A Btk. 422. §-ának módosítására tekintettel a szövegcsere célja a tényállás pontosítása.

62-85. §

Az EÜtv. 22. §-át érintő módosítások technikai jellegű, a bíróság eljárási formájára utaló pontosításokat tartalmaznak. Az körülmény, hogy a Javaslat lehetővé teszi a bíróság iratok alapján történő elzárását természetesen nem zárja ki, hogy a bíróság amennyiben azt indokoltnak tartja a kérdésben ülést tartson.

A Javaslat az Európai Unió tagállamai közötti jogsegélyek esetén valamennyi jogintézmény tekintetében következetesen végigvezeti, hogy – eltérő szabályozás hiányában – a tagállami hatóságok közötti kapcsolattartásra közvetlenül kerül sor. A Javaslat ugyancsak az egyértelmű – és kialakult – jogalkalmazás biztosítása végett meghatározza, hogy ugyan a nemzetközi bűnügyi jogsegélyi együttműködés teljesítésére, előterjesztésére igazságügyi hatóság (bíróság, ügyészség) jogosult, azonban annak során a nyomozó hatóság is megfelelő módon közreműködhet.

Az EÜtv. 62/B.§ (2) bekezdésének hatályos szabályozása a fogvatartott személy átadását a fogvatartott személy hozzájárulásához kötötte. Ezzel szemben az európai nyomozás határozatról szóló irányelv 22. cikk (2) bekezdés a) pontja (2014/41/EU irányelv) a fogvatartott hozzájárulásának hiányát csupán mérlegelhető és nem kötelező megtagadási okként nevesíti. Az új szabályozás lehetővé teszi az irányelvnek megfelelő magyar jogalkalmazást, amely során a fogvatartott személy nyilatkozata a teljesítés során figyelembe vehető. A teljesítést a fogvatartott személy nyilatkozatára figyelemmel a magyar hatóság is megtagadhatja, de akár az európai nyomozási határozatot előterjesztő tagállam szabályozása is kizárhatja a hozzájárulás hiánya esetén a fogvatartott személy átvételét. A Javaslat az irányelv 23. cikkének (2) bekezdésére figyelemmel az előbbi kifejtettek szerint alakítja át az EÜtv. 63/B. § (2) bekezdését is.

A Javaslat az EÜtv. tárgy visszaadására vonatkozó szabályait átalakítja, amellyel kapcsolatban az Nbjt. azonos jogintézményének szabályainál kifejtettek az irányadóak. Az EÜtv. esetében a kiszolgált adminisztratív – körözési – eljárás a Schengeni Információs rendszer, amelynek ágazati szabályait a 2012. évi CLXXI. törvény jelen Javaslattal módosított szabályai tartalmazzák.

A felügyeleti intézkedést elrendelő határozat végrehajtására irányuló jogsegélyhez

A Javaslat a gyakorlati igényeknek, valamint a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló 2009/829/IB (2009. október 23.) tanácsi kerethatározat rendelkezéseinek maradéktalan érvényesülése érdekében újra szabályozza az

EUtv. V. fejezetében foglalt jogintézményt. Ennek során a Javaslat e fejezeten is átvezeti az EUtv. korábbi indokolatlan „elismeri és végrehajtja” fogalomhasználatával és ezzel kapcsolatos szabályozási rendszerével kapcsolatos változásokat, amelyek átvezetésére az EUtv. más jogintézményei esetében korábban már sor került.

A kerethatározatban meghatározott felügyeleti intézkedések döntő többsége a magyar jogszabályok alapján értelmezhető és végrehajtása átvehető, azonban két esetben (jelentkezési kötelezettség és elérhetőség változásának bejelentési kötelezettsége) a büntetőeljárásban jelenleg ismeretlen előírások átvételének kötelezettsége áll fenn. E két intézményt az EUtv. önálló, rendbírsággal sújtható terhelti kötelezettségként vezeti be.

A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételéről a nyomozási bíró az iratok alapján dönt. Az eljárás azért az iratok alapján történik, mert az intézmény sajátossága okán a terhelt a megkeresés előterjesztésekor jellemzően a megkereső államban tartózkodik, magyarországi megjelenésre nem kötelezhető.

A felügyeleti intézkedés végrehajtása során a magyar jogszabályok az irányadóak, azzal, hogy a magatartási szabályok megszegése miatt rendbírság kiszabásának helye lehet, azonban a terhelt személyi szabadsága nem korlátozható. Természetesen a terhelt őrizetbe vételének helye lehet abban az esetben, ha magatartása olyan cselekményt valósít meg, amely önmagában is az őrizet elrendelésére adhat alapot.

Tagállamok közötti információcsere és a konzultációs eljáráshoz

A Javaslat a gyakorlati tapasztalatok alapján újra szabályozza a konzultációs eljárás intézményét, amelynek célja a párhuzamos eljárásokból fakadó joghatósági összeütközések feloldása. A konzultációs eljárás a tagállami hatóságok közötti információcserével, a párhuzamos eljárás tényének beazonosításával kezdődik. A hatályos szabályozással ellentétben a Javaslat az egyeztetés ezen szakaszát az eljárást folytató szervhez telepíti, annak érdekében, hogy az eljárással kapcsolatos adatok közvetlenül és gyorsan beazonosítható legyenek. A konzultációs eljárást megelőző információcserét minden esetben az indukálja, hogy az eljárást folytató szerv – jogsegély, európai elfogatóparancs, érintett által történt tájékoztatás stb. alapján – információval rendelkezik arról, hogy egy másik tagállam azonos tárgyban büntetőeljárást folytat. Ennek megfelelően jellemzően rendelkezésre áll a vélt párhuzamos eljárást folytató szervre vonatkozó adat (elérhetőség). A felvetődött kérdés mielőbbi tisztázását a közvetlen kapcsolatfelvétel biztosítja. Amennyiben azonban a megkeresett szerv nem tudja beazonosítani az eljárást, vagy az eljárást ténylegesen folytató másik szervet, úgy a Javaslat a legfőbb ügyészt jelöli ki, hogy megkísérelje beazonosítani a megkereső hatóság által megjelölt eljárást. Ennek megfelelően azokban az esetekben, amikor a megkeresésben megjelölt eljárás nem azonosítható (szemben azzal, amikor az eljárás azonosítható, vagy amikor egyértelműen azonosítható, hogy nincs párhuzamos eljárás) a választ a legfőbb ügyészség fogja megadni.

A párhuzamos eljárások azonosítását követően a legfőbb ügyész hatáskörébe tartozik a magyar állam büntetőjogi igényét érintő egyeztetés lefolytatása. A Javaslat ugyanakkor jelzi, hogy a legfőbb ügyész bevonásával járó egyeztetésre akkor kerül sor, ha a joghatósági konfliktus más módon nem oldható fel. Amennyiben például az eljárással érintett másik tagállam az eljárást megszünteti, Magyarország részére átadja, a konzultációs eljárás lefolytatása indokolatlan.

A Javaslat újraszabályozza a konzultációs eljárás végeredményét is, amely új szabályozás tekintettel van az eljárás lezáró jogsegélyi intézményekre, így különösen a büntetőeljárás átadás, átvétele jogintézményére. Ennek megfelelően a konzultációs eljárás befejezése nem önálló eljárás megszüntetési ok.

Átmeneti rendelkezésekhez

A 2017. évi XXXIX: törvény kialakított az EÜtv. tagállami ítélet figyelembe vételére, megfeleltetésére vonatkozó szabályait. E szabályok egyes rendelkezései eltérnek a korábban hatályban volt külföldi ítélet elismerése szabályaitól, nevezetesen a külföldön részben felfüggesztett szabadságvesztés büntetés átalakításával kapcsolatban. A Javaslat átmeneti szabályokat tartalmaz az alábbi esetekre:

- Ha egy elítélt olyan szabadságvesztést tölt, amely részben felfüggesztett büntetés átvételével kapcsolatos és feltételes szabadságra bocsátására még nem került sor, úgy a korábbi a tagállami ítéletet elismerő rendelkezés felülvizsgálható.

- A Javaslat kizárja egyes rendkívüli jogorvoslatok alkalmazásának lehetőségét, ha egy magyar ítélet (jellemzően visszaesést megállapító) rendelkezése egy olyan korábban elismert tagállami ítéleten alapul, amely tagállami ítéletet egy újabb megfeleltetési eljárásban (a megfeleltetés eltérő szabályai okán) eltérő módon állapítanak meg.

A Javaslat EÜtv-t érintő szövegcsereire és hatályon kívül helyezésre vonatkozó rendelkezései jellemzően technikai jellegű, valamint az elektronikus okiratokkal összefüggő technológia semleges fogalmakat bevezető rendelkezéseket tartalmaznak. A Javaslat az egységes fogalomhasználat érdekében az elismerés új (kizárólag az Nbjt-ben szabályozott) jogintézményének megfelelően kivezeti az EÜtv. korábbi indokolatlan „elismeri és végrehajtja” fordulatait.

Az EÜtv. 34. §-nak hatályon kívül helyezését az indokolja, hogy az átmenő átszállítást az EÜtv. X. fejezete teljes körűen az európai elfogatóparancsra kiterjedően is szabályozza, ezért a 34. §-ban felesleges szabályozás található.

Az EÜtv. 66. § (3) bekezdése tartalmazott utalást arra nézve, hogy eljárási jogsegély jogi személyt érintő eljárásokban is teljesíthető. E rendelkezés azonban felesleges és félreérhető volt. Az EÜtv. csupán az európai nyomozási határozatot nem alkalmazó tagállamok esetén

tartalmazott ilyen rendelkezést, amely ugyanakkor nem jelentette, hogy az európai nyomozási határozatot alkalmazó tagállamok esetében ne lett volna jogi személyt érintő eljárásokban helye jogsegély teljesítésének. Az EÜtv. részletszabályai – például az illetékességre vonatkozó szabályok – alapján is egyértelmű, hogy nincs akadálya jogi személyt érintő eljárásokban a jogsegély teljesítésének. Tekintettel arra, hogy a magyar jogrendszer is ismeri a jogi személlyel szemben alkalmazható intézkedéseket, illetve az ezzel kapcsolatos eljárást így az ilyen tárgyban előterjesztett jogsegély a magyar jogrendszer alapelveivel nem ellentétes, a magyar jogrendszerben értelmezhető, azonosítható. Mindezek alapján az EÜtv. 66. § (3) bekezdése kodifikációs szempontból félreérthető (hiszen más jogsegélyek e rendelkezést nem tartalmazták) és felesleges szabályozást tartalmazott. A rendelkezés hatályon kívül helyezése ugyanakkor az itt kifejtettek alapján nem azt jelenti, hogy a jövőben ne lenne helye jogsegély teljesítésének jogi személyt érintő eljárásokban.

86. §

A Javaslat a tárgy visszaadásánál, valamint a NEBEK törvény körözési eljárását érintő szabályozásának módosításánál kifejtettek szerint újra szabályozta a SIS II rendszer lefoglalással kapcsolatos rendelkezéseit.

Az új szabályozás lényege, tekintettel arra, hogy a SIS II rendszerben több – és nem szükségszerűen bűncselekménnyel összefüggő – jogi okból is elhelyezhető figyelmeztető jelzés, hogy találat esetén a figyelmeztető jelzés céljával összhangban úgy kell eljárni, ahogy azt egy magyar eljárásban elrendelt körözés esetén indokolt lenne.

Bűncselekménnyel összefüggésben elhelyezett találat esetén a körözést a lefoglalásra irányuló – ideiglenes – jogsegélynek kell tekinteni.

Amennyiben a körözési rendszer adatai, vagy a tagállami hatósággal kapcsolatos egyeztetés alapján azonosítható, hogy a figyelmeztető jelzés célja a sértett részére történő visszaszolgáltatás volt, úgy alkalmazhatóvá válnak a tárgy visszaadásának egyszerűsített szabályai. Ennek hiányában a lefoglalásra irányuló jogsegély teljesítésére, igazságügyi hatóság közreműködésével az általános szabályok szerint kerül sor.

87. §

Tekintettel arra, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 2010. május 1-jén hatályba lépett módosításával változtak a közérdekű munka büntetés kiszabásának anyagi jogi szabályai, szükségessé vált a kiszabott tartam vonatkozásában az órák napnak való megfeleltetésének rögzítése.

89-123. §

A Bv. tv. 10/B. § (3), (4) és (5a) bekezdéséhez

A gyakorlatban előfordult, hogy a végrehajtó követelésfoglalása a törvényben rögzített kifizetési

határidő leteltéig nem érkezett be a kifizetés végrehajtásért felelős minisztériumhoz. Figyelemmel arra, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága részéről kifejezett elvárás a hatékony jogorvoslat ismérveként az, hogy a döntést késedelem nélkül végrehajtsák és a törvény ennek megfelelően a kártalanítás kifizetésére konkrét, hatvannapos határidőt állapít meg, indokolt, hogy ez a szabályozási célkitűzés érvényesülhessen.

A módosítás révén egyértelmű lesz, hogy a kártalanítás kifizetésének nem lehet akadálya az, ha a végrehajtó követelésfoglalása megfelelő időben nem érkezik meg. Ennek időpontját a kifizetés határnapját megelőző nyolcadik munkanapban rögzíti a rendelkezés. Ezzel párhuzamosan rendeleti szinten garanciális szabályként kerülnek kidolgozásra a végrehajtó tájékoztatásának feltételi mind annak időbeliségére, mind tartalmára vonatkozóan.

A Bv. tv. 14. § (8) bekezdéséhez

A Bv. tv. 14.§-a rendezi a szabadság elvonással járó büntetések, intézkedések és ilyen végrehajtási móddal járó határozatok végrehajtásának sorrendjét. A módosítás a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának helyét jelöli ki azzal, hogy a végrehajtási sorrendben a szabadságelvonással járó büntetés és intézkedés, a kényszerintézkedés, valamint a szabálysértési elzárás végrehajtását követi.

A Bv. tv. 16. § (1) bekezdéséhez

A Bv. tv. hatálya alá tartozó valamennyi végrehajtást érintően jogosult a bíróság, az igazságügyért felelős miniszter, a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter, valamint a gyermekek és az ifjúság védelméért felelős miniszter az eljárás felfüggesztéséről, elhalaszthatásáról vagy félbeszakításáról rendelkezni. Ide tartozik a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtása is, amellyel a Bv. tv. hatálya alá tartozó végrehajtások felsorolását a Javaslathoz kiegészíti. Az intézkedések törvényi alapja egyrészt a Be., másrészt – figyelemmel a felsorolásban szereplő szabálysértési elzárásra – a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, amely feltüntetésére a módosítással kerül sor.

A Bv. tv. 26/A. §-ához

2018. január 1. napjától kötelezővé válik az elektronikus ügyintézés, ezért szükséges rendezni, hogy a büntetés-végrehajtási ügyszakban ez milyen szabályok szerint történjen. Tekintettel arra, hogy a büntetés-végrehajtási ügyszak szorosan kapcsolódik a büntetőeljáráshoz, nyilvánvaló, hogy a Be. szabályai felelnek meg a leginkább az ügyszak sajátosságainak, szemben az E-ügyintézési törvény általános szabályaival.

A Bv. tv. 43/B. §-ához

A Bv. tv. a szabadságvesztés, az elzárás, a közérdekű munka, a javítóintézetes nevelés, a

pénzbüntetés illetve a közérdekű munka helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére halasztást biztosít vagy lehetőséget ad halasztás engedélyezésére. A rendbíróság helyébe lépő elzárás is szabadságelvonással jár, mely esetre a Javaslattal bevezeti a halasztás engedélyezését, összhangban a már rendezett szabályozással.

A Bv. tv. 51. § (5) bekezdéséhez

A Be. 431.§-a nevesíti tartalmi szempontból azokat a határozatokat, melyet a Kúria a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat alapján meghozhat. Ez a rendelkezés nem vonatkozhat olyan eljárásra, ahol a Kúria bv bírói határozatot vizsgál meg, hiszen a büntetés-végrehajtási bírói végzése nem érinti a büntetőjogi felelősséget, és szankció kiszabásáról sem rendelkezik. Erre tekintettel szükséges külön szerepeltetni a Bv. tv.-ben azokat a határozatokat, amelyeket a Kúria meghozhat, ha a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat tárgya büntetés-végrehajtási bíró végzése, melyek közé a módosítás iktatja be az eljárás megszüntetésének lehetőségét.

A Bv. tv. 61/C. §-ához

A Bv. tv. 2017. január 1-jei módosításának eredményeként közel duplájára emelkedett az egyidejűleg reintegrációs őrizetbe helyezett elítéltek létszáma, ezzel arányosan a magatartási szabályszegések száma is megemelkedett. Súlyos magatartási szabályszegés miatt a büntetés-végrehajtási bíró a büntetés-végrehajtási intézet előterjesztésére megszünteti a reintegrációs őrizetet, amelyről írásban értesíti az elítéltet. Komoly kockázatot hordoz magában az, hogy a büntetés-végrehajtási intézetbe történő bevonulásig – amely a büntetés-végrehajtási bírói határozat alapján néhány napot, esetenként hetet is jelent – az elítélt magatartása kiszámíthatatlanná válik és a közbiztonságra veszélyt jelenthet.

A Javaslattal lehetőséget teremt a szabadságvesztés ideiglenes fogamatba vételének ügyész általi elrendelésére, ha ez a közbiztonság megőrzése érdekében alappal indokolható, így pl. a hosszabb tartalmú újabb szabadságvesztés kiszabására tekintettel az elítélt szökésétől vagy elrejtőzésétől lehet tartani.

A Bv. tv. 76. § (2) bekezdéséhez

Az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazását megelőző eljárás során, valamint a társadalmi kötődés programban történő bevonás alkalmazását megelőzően a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői környezettanulmány beszerzése elengedhetetlen a döntések megalapozása céljából. A környezettanulmány elkészítésével összefüggésben szükséges az adatkezelésre vonatkozó rendelkezések kiegészítése is.

A Bv. tv. 82. § 7. pontjához

Technikai jellegű módosítás. Az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása és a társadalmi

kötődés programba történő bevonásról való döntés megalapozása érdekében a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő felhívásra környezettanulmányt készít. Ennek elkészítése során lényeges arra a környezetre vonatkozóan is a bűnismétlési kockázatok feltárása, illetve a reintegrációs célok érvényesülésének vizsgálata, ahol az elítélt az eltávozások alkalmával tartózkodik. Ez a környezet megfeleltethető a befogadó környezettel, ezért indokolt a fogalom-meghatározás kiegészítése e két esetkörökkel.

A Bv. tv. 82. § 8. pontjához, 104. § (2) bekezdés g) pontjához, 166. § a) pontjához, 187. § (3) bekezdés b) pontjához, 275. § (2) bekezdéséhez

A Bv. tv. több helyen is tartalmaz olyan rendelkezést, amely a terheltet kizárja bizonyos kedvezményekből abban az esetben, ha ellene újabb büntetőeljárás indult, illetve van folyamatban. Így az ilyen terhelttel szemben nem alkalmazhatók az enyhébb végrehajtási szabályok, számára nem adható jutalomként látogató büntetés-végrehajtási intézeten kívüli fogadása soron kívül, jutalom kimaradás, jutalom eltávozás, nem vehet részt társadalmi kötődés programban. Ehhez hasonlóan az elzárásra ítélt részére sem engedélyezhető kimaradás, ha ellene újabb büntetőeljárás indult vagy van folyamatban.

Figyelemmel arra, hogy az új eljárás nem feltétlenül vezet az elkövető marasztalásához, alkotmányosan nem indokolható, hogy az új büntetőeljárásban eljáró ügyész vagy bíróság álláspontjának ismerete nélkül, minden esetben kizárásra kerüljön az elítélt a kedvezmények alól.

Végül hangsúlyozni kell, hogy az új büntetőeljárás nem feltétlenül jelenti újabb bűncselekmény elkövetését, előfordulhat ugyanis, hogy egy, akár évekkorábbi cselekmény miatt indul meg az eljárás, továbbá indulhat az új büntetőeljárás gondatlan bűncselekmény miatt is, amikor a prevenció érdekében történő korlátozás nem szükségszerű. A hatályos szabályozás e tekintetben nem differenciál, azaz ilyen esetekben is elrendeli a kedvezmények kizárását, holott azok engedélyezése nem feltétlenül veszélyeztetné a büntetőeljárás eredményességét, illetve a büntetés-végrehajtási intézet elhagyása a társadalom védelmét.

A Javaslat egységesíti annak szabályait, hogy mikor kell a kedvezmények kizárásának szükségességét megvizsgálni. Emellett egyfajta kontrollmechanizmusként, a kedvezmények kizárásának indokoltságát – az eljárás szakaszától függően – az új eljárást lefolytató bíróság, illetve ügyész ilyen irányú rendelkezéséhez köti. A Javaslat pontosítja továbbá a büntetőeljárás, mint kizáró ok mibenlétét. Így a jövőben az új büntetőeljárás csak abban az esetben jelenthet kizárást, ha az szabadságvesztéssel fenyegetett, tehát nem enyhe megítélésű bűncselekmény miatt indult. A bv. intézet őrzés nélküli elhagyásával történik tipikusan a kimaradás, az eltávozás és a látogató bv. intézeten kívüli fogadása. A büntetőeljárás sikerét veszélyeztetheti az ilyen típusú, ellenőrzés nélküli kapcsolattartás. A kedvezményekből való kizárás – törvényből eredő – alkalmazásának további feltétele tehát az, hogy az új eljárást lefolytató bíróság, illetve ügyész, tekintettel arra, hogy a büntetőeljárás eredményességét veszélyeztetné, nem járul hozzá ahhoz,

hogy az elítélt a bv. intézetet őrzés nélkül elhagyhassa.

A Bv. tv. 96. § (1) bekezdéséhez

A Befogadási és Fogvatartási Bizottság dönt az elítélt biztonsági besorolásáról és annak megváltoztatásáról. Ugyanakkor nemzetközi elvárás, hogy e besorolásokat időszakonként felülvizsgálják. Ezt a feladatot meg kell jeleníteni a BFB feladatkörét meghatározó rendelkezésben. A felülvizsgálat rendszerességére – mely besorolásnál milyen időszakonként – vonatkozó előírásokat a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet (a továbbiakban: 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet) fogja szabályozni.

A Bv. tv. 99. § (4) bekezdéséhez

A Bv. tv. 99. § (4) bekezdésének megfogalmazása értelmezési nehézséget vet fel a tekintetben, hogy az adott részlegben együtt elhelyezhető elítéltek végrehajtási fokozattól függetlenül helyezhetők-e el a zárkában vagy lakóhelyiségben, vagy e tekintetben már érvényesülnie kell a fokozatok szerinti elkülönítésnek. Egyes speciális részlegek jellegére (így pl. terápiás szempontok érvényesülése), a részlegben elhelyezettek számára, illetve az infrastrukturális lehetőségekre figyelemmel indokolt, hogy a szabályozás egyértelműen rögzítse, hogy e speciális részlegeken nemcsak az adott részlegre vonatkozik az együttes elhelyezés lehetősége, hanem a többes elhelyezésre szolgáló zárkában és lakóhelyiségben is közösen helyezhetők el a különböző végrehajtási fokozatú elítéltek.

A hosszú időre ítélték és a fiatalkorú elítéltek részlegén, valamint az anya-gyermek részlegben jelenleg is hatályos szabályozás maradna, miszerint a részlegben belül különböző végrehajtási fokozatú zárkák, illetve lakóhelyiségek lehetnek, de egy zárkában vagy lakóhelyiségben csak azonos végrehajtási fokozatú elítélt helyezhető el.

A Bv. tv. 104. §-ához

Gyakorlati szakemberek részéről igényként fogalmazódott meg a döntések megalapozása céljából a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői környezettanulmány beszerzése az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazását megelőző eljárásban. Jelenleg nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely bármely szerv vagy hatóság részére kötelezettségként írná elő e jogintézményhez kapcsolódóan környezettanulmány elkészítését. A Javaslat megteremti a környezettanulmány beszerzésének törvényi alapját, ennek révén a büntetés-végrehajtási intézetek részére kellő információ áll majd rendelkezésre és a megalapozottabb előterjesztések hatékonyabban segíthetik a büntetés-végrehajtási bírakat is a döntés meghozatalában.

A Bv. tv. 113. § (1) bekezdés a) pontjához

A törvény felsorolja az elítélt bíróság, közjegyző stb. elé állításának kötelező és lehetséges

eseteit. Az elítélt előállítására azonban nemcsak büntetőügyben elítéltként kerülhet sor, hanem büntetés-végrehajtási ügyben is, pl. ha büntetés-végrehajtási bíró a bizonyítás érdekében a büntetés-végrehajtási ügyben az elítéltet a bíróságra való előállítással idézi, vagy ha feltételes szabadságra bocsátás azonnali esedékessége miatt a büntetés-végrehajtási intézet az elítéltet az egyébként a bíróságon meghallgatásokat foganatosító büntetés-végrehajtási bíró elé állítja. Erre tekintettel szükséges a már szabályozott felsorolást a büntetés-végrehajtási ügyre utalással kiegészíteni.

A Bv. tv. 133. § (4) bekezdéséhez

A gyakorlatban nehézséget okoz a Bv. tv. 133. § (4) bekezdésének értelmezése, jelesül, hogy a tartalékolást arányosan, az adott évben fogvatartásban töltött idő alapján vagy az év közben megkezdett fogvatartás esetén is egész évre vonatkozóan kell levonni. A módosítás egyértelművé teszi, hogy az adott évre vonatkozóan a fogvatartásban töltendő idővel arányosan kell, hogy történjen a tartalékolandó összeg levonása.

A Bv. tv. 137. § b) pontjához

A Javaslat felveszi az előállítás költségének viselése alóli mentesség eseteinek körébe a büntetés-végrehajtási ügyben foganatosított előállítást, tekintettel arra, hogy miután ez az elítélt akaratától független kötelező megjelenéssel jár, ennek költsége az elítéltre nem terhelhető. A szabálysértési ügyben való előállításra vonatkozó rendelkezés megjelenítése – figyelemmel arra, hogy a soron következő c) pontban szerepel – ezen a helyen szükségtelen, ezért az erre való utalást a Javaslat kiveszi.

A Bv. tv. 156. § (4) bekezdéséhez

Jelenleg a nem vényköteles gyógyszerek vagy gyógyászati segédeszközök - orvosi indokoltság és előzetes parancsnoki engedély alapján - csomagban küldhetők az elítélt részére. A gyógyszer kiadásáról és tárolásáról az egészségügyi szakterület gondoskodik. A Javaslat alapján a gyógyszereket, egyéb gyógyászati termékeket a csomagban való beküldés helyett, a fogvatartott vagy más személy kérelme alapján, külön megrendelőlapon, a fogvatartott letéti pénze terhére – külön megbízási díj nélkül – a büntetés-végrehajtási intézet szerzi be. A gyógyszerbeszerzés engedélyezése a Javaslat alapján is a büntetés-végrehajtási orvos javaslatát figyelembe véve a büntetés-végrehajtási intézet parancsnokának hatásköre marad. E módosítás a tiltott tárgyak bejutási kockázatának további csökkentése mellett biztosítaná, hogy a fogvatartottakat ne érje hátrány a szabadon beszerezhető készítményekhez való hozzáférést érintően.

A Javaslat szerint a jövőben a kapcsolattartó csak olyan speciális gyógyszert, gyógyászati segédeszközt vagy gyógyhatású készítményt küldhet az elítéltnak csomagban, amelyet a büntetés-végrehajtási intézet nem tud biztosítani vagy beszerezni.

A Bv. tv. 176. §-ához

A Javaslat csomagküldésre vonatkozó szabályokat a tiltott tárgyak, elsősorban a kábító hatású anyagok, pszichoaktív szerek bejutásának megakadályozása céljából módosítja. A csomagok számának és gyakoriságának megtartása mellett a Javaslat a csomagban beküldhető tárgyak körét korlátozza, azonban ezzel egyidejűleg olyan megoldást tartalmaz, amely továbbra is lehetővé teszi az elítélt kapcsolattartó általi támogatását.

A módosítás alapján a csomag összeállítása többféleképpen történhet. A csomagban nem küldhető be élelmiszer, tisztálkodási szer, dohánytermék, – bizonyos kivételekkel – gyógyszer, az ilyen tárgyakat tartalmazó csomagot a büntetés-végrehajtási intézet területén működő, a személyes szükségletekre fordítható összeg levásárlására kijelölt üzletben lehet – különböző értékben és ennek megfelelő választékkal – a látogatás alkalmával megvásárolni. A csomag súlya a végrehajtási rendeletben meghatározott 5 kg-t nem haladhatja meg.

Amennyiben a látogatás és a csomagküldés ideje eltérő, esetleg az elítélt látogatása nehézségekbe ütközik, a kapcsolattartónak lehetősége nyílik arra, hogy interneten keresztül kínálati termék és árlista alapján megrendelje azokat a termékeket, amelyeket az elítélt részére biztosítani szeretne. Az így kiválasztott termékekből álló csomagot szintén a büntetés-végrehajtási intézet területén működő, a személyes szükségletekre fordítható összeg levásárlására kijelölt üzletben állítják össze.

Továbbra is megmarad az a lehetőség, hogy a kapcsolattartó állítja össze és postai úton elküldi vagy a látogatás alkalmával személyesen átadja a csomagot. Ebbe a csomagba azonban nem kerülhet élelmiszer, tisztálkodási szer és dohánytermék, de ezen felül minden olyan tárgyat tartalmazhat a csomag, amit az elítélt engedéllyel magánál tarthat.

Azon kapcsolattartók részére, akik nem tudják látogatni az elítéltet és nem tudják alkalmazni az internetes rendelést sem, továbbra is megmarad az a lehetőség, hogy célzott összegként az elítélt letéti számlájára pénzt küldjenek, amelyből az elítélt maga vásárolhat a hatályos szabályoknak megfelelően.

A csomag küldésének, illetve fogadásának a törvényben meghatározott gyakorisága nem változik. Viszont tekintettel arra, hogy a csomagküldés módja annak tartalmától függően eltérő lesz, ezért indokolt annak rendezése, hogy a kívülről beküldött és a büntetés-végrehajtási intézet személyes szükségletekre fordítható összeg levásárlására kijelölt üzletében összeállított csomag miként számít be a csomag fogadásának gyakoriságába. Mivel a csomagfogadás lehetőségének havonkénti egyszeri alkalma nem változik, ha a kapcsolattartó más tárgyat kíván beküldeni, akkor választania kell, hogy ezt a csomagot küldi be, vagy élelmiszert, tisztálkodási szert vagy dohányterméket tartalmazó csomag összeállítását rendeli meg. Ugyanakkor az évszakváltásra figyelemmel negyedévente mód lesz arra, hogy az elítélt részére kizárólag ruhaneműt és lábbelit tartalmazó csomagot küldjenek be.

A Javaslat kivételként határozza meg az olyan speciális gyógyszer, gyógyászati segédeszköz vagy gyógyhatású készítmény beküldését, amelyet a büntetés-végrehajtási intézet nem tud biztosítani vagy beszerezni, így az nem számít be a csomag fogadásának havonkénti alkalmába.

A csomag ellenőrzésére vonatkozó szabályok változatlanok. Indokolt meghagyni a büntetés-végrehajtási intézetben összeállított csomagok ellenőrzésének lehetőségét, amelynek módjára, gyakoriságára vonatkozóan a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka rendelkezhet.

A Bv. tv. 180. § (1) bekezdéséhez

A társadalmi kötődés program végrehajtása során nehézséget okoz a Bv. tv. 180. § (1) bekezdésében és a 187. § (6) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezés (a társadalmi kötődés megtartása érdekében az elítélt jogosult havonta legalább öt, de legfeljebb tíz nap eltávozásra azokon a napokon, amelyeken nem végez munkát) együttes alkalmazása, amely így a társadalmi kötődés program egyik lényeges elemének érvényesülését akadályozza, teszi lehetetlenné a meghatározott idő eltelte előtt.

A Javaslat a társadalmi kötődés program céljainak érvényesülése érdekében egyértelművé teszi, hogy a Bv. tv. 180. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliséghez kötött feltételek nem alkalmazandók e speciális jogintézmény kereteiben büntetésüket töltő elítéltek esetében.

A Bv. tv. 180/A. §-ához

A kimaradás, eltávozás engedélyezésének, valamint látogató büntetés-végrehajtási intézeten kívüli fogadásának közös szabályai jelenleg kizárólag rendeleti szinten jelennek meg, de a korlátozásra tekintettel – a jogalkalmazó szervektől érkező jelzésre figyelemmel – ezek törvényi szintre emelése indokolt.

A Bv. tv. 187/C. §-ához

A gyakorlatban többször is előfordult olyan visszás helyzet, hogy a kiutasítás hatálya alatt álló külföldi állampolgárságú elítélt reintegrációs őrizetét engedélyezték. A kiutasítás büntetés lényegével nem összeegyeztethető a reintegrációs őrizet intézménye, hiszen az ítélező bíróság a kiutasítás elrendelésével arról foglalt állást, hogy az elítéltnak az országban tartózkodása nem kívánatos, a közbiztonságra veszélyt jelenthet. Ezért a Javaslat a reintegrációs őrizet elrendelést kizáró okok közzé illeszti azt az esetet, ha a külföldi állampolgárságú elítélt kiutasítás hatálya alatt áll.

A Bv. tv. 280. § (5) és (5a) bekezdéséhez

A Bv. tv. a közérdekű munka büntetés munkavégzéssel történő teljesítésének elvárható és ezáltal objektív határidejére, az első munkahely kijelöléséről szóló határozat jogerőre emelkedésének napjától számított 2 éves időtartamot ír elő. Léteznek azonban olyan események, helyzetek,

amelyek idején a munkavégzésre az elítélt nem képes, vagy a teljesítés tőle nem várható el. A Javaslat az eddig nevesített eseteket kiegészíti a szabadságelvonással járó büntetési nem, az elzárás feltüntetésével, hiszen annak ideje alatt az elítélt szabad mozgásban, így a munkahelyen való megjelenésében korlátozva van. Ezen túlmenően a jobb áttekinthetőséget az esetek pontokba szedésével biztosítja a Javaslat.

A Bv. tv. 293/A. §-ához

Az Alkotmánybíróság a 13/2017. (VI. 19.) AB határozatában megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenességet idézett elő azzal, hogy a Bv. tv. 292-293. §-ában nem szabályozta a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetés végrehajthatóságának a megszűnését. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint azzal, hogy a jogalkotó a pénzbüntetés végrehajthatóságának megszűnését nem szabályozta az elzárás, vagy a közérdekű munka végrehajthatósága megszűnéséhez [Btk. 278. § c) pont, 289. § d) pont] hasonlóan, hátrányosabb helyzetbe hozza a pénzbüntetésre ítéltet, mint a Btk. szerint egyébként súlyosabb büntetésnek tekinthető közérdekű munkára vagy elzárásra ítélt személyeket. A testület szerint a szankciórendszer felépítéséből ugyanis „arra vezethető le ésszerű indok, hogy a pénzbüntetéshez kapcsolódó releváns szabályozás az érintett másik két büntetési nem szabályaihoz mérten azonos súlyú vagy attól enyhébb legyen”. A mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenesség megszüntetése érdekében ezért szükséges a pénzbüntetés tekintetében is megteremteni a végrehajthatóság megszűnésének lehetőségét az elzárás és a közérdekű munka esetében már létező szabályozáshoz hasonlóan. Ugyanakkor – tekintettel arra, hogy a Btk. általános részi rendelkezései alapján a szabadságvesztés mellett pénzbüntetés is kiszabható (szemben az elzárással és a közérdekű munkával, amelyek szabadságvesztés melletti kiszabását a Btk. 33. § (6) bekezdése kizárja) – kivételként szabályozni szükséges azt az esetkört, amikor a bíróság ugyanazon büntetőeljárás keretén belül egyidejűleg szab ki szabadságvesztés büntetést és mellette pénzbüntetést. Ez esetben nyilvánvalóan a büntetés céljával ellentétes lenne, és a végrehajtását lényegében ellehetetlenítené, ha a hosszabb tartamú szabadságvesztés töltése a mellette kiszabott pénzbüntetés végrehajtását kizárná.

A Bv. tv. 296. §-ához

A törvény részletesen meghatározza azokat az esetköröket, amelyeket a szabadságvesztés mellett kiszabott foglalkozástól eltiltás tartamába be kell számítani, vagy azt mellőzni kell. A módosítás az eltiltás jellegű jogkövetkezmények Bv. tv.-en belüli belső összhangjának megteremtése érdekében szükséges.

A Bv. tv. 298. § (4) bekezdéséhez

A Javaslat a járművezetéstől eltiltás büntetés alkalmazásával összefüggésben, a beszámításra vonatkozó szabályt pontosítja. A járművezetéstől eltiltásba való beszámítás anyagi jogi rendelkezése a beszámítás kapcsán abból a megfontolásból indul ki, hogy miután a

járművezetéskor a közúti forgalomban való részvétel tárgyi feltétele az érvényes vezetői engedély birtokában tartása, járművezetéstől eltiltás alkalmazása esetén a kiszabott büntetésbe azt az időtartamot indokolt – erre tekintettel kell – beszámítani, amikor a vezetői engedély fizikálisan már nincs az elkövető birtokában.

A jogalkalmazásban azonban többször felmerült problematikus esetek a beszámítást érintően megosztott joggyakorlatot eredményeznek, ezért ezen életviszonyok egyértelmű szabályozást igényelnek. Előfordulhat ugyanis, hogy az elkövető önhibáján kívül kerül olyan helyzetbe, hogy a beszámítást megalapozó törvényi előírás szerinti magtartást tanúsítani nem tudja, vagy arra – állapotánál fogva – nem képes. Ilyennek minősül az, ha az elkövető a vezetői engedélyt a balesettel érintett járműből, annak megroncsolódására tekintettel nem tudja magához venni, vagy ha maga az elkövető sérült meg olyan módon, hogy a hatóságnál a vezetői engedélyt leadni nem tudja. Ezek az esetkörök a Btk. 56. § (2) bekezdésében meghatározott, beszámításra okot adó helyzetekkel – lényegi elemüket, vagyis a fizikai birtokban tartást tekintve – azonos megítélés alá esnek, ezért a járművezetéstől eltiltás végrehajtása során a büntetés tartamába való beszámításuk sem maradhat el.

A Bv. tv. 310. § (3) bekezdés a) pontjához

A pártfogó felügyelet intézkedésének célja az elítélt életvitelének, a törvényi kötelezettségből fakadó és az előírt külön magatartási szabályok betartásának ellenőrzése, melynek elengedhetetlen eszköze az elítélt rendszeres figyelemmel kísérése, szükség szerint személyes kapcsolattartáson keresztül. A tartalmi elemekre tekintettel ennek a célnak a törvényi szintű megjelenítése indokolt, melynek a Javaslat eleget tesz.

A Bv. tv. 313. § (1) bekezdés c) pontjához

A pártfogó felügyelet végrehajtása során a pártfogolt magatartásának, viselkedésének és életvitelének hatékony figyelemmel kísérése az egyéniesítés szempontja alapján, kizárólag az egyéni esetkezelés eszközével valósulhat meg. Ennek nélkülözhetetlen eleme a pártfogó felügyelő és a pártfogolt közötti személyes kapcsolat, mely elsődlegességét törvényi szinten szükséges megjeleníteni, biztosítva emellett a kapcsolattartás más lehetséges módjait is.

A Bv. tv. 339. § (3) bekezdéséhez

A Bv. tv. 19.§-a szabályozza az ismeretlen helyen tartózkodó kényszergyógykezelt tartózkodási helyének felkutatása végett alkalmazható intézkedések körét, a módosítás az ehhez a rendelkezéshez való harmonizációt szolgálja.

A Bv. tv. 353. § e) pontjához

A Bv. tv. biztonsági okokból a büntetés-végrehajtási intézetben fogvatartott vonatkozásában kizárja az elektronikus ügyintézéshez való jog gyakorlását. A javítóintézeti nevelés, mint a

végrehajtási módjában a szabadságvesztés büntetéshez hasonló szabadságelvonással járó intézkedés esetében ugyanezen jogkorlátozás megállapítása – azonos okból kifolyólag – indokolt.

A Bv. tv. 423. § (1) bekezdéséhez

A nemzetközi bűnügyi együttműködéssel összefüggésben kényszerintézkedés hatálya alatt álló személyek fogvatartásának helyéül a Bv. tv. kizárólagos illetékességgel jelöli ki a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetet. Az államok közötti, köztelezettség vállalást tartalmazó nemzetközi megállapodásokra figyelemmel azonban szükséges a főszabály mellett az országos parancsnok részére felhatalmazást adni más büntetés-végrehajtási intézet kijelölésére is a kötelezettség vállalás teljesítése érdekében.

A Bv. tv. 3. §-át érintő szövegcserehez

Az Üttv. 4. § (1) bekezdése felsorolja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlására az alábbiak jogosultak: ügyvéd, európai közösségi jogász, külföldi jogi tanácsadó, kamarai jogtanácsos, alkalmazott ügyvéd, alkalmazott európai közösségi jogász, ügyvédjelölt és ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadó.

Tekintettel arra, hogy az értelmező rendelkezésben szereplő jogtanácsosi tevékenység az Üttv. fent említett rendelkezése szerint ügyvédi tevékenységnek minősül, így elegendő erre a tevékenységre utalni. Az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosult személyek közül értelemszerűen kizárólag az lehet hivatalos minőségben kapcsolattartó, aki az Üttv. rendelkezései értelmében jogi képviselőként eljárhat.

A Bv. tv. 3. § 7. pontját érintő szövegcserehez

Az elektronikus kapcsolattartás kötelező jellegére figyelemmel jelentőségét veszti az értesítőlap különböző megjelenési formáinak feltüntetése.

A Bv. tv. 10/A. és 10/B. §-át érintő szövegcserehez

A gyakorlatban nehézséget okoz, hogy a kártalanítás iránti kérelmekben gyakran nem jelölik meg a kérelmezők azt, hogy a kártalanítás kifizetése hova, milyen fizetési számlára történjen. Ezért a hiánypótlásra felhívások elkerülése – ami adminisztratív terhet jelent – érdekében célszerű jogszabályi szinten rögzíteni azt, hogy a kérelmet milyen adattartalommal kell benyújtani. A kérelem benyújtására szolgáló nyomtatványt – jelenleg nem kötelező jelleggel – a 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet 8. sz. melléklete tartalmazza.

A Bv. tv. 10/B. § (6) bekezdésében a személyes adatok kezelésére megállapított időtartam nincs összhangban a költségvetésből történő kifizetések bizonylatainak – az államháztartásról szóló jogszabályokban rögzített – megőrzési határidejével. A módosítás ennek megfelelően határozza

meg az adatkezelés időtartamát.

A Bv. tv. 20. § (4) bekezdését érintő szövegcserehez

Az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása és a társadalmi kötődés programba történő bevonás feltételeinek megállapításával összefüggésben a környezettanulmány elkészítése olyan időtartamnak minősül, melyet indokolt a végrehajtásért felelős szerv eljárásra előírt határidő tartamába beszámítani, a módosítás ennek alapját teremti meg.

A Bv. tv. 76. §-át érintő szövegcserehez

A pártfogó felügyelő és a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a pártfogó felügyelői vélemény, a környezettanulmány, a megelőző pártfogó felügyelői vélemény vagy jelentés készítése, valamint az egyéni pártfogási, illetve pártfogó felügyelői terv összeállításakor bűnisméltési kockázatelemzést is végez, illetve annak eredményét és az azt megalapozó adatokat, ideértve a terhelt bűnügyi személyes adatait is, felhasználja, ezért indokolt ezen adatkör megjelenítése is az adatkezelésre vonatkozó rendelkezésekben.

A Bv. tv. 140. § (1) bekezdését érintő szövegcserehez

A Javaslat nyelvtani pontosítást tartalmaz.

A Bv. tv. 299. § (5) bekezdését érintő szövegcserehez

A terhelt által gyakorolható jogorvoslat formájának a Bv. tv. egyéb részein használt megnevezését vezeti át a szakaszon.

A Bv. tv. 301. § (1) és (4) bekezdését, valamint 312. § (4) bekezdését érintő szövegcserehez

A szabadságelvonással járó szabadságvesztés büntetés és a szabadságelvonással járó végrehajtási módok felsorolását szükséges kiegészíteni az ugyancsak szabadságelvonással járó másik büntetéssel, az elzárással.

A Bv. tv. 346. § (1) bekezdését érintő szövegcserehez

Törvényi szinten deklarálja a szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtásának alapját, mely a bíróságnak az intézkedés kiszabásáról rendelkező határozata.

A Bv. tv. 432. § (4) bekezdését érintő szövegcserehez

A rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának akadályát képező időmúlás számításakor a halasztás időtartamán túl indokolt a beszámítás alól kivenni azt az időtartamot is, amíg a végrehajtás félbeszakítására kerül sor.

A Bv. tv. 36. § (4) bekezdését érintő hatályon kívül helyezés

Az elektronikus ügyintézés 2018. január 1. napjától kötelező az elektronikus ügyintézészt biztosító szervek részéről, melynek a büntetés-végrehajtási ügyszakban való rendezését a 92. § végzi el. Erre tekintettel az elektronikus kapcsolattartásra csak alternatív lehetőséget biztosító rendelkezés kiiktatása indokolt.

124-138. §

1. Az Nbjt. eltérő tartalommal hatályba lépő rendelkezéseihez

A Javaslat az Nbjt. technikai, pontosító jellegű módosításait kezeli. Egyrészt egyértelművé kívánja tenni az Nbjt. 46. § (2) bekezdésében, hogy abban az esetben, ha a végrehajtási jogsegély kapcsán Magyarország a kibocsátó állam, az eljárás a Be. szabályai szerint az alapügyben első fokon ügydöntő határozatot hozó bírósághoz tartozik.

Másrészt pontosítani kívánja az Nbjt. 51. § (3) bekezdését is oly módon, hogy a külföldi bíróság által kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának átvétele esetén a büntetés végrehajtása az elítélt – ha a büntetés végrehajtása előtt Magyarországra visszatért – hozzájárulása nélkül is átvehető, ilyenkor azonban ülést kell tartani, amelyen az ügyész részvétele kötelező.

2. Az EÜtv. eltérő tartalommal hatályba lépő rendelkezéseihez

Az EÜtv. 114. § (1) bekezdés b) pontjához, 122. § (2) bekezdéséhez, a 122/A. §-ához, a 139. § (2) bekezdéséhez, 140/B. § (2) bekezdéséhez és a 140/D. §-ához

A Javaslat a végrehajtás átvétele megtagadásának általános okai között, az EÜtv. 114. § (1) bekezdésében pontosítja az elévülésre vonatkozó szabályt, tekintettel arra, hogy a vonatkozó kerethatározatok (2008/947/IB tanácsi kerethatározat, 2005/214/IB tanácsi kerethatározat, 2006/783/IB tanácsi kerethatározat) alapján akkor is meg lehet tagadni a végrehajtás átvételét, ha a kiszabott büntetés végrehajthatósága a magyar jog szerint elévült, feltéve, hogy a tagállami határozat alapjául szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik. Ez a szabály ugyanakkor nem érvényesül a 2008/909/IB tanácsi kerethatározat esetében, ezért azt a szabályozás alól kivételként kell megfogalmazni, illetve külön, speciális szabály formájában indokolt róla rendelkezni az EÜtv. 122/A. §-ában, ahol a megtagadás egyik oka a büntetés végrehajthatóságának elévülése, de azt nem kell vizsgálni, hogy az alapul szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik-e vagy sem.

A Javaslat az EÜtv. 122. § (2) bekezdésében tisztázza, hogy ha a szabadságvesztés büntetés vagy a szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtásának átvételére irányuló jogsegély teljesítése kapcsán a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszék a törvény alapján ülést tart, azon az ügyész részvétele kötelező.

A Javaslat továbbá az EÜtv. 139. § (2) bekezdésének felvezető szövegét az annak alapjául szolgáló 2005/214/IB tanácsi kerethatározat szövegéhez igazítja, és megállapítja a megfeleltetés speciális szabályait arra az esetre, ha a bűncselekményt a kibocsátó tagállam területén követték el, vagy arra a magyar büntető joghatóság nem terjed ki.

A Javaslat ezen túlmenően az EÜtv. 140/B. § (2) bekezdésének és a 140/D. § (1) bekezdésének technikai pontosítását tartalmazza, illetve rendelkezik arról is a 140/D. § (2) bekezdésében, hogy ha a pénzbüntetés átváltoztatásához a kibocsátó tagállam nem járult hozzá, és azt a terhelt nem fizette meg, a tartozás adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül, amelynek végrehajtása érdekében a bíróság a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt keresi meg. A Javaslat megállapítja azt is, hogy egyéb esetekben, ha önkéntes fizetés nem történt, a végrehajtás nem vezetett eredményre vagy a tartozás más módon nem hajtható be, tájékoztatni kell a tagállamot arról, hogy a határozat végrehajtása Magyarországon nem lehetséges, és a bíróság a végrehajtást megszünteti. A Javaslat továbbá kimondja, hogy ha a cselekmény a magyar jog szerint nem minősül bűncselekménynek, a tagállami hatóság által kiszabott pénzbüntetés átváltoztatásának nincs helye. Erre az esetre pénzbüntetés meg nem fizetésekor ugyancsak köztartozásnak minősül, amely adók módjára hajtható be az EÜtv. 140/D. § új (2b) bekezdése alapján.

A Javaslat az EÜtv. 108. § a) pontjában egyértelművé kívánja tenni, hogy abban az esetben, ha a végrehajtási jogsegély kapcsán Magyarország a kibocsátó tagállam, az eljárás a Be. szabályai szerint az alapügyben első fokon ügydöntő határozatot hozó bírósághoz tartozik. A Javaslat továbbá az EÜtv. 113/B. § (2) bekezdésének, a 119/B. § (4) bekezdésének és a 140/A. § (5) bekezdésének egyéb technikai módosításait tartalmazza.

3. A Bnytv. eltérő tartalommal hatályba lépő rendelkezéseikhez

A Bnytv.-nek a 2017. évi XXXIX. törvénnyel megállapított 76/A. §-a (2) bekezdésének módosítása a normavilágosság és az egységes joggyakorlat kialakítása céljából egyértelművé teszi, hogy az új típusú adatigénylésekre is (tehát a bűnügyi nyilvántartási rendszerből való adatigénylésre, és az azzal egyidejűleg előterjesztendő tagállami ítéletek nyilvántartásából való adatigénylésre is) ugyanazon szabályok vonatkoznak, mint a többi, a Bnytv.-ben már szabályozott adatigénylésre.

A Bnytv. 76/D. §-át érintő módosítás továbbá megteremti a nemzetbiztonsági szolgálatok hozzáférését a tagállami ítéletek nyilvántartásához.

139. §

Hatályba léptető rendelkezés.

140. §

Jogharmonizációs záradék.